

PRVA KNJIGA MOJSIJEVA

KOJA SE ZOVE POSTANJE

GLAVA 1

U početku stvori Bog nebo i zemlju.

1:2 A zemlja beše bez oblija i pusta, i beše tama nad bezdanom; i duh Bo`ji dizaše se nad vodom.

1:3 I reče Bog: Neka bude svetlost. I bi svetlost.

1:4 I vide Bog svetlost da je dobra; i rastavi Bog svetlost od tame.

1:5 I svetlost nazva Bog dan, a tamu nazva no}. I bi veče i bi jutro, dan prvi.

1:6 Potom reče Bog: Neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode.

1:7 I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako.

1:8 A svod nazva Bog nebo. I bi veče i bi jutro, dan drugi.

1:9 Potom reče Bog: Neka se sabere voda {to je pod nebom na jedno mesto, i neka se poka`e suvo. I bi tako.

1:10 I suvo nazva Bog zemlja, a zbori{ta vodena nazva mora; i vide Bog da je dobro.

1:11 Opet reče Bog: Neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, {to nosi seme, i drvo rodno, koje ra|a rod po svojim vrstama, u kome }e biti seme njegovo na zemlji. I bi tako.

1:12 I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, {to nosi seme po svojim vrstama, i drvo, koje ra|a rod, u kome je seme njegovo po njegovim vrstama. I vide Bog da je dobro.

1:13 I bi veče i bi jutro, dan tre}i.

1:14 Potom reče Bog: Neka budu videla na svodu nebeskom, da dele dan i no}, da budu znaci vremenima i danima i godinama;

1:15 I neka svetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako.

1:16 I stvori Bog dva videla velika: videlo veče da upravlja danom, i videlo manje da upravlja no}u, i zvezde.

1:17 I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju.

1:18 I da upravljaju danom i no}u, i da dele svetlost od tame. I vide Bog da je dobro.

1:19 I bi veče i bi jutro, dan ~etvrti.

1:20 Potom reče Bog: Neka vrve po vodi `ive du{e, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski.

1:21 I stvori Bog kitove velike i sve `ive du{e {to se mi-u, {to provrve{e po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovim. I vide Bog da je dobro;

1:22 I blagoslovi ih Bog govore}i: Ra|ajte se i mno`ite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se mno`e na zemlji.

1:23 I bi veče i bi jutro, dan peti.

1:24 Potom reče Bog: Neka zemlja pusti iz sebe du{e `ive po vrstama njihovim, stoku i sitne `ivotinje i zveri zemaljske po vrstama njihovim. I bi tako.

1:25 I stvori Bog zveri zemaljske po vrstama njihovim, i stoku po vrstama njenim, i sve sitne `ivotinje na zemlji po vrstama njihovim. I vide Bog da je dobro.

1:26 Potom reče Bog: Da na~inimo ~oveka po svom obliju, kao {to smo mi, koji }e biti gospodar

od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih `ivotinja {to se mi~u po zemlji.

1:27 I stvori Bog ~oveka po obli~ju svom, po obli~ju Bo`jem stvori ga; mu{ko i `ensko stvori ih.

1:28 I blagoslovi ih Bog, i re~e im Bog: Ra|ajte se i mno`ite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svih zveri {to se mi~e po zemlji.

1:29 I jo{ re~e Bog: Evo, dao sam vam sve bilje {to nosi seme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose seme; to }e vam biti za hranu.

1:30 A svim zverima zemaljskim i svim pticama nebeskim i svemu {to se mi~e na zemlji i u ~emu ima du{a `iva, dao sam svu travu da jedu. I bi tako.

1:31 Tada pogleda Bog sve {to je stvorio, i gle, dobro be{e veoma. I bi ve~e i bi jutro, dan {esti.

GLAVA 2

Tako se dovr{i nebo i zemlja i sva vojska njihova.

2:2 I svr{i Bog do sedmog dana dela svoja, koja u~ini; i po~inu u sedmi dan od svih dela svojih, koja u~ini;

2:3 I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan po~inu od svih dela svojih, koja u~ini;

2:4 To je postanje neba i zemlje, kad posta{e, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo,

2:5 I svaku biljku poljsku, dokle je jo{ ne be{e na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle jo{ ne ni~a{e; jer Gospod Bog jo{ ne pusti da`da na zemlju, niti be{e ~oveka da radi zemlju,

2:6 Ali se podiza{e para sa zemlje da natapa svu zemlju.

2:7 A stvori Gospod Bog ~oveka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh `ivotni; i posta ~ovek du{a `iva.

2:8 I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i onde namesti ~oveka, kog stvori.

2:9 I u~ini Gospod Bog, te niko{e iz zemlje svakakva drve}a lepa za gledanje i dobra za jelo, i dr-

vo od `ivota usred vrta i drvo od znanja dobra i zla.

2:10 A voda te~a{e iz Edema natapaju}i vrt, i odande se deli{e u ~etiri reke.

2:11 Jednoj je ime Fison, ona te~e oko cele zemlje evilske, a onde ima zlata,

2:12 I zlato je one zemlje vrlo dobro; onde ima i bdela i dragog kamena oniha.

2:13 A drugoj je reci ime Geon, ona te~e oko cele zemlje huske.

2:14 A tre}oj je reci ime Hidekel, ona te~e k asirskoj. A ~etvrta je reka Efrat.

2:15 I uzev{i Gospod Bog ~oveka namesti ga u vrtu edemskom, da ga radi i da ga ~uva.

2:16 I zapreti Gospod Bog ~oveku govore}i: Jediti slobodno sa svakog drveta u vrtu;

2:17 Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jediti; jer u koji dan okusi{ s njega, umre}e{.

2:18 I re~e Gospod Bog: Nije dobro da je ~ovek sam; da mu na~inim druga prema njemu.

2:19 Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske, i doveo k Adamu da vidi kako }e koju nazvati, pa kako Adam nazove koju `ivotinju onako da joj bude ime;

2:20 I Adam nadede ime svakom `ivin~etu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zveri poljskoj; ali se ne na|e Adamu drug prema njemu.

2:21 I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mesto popuni mesom;

2:22 I Gospod Bog stvori `enu od rebra, koje uze Adamu, i doveo je k Adamu.

2:23 A Adam re~e: Sada eto kost od mojih kosti, i telo od mog tela. Neka joj bude ime ~ove~ica, jer je uzeta od ~oveka.

2:24 Zato }e ostaviti ~ovek oca svog i mater svoju, i prilepi}e se k `eni svojoj, i bi}e dvoje jedno telo.

2:25 A behu oboje goli. Adam i `ena mu, i ne be{e ih sramota.

GLAVA 3

Ali zmija beše lukava mimo sve zveri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče: „eni: Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu?

3:2 A reče zmiji: Mi jedemo rod sa svakog drveta u vrtu;

3:3 Samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete.

3:4 A zmija reče: „eni: Nećete vi umreti;

3:5 Nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo.

3:6 I reče: „eni: I da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra rod s njega i okusi, pa dade i mu u svom, te i on okusi.

3:7 Tada im se otvoriše oči, i videše da su goli; pa spletoše lišća smokovog i naćeni sebi pregače.

3:8 I začuše glas Gospoda Boga, koji ih zagrlo po vrtu kad zahladi; i sakri se Adam i reče: „eni: Mu ispred Gospoda Boga me u drveta u vrtu.

3:9 A Gospod Bog viknu Adama i reče mu: Gde si?

3:10 A on reče: „eni: Čuh glas Tvoj u vrtu, pa se poplaćih, jer sam go, te se sakrih.

3:11 A Bog reče: „eni: Ko ti kaza da si go? Da nisi jeo s onog drveta što sam ti zabranio da ne jedeš s njega?

3:12 A Adam reče: „eni: Ona koju si udrućio sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh.

3:13 A Gospod Bog reče: „eni: Zašto si to učinila? A reče odgovori: Zmija me prevari, te jedoh.

3:14 Tada reče Gospod Bog zmiji: Kad si to učinila, da si prokleta mimo svako živine i mimo sve zveri poljske; na trbuhu da se vuće i prah da jedeš do svog veka.

3:15 I još mećem neprijateljstvo izmeću tebe i reče: „eni: I izmeću semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.

3:16 A reče: „eni: Tebi ću mnoge muke zadati kad zatrudnić, s mukama ćeš decu raćati, i volja će

tvoja stajati pod vlašću muća tvog, i on će ti biti gospodar.

3:17 Pa onda reče Adamu: [to si poslušao rećenu i okusio s drveta s kog sam ti zabranio rećati da ne jedeš s njega, zemlja da je prokleta s tebe, s mukom ćeš se od nje hraniti do svog veka;

3:18 Trnje i korov će ti raćati, a ti ćeš jesti zelje poljsko;

3:19 Sa znojem lica svog jećeš hleb, dokle se ne vratić u zemlju od koje si uzet; jer si prah, i u prah ćeš se vratiti.

3:20 I Adam nadade rećeni svojoj ime Jeva, zato što je ona mati svima živima.

3:21 I naćeni Gospod Bog Adamu i reče: „eni: Njegovoj haljine od koće, i obuće ih u njih.

3:22 I reče Gospod Bog: Eto, rećovek posta kao jedan od nas znajući šta je dobro šta li zlo; ali sada da ne prući ruke svoje i uzbere i s drveta od života, i okusi, te do veka rećivi.

3:23 I Gospod Bog izagna ga iz vrta edemskog da radi zemlju, od koje bi uzet;

3:24 I izagnav rećoveka postavi pred vrtom edemskim heruvima s plamenim maćem, koji se vijaće i tamo i amo, da rećuva put ka drvetu od života.

GLAVA 4

Iza toga Adam pozna Jevu rećenu svoju, a ona zatrudni i rodi Kajina, i reče: Dobih rećoveka od Gospoda.

4:2 I rodi opet brata njegovog Avelja. I Avelj posta pastir a Kajin ratar.

4:3 A posle nekog vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu prinos od roda zemaljskog;

4:4 A i Avelj prinese od prvina stada svog i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos,

4:5 A na Kajina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promeni.

4:6 Tada reče Gospod Kajinu: [to se srdić? [to li ti se lice promeni?

4:7 Ne}e{ li biti mio, kad dobro ~ini{? A kad ne ~ini{ dobro, greh je na vratima. A volja je njegova pod tvojom vla{u, i ti si mu stariji.

4:8 Posle govora{e Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad behu u polju, sko~i Kajin na Avelja brata svog, i ubi ga.

4:9 Tada re~e Gospod Kajinu: Gde ti je brat Avelj? A on odgovori: Ne znam; zar sam ja ~uvar brata svog?

4:10 A Bog re~e: [ta u~ini! Glas krvi brata tvog vi~e sa zemlje k meni.

4:11 I sada, da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvog iz ruke tvoje.

4:12 Kad zemlju uzradi{, ne}e ti vi{e davati blaga svog. Bi}e{ potuka~ i begunac na zemlji.

4:13 A Kajin re~e Gospodu: Krivica je moja velika da mi se ne mo`e oprostiti.

4:14 Evo me tera{ danas iz ove zemlje da se krijem ispred Tebe, i da se skitam i potucam po zemlji, pa }e me ubiti ko me udesi.

4:15 A Gospod mu re~e: Zato ko ubije Kajina, sedam }e se puta to pokajati. I na~ini Gospod znak na Kajinu da ga ne ubije ko ga udesi.

4:16 I otide Kajin ispred Gospoda, i naseli se u zemlji naidskoj na istoku prema Edemu.

4:17 I pozna Kajin `enu svoju, a ona zatrudni i rodi Enoha. I sazida grad i prozva ga po imenu sina svog Enoh.

4:18 A Enohu rodi se Gaidad; a Gaidad rodi Maleleila; a Maleleilo rodi Matusala; a Matusal rodi Lameha.

4:19 I uze Lameh dve `ene: jednoj be{e ime Ada a drugoj Sela.

4:20 I Ada rodi Jovila; od njega se narodi{e koji `ive pod {atorima i stoku pasu.

4:21 A bratu njegovom be{e ime Juval; od njega se narodi{e guda~i i svira~i.

4:22 A i Sela rodi Tovelu, koji be{e ve{t kovati sva{ta od bronze i od gvo`a; a sestra Tovelu be{e Noema.

4:23 I re~e Lameh svojim `enama, Adi i Seli: ^ujte glas moj, `ene Lamehove, poslu{ajte re~i

moje: ubi}u ~oveka za ranu svoju i mladi}a za mašnicu svoju.

4:24 Kad }e se Kajin osvetiti sedam puta, Lameh }e sedamdeset i sedam puta.

4:25 A Adam opet pozna `enu svoju, i ona rodi sina, i nade mu ime Sit, jer mi, re~e, Bog dade drugog sina za Avelja, kog ubi Kajin.

4:26 I Situ se rodi sin, kome nadede ime Enos. Tada se po~e prizivati ime Gospodnje.

GLAVA 5

Ovo je pleme Adamovo. Kad Bog stvori ~oveka po obli~ju svom stvori ga.

5:2 Mu{ko i `ensko stvori ih, i blagoslovi ih, i nazva ih ~ovek, kad bi{e stvoreni.

5:3 I po`ive Adam sto trideset godina, i rodi sina po obli~ju svom, kao {to je on, i nadede mu ime Sit.

5:4 A rodiv Sita po`ive Adam osam stotina godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:5 Tako po`ive Adam svega devet stotina trideset godina; i umre.

5:6 A Sit po`ive sto pet godina, i rodi Enosa;

5:7 A rodiv Enosa po`ive Sit osam stotina sedam godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:8 Tako po`ive Sit svega devet stotina dvanaest godina; i umre.

5:9 A Enos po`ive devedeset godina, i rodi Kajinana;

5:10 A rodiv Kajinana po`ive Enos osam stotina petnaest godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:11 Tako po`ive Enos svega devet stotina pet godina; i umre.

5:12 A Kajinan po`ive sedamdeset godina, i rodi Maleleila;

5:13 A rodiv Maleleila po`ive Kajinan osam stotina i ~etrdeset godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:14 Tako po`ive Kajinan svega devet stotina deset godina; i umre.

5:15 A Maleleilo po`ive {ezdeset pet godina, i rodi Jareda;

5:16 A rodiv Jareda po`ive Maleleilo osam stotina trideset godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:17 Tako po`ive Maleleilo svega osam stotina devedeset pet godina; i umre.

5:18 A Jared po`ive sto i {ezdeset i dve godine, i rodi Enoha;

5:19 A rodiv Enoha po`ive Jared osam stotina godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:20 Tako po`ive Jared svega devet stotina {ezdeset dve godine, i umre.

5:21 A Enoh po`ive {ezdeset pet godina, i rodi Matusala;

5:22 A rodiv Matusala po`ive Enoh jednako po volji Bo`joj trista godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:23 Tako po`ive Enoh svega trista {ezdeset pet godina;

5:24 I `ive}i Enoh jednako po volji Bo`joj, nestade ga jer ga uze Bog.

5:25 A Matusal po`ive sto osamdeset sedam godina, i rodi Lameha;

5:26 A rodiv Lameha po`ive Matusal sedam stotina osamdeset dve godine, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:27 Tako po`ive Matusal svega devet stotina i {ezdeset i devet godina; i umre.

5:28 A Lameh po`ive sto osamdeset i dve godine, i rodi sina,

5:29 I nadede mu ime Noje govore}i: Ovaj }e nas odmoriti od poslova na{ih i od truda ruku na{ih na zemlji, koju prokle Gospod.

5:30 A rodiv Noja po`ive Lameh pet stotina devedeset pet godina, ra|aju}i sinove i k}eri;

5:31 Tako po`ive Lameh svega sedam stotina sedamdeset sedam godina; i umre.

5:32 A Noju kad bi pet stotina godina, rodi Noje Sima, Hama i Jafeta.

GLAVA 6

A kad se ljudi po~e{e mno`iti na zemlji, i k}eri im se narodi{e.

6:2 Vide}i sinovi Bo`ji k}eri ~ove~ije kako su lepe uzima{e ih za `ene koje hte{e.

6:3 A Gospod re~e: Ne}e se duh moj do veka preti s ljudima, jer su telo; neka im jo{ sto dvadeset godina.

6:4 A be{e tada divova na zemlji; a i posle, kad se sinovi Bo`ji sastajahu sa k}erima ~ove~ijim, pa im one ra|ahu sinove; to behu silni ljudi, od starine na glasu.

6:5 I Gospod vide}i da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovog svagda samo zle,

6:6 Pokaja se Gospod {to je stvorio ~oveka na zemlji, i bi mu `ao u srcu.

6:7 I re~e Gospod: Ho}u da istrebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od ~oveka do stoke i do sitne `ivotinje i do ptica nebeskih; jer se kajem {to sam ih stvorio.

6:8 Ali Noje na|e milost pred Gospodom.

6:9 Ovo su dogaja}i Nojevi: Noje be{e ~ovek pravedan i bezazlen svog veka; po volji Bo`joj svagda `ivlja{e Noje.

6:10 I rodi Noje tri sina: Sima, Hama i Jafeta.

6:11 A zemlja se pokvari pred Bogom, i napuni se zemlja bezakonja.

6:12 I pogleda Bog na zemlju, a ona be{e pokvarena; jer svako telo pokvari put svoj na zemlji.

6:13 I re~e Bog Noju: Kraj svakom telu do|e preda me, jer napuni{e zemlju bezakonja; i evo ho}u da ih zatrem sa zemljom.

6:14 Na~ini sebi kov~eg od drveta gofera, i na~ini pregratke u kov~egu; i zatopi ga smolom iznutra i spolja.

6:15 I na~ini ga ovako; u du`inu neka bude trista lakata, u {irinu pedeset lakata, i u visinu trideset lakata;

6:16 Pusti dosta svetlosti u kov~eg; i krov mu svedi ozgo od lakta; i udari vrata kov~egu sa strane; i na~ini ga na tri boja: donji, drugi i tre}i.

6:17 Jer evo pusti}u potop na zemlju da istrebim svako telo u kome ima `iva du{a pod nebom; {ta je god na zemlji sve }e izginuti.

6:18 Ali }u s tobom u~initi zavet svoj: i u}i }e{ u kov~eg ti i sinovi tvoji i `ena tvoja i `ene sinova tvojih s tobom.

6:19 I od svega `ivog, od svakog tela, uze}e{ u kov~eg po dvoje, da sa-uva{ u `ivotu sa sobom, a mu{ko i `ensko neka bude.

6:20 Od ptica po vrstama njihovim, od stoke po vrstama njenim, i od svega {to se mi-e na zemlji po vrstama njegovim, od svega po dvoje neka u|e s tobom, da ih sa-uva{ u `ivotu.

6:21 I uzmi sa sobom svega {to se jede, i ~uvaj kod sebe, da bude hrane tebi i njima.

6:22 I Noje u~ini, kako mu zapovedi Bog, sve onako u~ini.

GLAVA 7

Ire-e Gospod Noju: U|i u kov~eg ti i sav dom tvoji; jer te na|oh pravedna pred sobom ovog veka.

7:2 Uzmi sa sobom od svih `ivotinja ~istih po sedmoro, sve mu`jaka i `enku njegovu; a od `ivotinja ne~istih po dvoje, mu`jaka i `enku njegovu,

7:3 Tako|e i od ptica nebeskih po sedam, mu`jaka i `enku njegovu, da im se sa-uva seme na zemlji.

7:4 Jer }u do sedam dana pustiti da`d na zemlju za ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i, i istrebi}u sa zemlje svako telo `ivo, koje sam stvorio.

7:5 I Noje u~ini sve {to mu zapovedi Gospod.

7:6 A be{e Noju {est stotina godina kad do|e potop na zemlju.

7:7 I u|e Noje u kov~eg i sinovi njegovi i `ena njegova i `ene sinova njegovih s njim radi potopa.

7:8 Od `ivotinja ~istih i od `ivotinja ne~istih i od ptica i od svega {to se mi-e po zemlji,

7:9 U|e k Noju u kov~eg po dvoje, mu{ko i `ensko, kao {to be{e Bog zapovedio Noju.

7:10 A u sedmi dan do|e potop na zemlju.

7:11 Kad je bilo Noju {est stotina godina, te godine drugog meseca, sedamnaesti dan toga meseca, taj dan razvali{e se svi izvori velikog bezdana, i otvori{e se ustave nebeske;

7:12 I udari da`d na zemlju za ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i.

7:13 Taj dan u|e u kov~eg Noje i Sim i Ham i Jafet, sinovi Nojevi, i `ena Nojeva i tri `ene sinova njegovih s njima;

7:14 Oni, i svakojake zveri po vrstama svojim, i svakojaka stoka po vrstama svojim, i {ta se god mi-e po zemlji po vrstama svojim, i ptice sve po vrstama svojim, i {ta god leti i ima krila,

7:15 Do|e k Noju u kov~eg po dvoje od svakog tela, u kome ima `iva du{a,

7:16 Mu{ko i `ensko od svakog tela u|o{e, kao {to be{e Bog zapovedio Noju; pa Gospod zatvori za njim.

7:17 I bi potop na zemlji za ~etrdeset dana; i voda do|e i uze kov~eg, i podi`e ga od zemlje.

7:18 I navali voda, i usta jako po zemlji, i kov~eg stade ploviti vodom.

7:19 I navaljiva{e voda sve ve}ma po zemlji, i pokri sva najvi{a brda {to su pod celim nebom.

7:20 Petnaest lakata do|e voda iznad brda, po{to ih pokri.

7:21 Tada izgibe svako telo {to se mica{e na zemlji, ptice i stoka, i zveri i sve {to gami`e po zemlji, i svi ljudi.

7:22 Sve {to ima{e du{u `ivu u nosu, sve {to be{e na suvom, pomre.

7:23 I istrebi se svako telo `ivo na zemlji, i ljudi i stoka i {ta god gami`e i ptice nebeske, sve, velim, istrebi se sa zemlje; samo Noje osta i {ta s njim be{e u kov~egu.

7:24 I staja{e voda povrh zemlje sto pedeset dana.

GLAVA 8

ABog se opomenu Noja i svih zveri i sve stoke {to behu s njim u kov~egu; i poslao Bog vetar na zemlju da uzbije vodu.

8:2 I zatvori{e se izvori bezdanu i ustave nebeske, i da`d s neba prestade.

8:3 I stade voda opadati na zemlji, i jednako opada{e posle sto pedeset dana;

8:4 Te se ustavi kov~eg sedmog meseca dana sedamnaestog na planini Araratu.

8:5 I voda opada{e sve ve}ma do desetog meseca; i prvog dana desetog meseca pokaza{e se vrhovi od brda.

8:6 A posle ~etrdeset dana otvori Noje prozor na kov~egu, koji be{e na~inio;

8:7 I ispusti gavrana, koji jednako odleta{e i doleta{e dokle ne presahnu voda na zemlji.

8:8 Pa pusti i golubicu da bi video je li opala voda sa zemlje.

8:9 A golubica ne na{av{i gde bi stala nogom svojom vrati se k njemu u kov~eg, jer jo{ be{e voda po svoj zemlji; i Noje pru`iv{i ruku uhvati je i uze k sebi u kov~eg.

8:10 I po~eka jo{ sedam dana, po opet ispusti golubicu iz kov~ega.

8:11 I pred ve~e vrati se k njemu golubica, i gle, u kljunu joj list maslinov, koji be{e otkinula; tako pozna Noje da je opala voda sa zemlje.

8:12 Ali po~eka jo{ sedam dana, pa opet ispusti golubicu, a ona mu se vi{e ne vrati.

8:13 [est stotina prve godine veka Nojevog prvi dan prvog meseca usahnu voda na zemlji; i Noje otkri krov na kov~egu, i ugleda zemlju suhu.

8:14 A drugog meseca dvadeset sedmog dana be{e sva zemlja suva.

8:15 Tada re~e Bog Noju govore}i:

8:16 Iza|i iz kov~ega ti i `ena tvoja i sinovi tvoji i `ene sinova tvojih s tobom;

8:17 Sve zveri {to su sa tobom od svakog tela, ptice i stoku i {ta god gami`e po zemlji, izvedi sa sobom, neka se razi|u po zemlji, i neka se plode i mno`e na zemlji.

8:18 I izi|e Noje i sinovi njegovi i `ena njegova i `ene sinova njegovih s njim.

8:19 Sve zveri, sve sitne `ivotinje, sve ptice i sve {to se mi~e po zemlji po svojim vrstama izi|o{e iz kov~ega.

8:20 I na~ini Noje `rtvenik Gospodu, i uze od svake ~iste stoke i od svih ptica ~istih, i prinese na `rtveniku `rtve paljenice.

8:21 I Gospod omirisa miris ugodni, i re~e u srcu svom: Ne}u vi{e kleti zemlje s ljudi, {to je mi-

sao srca ~ove~ijeg zla od malena; niti }u vi{e ubijati sve {to `ivi, kao {to u~inih.

8:22 Od sada dokle bude zemlje, ne}e nestajati setve ni `etve, studeni ni vru}ine, leta ni zime, dana ni no}i.

GLAVA 9

I Bog blagoslovi Noja i sinove njegove, i re~e im; ra|ajte se i mno`ite se i napunite zemlju;

9:2 I sve zveri zemaljske i sve ptice nebeske i sve {to ide po zemlji i sve ribe morske neka vas se boje i stra{e; sve je predano u va{e ruke.

9:3 [ta se god mi~e i `ivi, neka vam bude za jelo, sve vam to dadoh kao zelenu travu.

9:4 Ali ne jedite mesa s du{om njegovom, a to mu je krv.

9:5 Jer }u i va{u krv, du{e va{e, iskati; od svake }u je zveri iskati; iz ruke samog ~oveka, iz ruke svakog brata njegovog iska}u du{u ~ove~iju.

9:6 Ko prolije krv ~ove~iju, njegovu }e krv proliti ~ovek; jer je Bog po svom obli~ju stvorio ~oveka.

9:7 Ra|ajte se dakle i mno`ite se; narodite se veoma na zemlji i namno`ite se na njoj.

9:8 I re~e Bog Noju i sinovima njegovim s njim, govore}i:

9:9 A ja evo postavljam zavet svoj s vama i s va{im semenom nakon vas,

9:10 I sa svim `ivotinjama, {to su s vama od ptica, od stoke i od svih zveri zemaljskih {to su s vama, sa sva~im {to je iza{lo iz kov~ega, i sa svim zverima zemaljskim.

9:11 Postavljam zavet svoj s vama, te odsele ne}e nijedno telo poginuti od potopa, niti }e vi{e biti potopa da zatre zemlju.

9:12 I re~e Bog: Evo znak zaveta koji postavljam izme|u sebe i vas i svake `ive stvari, koja je s vama do veka:

9:13 Metnuo sam dugu svoju u oblake, da bude znak zaveta izme|u mene i zemlje.

9:14 Pa kad oblake navu~em na zemlju, vide}e se duga u oblacima,

9:15 I opomenu}u se zaveta svog koji je izme|u mene i vas i svake du{e `ive u svakom telu, i ne}e vi{e biti od vode potopa da zatre svako telo.

9:16 Duga }e biti u oblacima, pa }u je pogledati, i opomenu}u se ve~nog zaveta izme|u Boga i svake du{e `ive u svakom telu koje je na zemlji.

9:17 I re~e Bog Noju: To je znak zaveta koji sam u~inio izme|u sebe i svakog tela na zemlji.

9:18 A behu sinovi Nojevi koji iza|o{e iz kov~ega: Sim i Ham i Jafet; a Ham je otac Hanancima.

9:19 To su tri sina Nojeva, i od njih se naseli sva zemlja.

9:20 A Noje po~e raditi zemlju, i posadi vinarograd.

9:21 I napiv se vina opi se, i otkri se nasred {atoravog.

9:22 A Ham, otac Hanancima, vide golotinju oca svog, i kaza obojici bra}e svoje na polju.

9:23 A Sim i Jafet uze{e haljinu, i ogrnu{e je obojica na ramena svoja, i idu}i natra{ke pokri{e njom golotinju oca svog, licem natrag okrenuv{i se da ne vide golotinje oca svog.

9:24 A kad se Noje probudi od vina, dozna {ta mu je u~inio mla|i sin,

9:25 I re~e: Proklet da je Hanan, i da bude sluga slugama bra}e svoje!

9:26 I jo{ re~e: Blagosloven da je Gospod Bog Simov, i Hanan da mu bude sluga!

9:27 Bog da ra{iri Jafeta da `ivi u {atorima Simovim, a Hanan da im bude sluga!

9:28 I po`ive Noje posle potopa trista pedeset godina.

9:29 A svega po`ive Noje devet stotina pedeset godina; i umre.

GLAVA 10

Aovo su plemena sinova Nojevih, Sima, Ham i Jafeta, kojima se rodi{e sinovi posle potopa.

10:2 Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras.

10:3 A sinovi Gomerovi: Ashenas i Rifat i Togarma.

10:4 A sinovi Javanovi: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim.

10:5 Od njih se razdeli{e ostrva narodna na zemljama svojim, svako po jeziku svom i po porodicama svojim, u narodima svojim.

10:6 A sinovi Hamovi: Hus i Mesrain, Fud i Hanan.

10:7 A sinovi Husovi: Sava i Avila i Savata i Regma i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dedan.

10:8 Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji;

10:9 Be{e dobar lovac pred Gospodom; zato se ka`e: Dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod.

10:10 A po~etak carstvu njegovom be{e Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u zemlji Senaru.

10:11 Iz te zemlje iza|e Asur, i sazida Nineviju i Rovot grad i Halah,

10:12 I Dasem izme|u Ninevije i Halaha; to je grad velik.

10:13 A Mesrain rodi Ludeje i Enemeje i Laveje i Neftaleje,

10:14 I Patroseje i Hasmeje, odakle iza|o{e Filišteji i Gaftoreji.

10:15 A Hanan rodi Sidona, prvenca svog, i Heta,

10:16 I Jevuseja i Amoreja i Gergeseja,

10:17 I Eveja i Arukeja i Aseneja,

10:18 I Arvadeja i Samareja i Amateja. A posle se raseja{e plemena hananejska.

10:19 I behu me|e hananejske od Sidona idu}i na Gerar pa do Gaze, i idu}i na Sodom i Gomor i Adamu i Sevojim pa do Dasa.

10:20 To su sinovi Hamovi po porodicama svojim i po jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim.

10:21 I Simu rodi{e se sinovi, najstarijem bratu Jafetovom, ocu svih sinova Everovih.

10:22 Sinovi Simovi behu: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram.

10:23 A sinovi Aramovi: Uz i Ul i Gater i Mas.

10:24 A Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera.

10:25 A Everu se rodiše dva sina: jednom beše ime Falek, jer se u njegovo vreme razdeli zemlja, a bratu njegovom ime Jektan.

10:26 A Jektan rodi Elmodada i Saleta i Sarmota i Jaraha,

10:27 I Odora i Evila i Deklu,

10:28 I Evala i Avimaila i Savu,

10:29 I Ufira i Evilu i Jovava; ti svi behu sinovi Jektanovi.

10:30 I `ivljahu od Mase, kako se ide na Safir do gora isto-nih.

10:31 To su sinovi Simovi po porodicama svojim i po jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim.

10:32 To su porodice sinova Nojevih po plemenima svojim, u narodima svojim; i od njih se razdeliše narodi po zemlji posle potopa.

GLAVA 11

A beše na celoj zemlji jedan jezik i jednake reči.

11:2 A kad otidoše od istoka, na|oše ravnicu u zemlji senarskoj, i naseliše se onde.

11:3 Pa rekoše me|u sobom: Hajde da pravimo plo-e i da ih u vatri pe-emo. I behu im opeke mesto kamena i smola zemljana mesto kre-a.

11:4 Posle rekoše: Hajde da sazidamo grad i kulu, kojoj }e vrh biti do neba, da ste-emo sebi ime, da se ne bismo rasejali po zemlji.

11:5 A Gospod si|e da vidi grad i kulu, {to zidahu sinovi ~ove-iji.

11:6 I re-e Gospod: Gle, narod jedan, i jedan jezik u svih, i to po-eše raditi, i ne}e im smetati ni{ta da ne urade {ta su naumili.

11:7 Hajde da si|emo, i da im pometemo jezik, da ne razumeju jedan drugog {ta govore.

11:8 Tako ih Gospod rasu odande po svoj zemlji, te ne sazidaše grada.

11:9 Zato se prozva Vavilon, jer onde pomete Gospod jezik cele zemlje, i odande ih rasu Gospod po svoj zemlji.

11:10 Ovo je pleme Simovo: beše Simu sto godina, kad rodi Arfaksada, druge godine posle potopa.

11:11 A rodiv Arfaksada po`ive Sim pet stotina godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:12 A Arfaksad po`ive trideset i pet godina, i rodi Salu;

11:13 A rodiv Salu po`ive Arfaksad ~etiri stotine i tri godine, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:14 A Sala po`ive trideset godina, i rodi Evera;

11:15 A rodiv Evera po`ive Sala ~etiri stotine i tri godine, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:16 A Ever po`ive trideset i ~etiri godine, i rodi Faleka;

11:17 A rodiv Faleka po`ive Ever ~etiri stotine i trideset godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:18 A Falek po`ive trideset godina, i rodi Ragava;

11:19 A rodiv Ragava po`ive Falek dvesta i devet godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:20 A Ragav po`ive trideset i dve godine, i rodi Seruha;

11:21 A rodiv Seruha po`ive Ragav dvesta i sedam godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:22 A Seruh po`ive trideset godina, i rodi Nahora;

11:23 A rodiv Nahora po`ive Seruh dvesta godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:24 A Nahor po`ive dvadeset i devet godina, i rodi Taru;

11:25 A rodiv Taru po`ive Nahor sto i devetnaest godina, ra|aju}i sinove i k}eri.

11:26 A Tara po`ive sedamdeset godina, i rodi Avrama, Nahora i Arana.

11:27 A ovo je pleme Tarino: Tara rodi Avrama, Nahora i Arana; a Aran rodi Lota.

11:28 I umre Aran pre Tare oca svog na postojbini svojoj, u Uru haldejskom.

11:29 I o`eni se Avram i Nahor, i `eni Avramovoj beše ime Sara a `eni Nahorovoj ime Melha, k}i Arama oca Melhe i Jeshe.

11:30 A Sara beše nerotkinja, i ne imaše poroda.

11:31 I uze Tara sina svog Avrama i Lota sina Aronovog, unuka svog, i Saru snahu svoju, `enu Avrama sina svog; i po|o{e zajedno iz Ura haldejskog da idu u zemlju hanansku, i do|o{e do Harana, i onde se nastani{e.

11:32 I po`ive Tara svega dvesta i pet godina; i umre Tara u Haranu.

GLAVA 12

Ire~e Gospod Avramu: Idi iz zemlje svoje i od roda svog i iz doma oca svog u zemlju koju }u ti ja pokazati.

12:2 I u~ini}u od tebe velik narod, i blagoslovi}u te, i ime tvoje proslavi}u, i ti }e{ biti blagoslov.

12:3 Blagoslovi}u one koji tebe uzblagosiljaju, i prokle}u one koji tebe usproklinju; i u tebi }e biti blagoslovena sva plemena na zemlji.

12:4 Tada po|e Avram, kao {to mu kaza Gospod, i s njim po|e Lot. A be{e Avramu sedamdeset i pet godina kad po|e iz Harana.

12:5 I uze Avram Saru `enu svoju i Lota sina brata svog sa svim blagom koje behu stekli i s du{ama koje behu dobili u Haranu; i po|o{e u zemlju hanansku, i do|o{e u nju.

12:6 I po|e Avram tu zemlju do mesta Sihema i do ravnice more{ke; a behu tada Hananeji u toj zemlji.

12:7 I javi se Gospod Avramu i re~e: Tvom semenu da}u zemlju ovu. I Avram na~ini onde `rtvenik Gospodu, koji mu se javio.

12:8 Posle otide odande na brdo, koje je prema istoku od Vetilja, i onde razape {ator svoj, te mu Vetilj be{e sa zapada a Gaj s istoka; i onde na~ini Gospodu `rtvenik, i prizva ime Gospodnje.

12:9 Odande otide Avram dalje idu}i na jug.

12:10 Ali nastala glad u onoj zemlji, te Avram si|e u Misir da se onde skloni; jer glad be{e velika u onoj zemlji.

12:11 A kad se pribli`i da ve} u|e u Misir, re~e Sari `eni svojoj: Gle, znam da si `ena lepa u licu.

12:12 Zato kad te vide Misirci re}i }e: Ovo mu je `ena. Pa }e me ubiti, a tebe }e ostaviti u `ivotu.

12:13 Nego hajde ka`i da si mi sestra, te }e meni biti dobro tebe radi i osta}u u `ivotu uz tebe.

12:14 I kad do|e Avram u Misir, vide{e Misirci `enu da je vrlo lepa.

12:15 I vide{e je knezovi Faraonovi, i hvali{e je pred Faraonom. I uze{e je u dvor Faraonov.

12:16 I on ~inja{e dobro Avramu nje radi, te ima{e ovaca i goveda i magaraca i sluga i slu{kinja i magarica i kamila.

12:17 Ali Gospod pusti velika zla na Faraona i na dom njegov radi Sare `ene Avramove.

12:18 Tada dozva Faraon Avrama i re~e mu: [ta mi to u~ini? Za{to mi nisi kazao da ti je `ena?

12:19 Za{to si kazao: Sestra mi je? Te je uzeh za `enu. Sad eto ti `ene, uzmi je, pa idi.

12:20 I Faraon zapovedi ljudima za nj, te ga isprati{e i `enu njegovu i {ta god ima{e.

GLAVA 13

Tako otide Avram iz Misira gore na jug, on i `ena mu i sve {to ima{e, tako|e i Lot s njim.

13:2 A be{e Avram vrlo bogat stokom, srebrom i zlatom.

13:3 I i|a{e svojim putevima od juga sve do Vetilja, do mesta gde mu prvo be{e {ator, izme|u Vetilja i Gaja,

13:4 Do mesta, gde pre be{e na~inio `rtvenik; i onde prizva Avram ime Gospodnje.

13:5 A i Lot koji i|a{e s Avramom ima{e ovaca i goveda i {atora.

13:6 I zemlja ne moga{e ih nositi zajedno, jer blago njihovo be{e veliko da ne moga{e `iveti zajedno,

13:7 I be{e sva|a me|u pastirima Avramove stoke i pastirima Lotove stoke. A u to vreme `ivehu Hananeji i Ferezeji u onoj zemlji.

13:8 Pa Avram re~e Lotu: Nemoj da se sva|amo ja i ti, ni moji pastiri i tvoji pastiri; jer smo bra}a.

13:9 Nije li ti otvorena cela zemlja? Odeli se od mene. Ako }e{ ti na levo, ja }u na desno; ako li }e{ ti na desno ja }u na levo.

13:10 Tada Lot podi`e o~i svoje i sagleda svu ravnicu jordansku, kako celu natapa{e reka, be{e kao vrt Gospodnji, kao zemlja misirska, sve do Zagora, pre nego Gospod zatre Sodom i Gomor.

13:11 I Lot izabra sebi svu ravnicu jordansku, i otide Lot na istok; i razdeli{e se jedan od drugog:

13:12 Avram `ivlja{e u zemlji hananskoj, a Lot `ivlja{e po gradovima u onoj ravnici preme{taju}i svoje {atore do Sodoma.

13:13 A ljudi u Sodomu behu nevaljali, i gre{ahu Gospodu veoma.

13:14 A Gospod re~e Avramu, po{to se Lot odeli od njega: Podigni sada o~i svoje, pa pogledaj s mesta gde si na sever i na jug i na istok i na zapad.

13:15 Jer svu zemlju {to vidi{ tebi }u dati i semenu tvom do veka.

13:16 I u~ini}u da semena tvog bude kao praha na zemlji; ako ko uzmo`e izbrojati prah na zemlji, mo}i }e izbrojati i seme tvoje.

13:17 Ustani, i prolazi tu zemlju u du`inu i u {irinu; jer }u je tebi dati.

13:18 I Avram di`e {atore, i do|e i naseli se u ravnici mamrijskoj, koja je kod Hevrona, i onde na~ini `rtvenik Gospodu.

GLAVA 14

A kad be{e Amarfal car senarski, Arion car elasarski, Hodologomor car elamski i Targal car gojimski,

14:2 Zavojeva{e na Valu cara sodomskog, i na Varsu cara gomorskog, i na Senara cara adamskog, i na Simovora cara sevojimskog i na cara od Valake, koja je sada Sigor.

14:3 Svi se ovi skupi{e u dolini sidimskoj koja je sada slano more.

14:4 Dvanaest godina behu slu`ili Hodologomoru, pa trinaeste godine odmetnu{e se.

14:5 A ~etnaeste godine do|e Hodologomor i carevi koji behu s njim, i pobi{e Rafaje u Astarotu karnajimskom i Zuzeje u Amu i Omeje u polju kirijatajskom,

14:6 I Horeje u planini njihovoj Siru do ravnice faranske pokraj pustinje.

14:7 Od tuda vrativ{i se do|o{e u En-Mispat, koji je sada Kadis, i iseko{e sve koji `ivehu u zemlji amali~koj, i Amoreje koji `ivehu u Asason-Tamaru.

14:8 Tada izi|e car sodomski i car gomorski i car adamski i car sevojimski i car od Valake, koje je sada Sigor, iza|o{e na njih u dolinu sidimsku,

14:9 Na Hodologomora cara elamskog, i na Targala cara gojimskog, i na Amarfala cara senarskog, i na Arioha cara elasarskog, ~etiri cara na pet.

14:10 A u dolini sidimskoj be{e mnogo rupa iz kojih se vadila smola; i pobe`e car sodomski i car gomorski, i onde pado{e, a {ta osta pobe`e u planinu.

14:11 I uze{e sve blago u Sodomu i Gomoru i svu hranu njihovu, i otido{e.

14:12 Uze{e i Lota, sinovca Avramovog, i blago njegovo, i otido{e, jer `ive{e u Sodomu.

14:13 A do|e jedan koji be{e utekao, te javi Avramu Jevrejину, koji `ive{e u ravni Mamrija Amorejina, brata Esholu i brata Avnanu, koji behu u veri s Avramom.

14:14 A kad Avram ~u da mu se zarobio sinovac, naoru`a sluge svoje, trista osamnaest, koji se rodi{e u njegovoj ku}i, i po|e u poteru do Dana.

14:15 Onde razdeliv{i svoje udari na njih no}u sa slugama svojim, i razbi ih, i otera ih do Hovala, koji je na levo od Damaska,

14:16 I povrati sve blago; povrati i Lota sinovca svog s blagom njegovim, i `ene i ljude.

14:17 A car sodomski izi|e mu na susret kad se vrati razbiv{i Hodologomora i careve {to behu s njim, u dolinu Savinu, koje je sada dolina careva.

14:18 A Melhisedek car salimski iznese hleb i vino; a on be{e sve{tenik Boga Vi{njeg.

14:19 I blagoslovi ga govore}i: Blagosloven da je Avram Bogu Vi{njem, ~ije je nebo i zemlja!

14:20 I blagosloven da je Bog Vi{nji, koji predade neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I dade mu Avram desetak od svega.

14:21 A car sodomski re~e Avramu: Daj meni ljude, a blago uzmi sebi.

14:22 A Avram re~e caru sodomskom: Di`em ruku svoju ka Gospodu Bogu Vi{njem, ~ije je nebo i zemlja, zaklinju}i se:

14:23 Ni konca ni remena od obu}e ne}u uzeti od svega {to je tvoje, da ne ka`e{: Ja sam obogatio Avrama;

14:24 Osim {to su pojeli momci, i osim dela ljudima koji su i{li sa mnom, Esholu, Avnanu i Mammriju, oni neka uzmu svoj deo.

GLAVA 15

Posle ovih stvari do|e Avramu re~ Gospodnja u utvari govore}i: Ne boj se, Avrame, ja sam ti {tit, i plata je tvoja vrlo velika.

15:2 A Avram re~e Gospode, Gospode, {ta }e{ mi dati kad `ivim bez dece, a pa kome }e ostati moja ku}a to je Elijezer ovaj Dama{tanin?

15:3 Jo{ re~e Avram: Eto meni nisi dao poroda, pa }e sluga ro|en u ku}i mojoj biti moj naslednik.

15:4 A gle, Gospod mu progovori: Ne}e taj biti naslednik tvoj, nego koji }e iza}i od tebe taj }e ti biti naslednik.

15:5 Pa ga izvede napolje i re~e mu: Pogledaj na nebo i prebroj zvezde, ako ih mo`e{ prebrojati. I re~e mu: Tako }e ti biti seme tvoje.

15:6 I poverova Avram Bogu, a On mu primi to u pravdu.

15:7 I re~e mu: Ja sam Gospod, koji te izvedoh iz Ura haldejskog da ti dam zemlju ovu da bude tvoja.

15:8 A on re~e: Gospode, Gospode, po ~emu }u poznati da }e biti moja?

15:9 I re~e mu: Prinesi mi junicu od tri godine i kozu od tri godine i ovna od tri godine i grlicu i golup~e.

15:10 I on uze sve to, i rase~e na pole, i metnu sve pole jednu prema drugoj; ali ne rase~e ptice.

15:11 A ptice sletahu na te mrtve `ivotinje; a Avram ih odgoni{e.

15:12 A kad sunce be{e na zalasku, uhvati Avrama tvrd san, i gle, strah i mrak velik obuze ga.

15:13 I Gospod re~e Avramu: Znaj zacelo da }e seme tvoje biti do{ljadi u zemlji tu|oj, pa }e joj slu`iti, i ona }e ih mu~iti ~etiri stotine godina.

15:14 Ali }u suditi i narodu kome }e slu`iti; a posle }e oni iza}i s velikim blagom.

15:15 A ti }e{ oti}i k ocima svojim u miru, i bi}e{ pogreben u dobroj starosti.

15:16 A oni }e se u ~etvrtom kolenu vratiti ovamo; jer gresima amorejskim jo{ nije kraj.

15:17 A kad se sunce smiri i kad se smr~e, gle, pe} se dimlja{e, i plamen ognjeni prola`a{e izme|u onih delova.

15:18 Taj dan u~ini Gospod zavet s Avramom govore}i: Semenu tvom dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Efrata,

15:19 Kenejsku, kenezejsku i kedmonejsku,

15:20 I hetejsku i ferezejsku i rafajsku,

15:21 I amorejsku i hananejsku i gergesejsku i jevusejsku.

GLAVA 16

Ali Sara `ena Avramova ne ra|a{e mu dece. A ima{e robinju Misirku, po imenu Agara.

16:2 Pa re~e Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila dece od nje. I Avram prista na re~ Sarinu.

16:3 I Sara `ena Avramova uze Agaru Misirku robinju svoju, i dade je za `enu Avramu mu`u svom posle deset godina otkako se nastani Avram u zemlji hananskoj.

16:4 I on otide k Agari, i ona zatrudne; a kad vide da je trudna, ponese se od gospo|e svoje.

16:5 A Sara re~e Avramu: Uvreda moja pade na tebe; ja ti metnuh na krilo robinju svoju, a ona videt{i da je trudna ponese se od mene. Gospod }e suditi meni i tebi.

16:6 A Avram re~e Sari: Eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, u~ini s njom {ta ti je volja. I Sara je stade zlostavljati, te ona pobe`e od nje.

16:7 Ali an|eo Gospodnji na|e je kod studenca u pustinji, kod studenca na putu u Sur.

16:8 I re~e joj: Agaro, robinjo Sarina, otkud ide{, kuda li ide{? A ona re~e: Be`im od Sare go-spo|e svoje.

16:9 A an|eo joj Gospodnji re~e: Vрати se go-spo|i svojoj, i pokori joj se.

16:10 Opet joj re~e an|eo Gospodnji: Umno`i}u veoma seme tvoje, da se ne}e mo}i prebrojati od mno`ine.

16:11 Jo{ joj re~e an|eo Gospodnji: Eto si trudna, i rodi}e{ sina, i nadeni mu ime Ismailo; jer je Gospod video muku tvoju.

16:12 A bi}e ~ovek ubica; ruka }e se njegova dizati na svakog a sva~ija na njega, i nastava}e na pogledu svoj bra}i svojoj.

16:13 Tada Agara prizva ime Gospoda koji govori s njom: Ti si Bog, koji vidi. Jer govora{e: Zar jo{ gledam iza Onog koji me vide?

16:14 Toga radi zove se studenac onaj studenac @ivoga koji me vidi; a on je izme|u Kadisa i Varada.

16:15 I rodi Agara Avramu sina; i nadede Avram sinu svom, kog mu rodi Agara, ime Ismailo.

16:16 A be}e Avramu osamdeset i {est godina kad mu Agara rodi Ismaila.

GLAVA 17

A kad Avramu bi devedeset i devet godina, javi mu se Gospod i re~e mu: Ja sam Bog Sve-mogu}i, po mojoj volji `ivi, i budi po{ten.

17:2 I u~ini}u zavet izme|u sebe i tebe, i vrlo }u te umno`iti.

17:3 A Avram pade ni~ice. I Gospod mu jo{ govori i re~e:

17:4 Od mene evo zavet moj s tobom da }e{ biti otac mnogim narodima.

17:5 Zato se vi{e ne}e{ zvati Avram nego }e ti ime biti Avraam, jer sam te u~inio ocem mnogih naroda;

17:6 Da}u ti porodicu vrlo veliku, i na~ini}u od tebe narode mnoge, i carevi }e iza}i od tebe.

17:7 A postavljам zavet svoj izme|u sebe i tebe i semena tvog nakon tebe od kolena do kolena, da je zavet ve~an, da sam Bog tebi i semenu tvom nakon tebe;

17:8 I da}u tebi i semenu tvom nakon tebe zemlju u kojoj si do{ljak, svu zemlju hanansku u dr`avu ve~nu, i bi}u im Bog.

17:9 I re~e Bog Avramu: Ti pak dr`i zavet moj, ti i seme tvoje nakon tebe od kolena do kolena.

17:10 A ovo je zavet moj izme|u mene i vas i semena tvog nakon tebe koji }ete dr`ati: da se obrezuju izme|u vas sve mu{kinje.

17:11 A obreziva}ete okrajak tela svog, da bude znak zaveta izme|u mene i vas.

17:12 Svako mu{ko dete kad mu bude osam dana da se obrezuje od kolena do kolena, rodilo se u ku}i ili bilo kupljeno za novce od kojih god strana-ca, koje ne bude od semena tvog.

17:13 Da se obrezuje koje se rodi u ku}i tvojoj i koje se kupi za novce tvoje; tako }e biti zavet moj na telu va{em zavet ve~an.

17:14 A neobrezano mu{ko, kome se ne obre`e okrajak tela njegovog, da se istrebi iz naroda svog, jer pokvari zavet moj.

17:15 I jo{ re~e Bog Avramu: A Saru `enu svoju ne zovi je vi{e Sara nego neka joj bude ime Saara.

17:16 I ja }u je blagosloviti, i da}u ti sina od nje; blagoslovi}u je, i bi}e mati mnogim narodima, i carevi narodima iza}i }e od nje.

17:17 Tada pade Avram ni~ice i nasmeja se govore}i u srcu svom: Eda }e se ~oveku od sto godina roditi sin? I Sari? Eda }e `ena od devedeset godina roditi?

17:18 I Avram re~e Bogu: Neka `iv bude Ismailo pred Tobom!

17:19 I re~e Bog: Zaista Sara `ena tvoja rodi}e ti sina, i nade}e{ mu ime Isak; i postavi}u zavet svoj s njim da bude zavet ve~an semenu njegovom nakon njega.

17:20 A i za Ismaila usli{io sam te; evo blagoslovio sam ga, i da}u mu porodicu veliku, i umno-

u ga veoma; i rodi}e dvanaest knezova, i na-
ini-
}u od njega velik narod.

17:21 A zavet svoj u~ini}u s Isakom kad ti ga
rodi Sara, do godine u ovo doba.

17:22 I Bog izgovoriv{i otide od Avrama gore.

17:23 I Avram uze Ismaila sina svog i sve koji
se rodi}e u domu njegovom i koje god be}e kupio
za svoje novce, sve mu{kinje od doma}ih svojih; i
obreza okrajak tela njihovog u isti dan, kao {to mu
kaza Bog.

17:24 A be}e Avramu devedeset i devet godina
kad obreza okrajak tela svog.

17:25 A Ismailu sinu njegovom be}e trinaest go-
dina kad mu se obreza okrajak tela njegovog.

17:26 U jedan dan obreza se Avram i sin mu
Ismailo,

17:27 I svi doma{nji njegovi, ro|eni u ku}i i ku-
pljeni za novce od stranaca, bi}e obrezani s njim.

GLAVA 18

Posle mu se javi Gospod u ravnici mamrijskoj
kad se |a}e na vratima pred {atorom svojim u
podne.

18:2 Podigav{i o-i svoje pogleda, i gle, tri ~ove-
ka staja}e prema njemu. I ugledav{i ih potr~a im u
susret ispred vrata {atora svog, i pokloni se do ze-
mlje;

18:3 I re~e: Gospode, ako sam na{ao milost pred
Tobom, nemoj pro}i sluge svog.

18:4 Da vam donesem malo vode i operite noge,
te se naslonite malo pod ovim drvetom.

18:5 I izne}u malo hleba, te potkrepite srce svo-
je, pa onda po|ite, kad idete pored sluge svog. I re-
ko}e: U~ini {ta si kazao.

18:6 I Avram otr~a u {ator k Sari, i re~e: Br`e
zamesi tri kopa}e belog bra{na i ispeci poga~e.

18:7 Pa otr~a ka govedima i uhvati tele mlado i
dobro, i dade ga momku da ga br`e zgotovi.

18:8 Pa onda iznese masla i mleka i tele koje be-
}e zgotovio, i postavi im, a sam staja}e pred njima
pod drvetom dokle je|ahu.

18:9 I oni mu reko}e: Gde je Sara `ena tvoja? A
on re~e: Eno je pod {atorom.

18:10 A jedan izme|u njih re~e: Dogodine u ovo
doba opet }u do}i k tebi, a Sara }e `ena tvoja imati
sina. A Sara slu{a}e na vratima od {atora iza njega.

18:11 A Avram i Sara behu stari i vremeniti, i u
Sare be}e prestalo {ta biva u `ena.

18:12 Zato se nasmeja Sara u sebi govore}i: Po-
{to sam ostarela, sad li }e mi do}i radost? A i go-
spodar mi je star.

18:13 Tada re~e Gospod Avramu: [to se smeje
Sara govore}i: Istina li je da }u roditi kad sam
ostarela?

18:14 Ima li {ta te{ko Gospodu? Dogodine u
ovo doba opet }u do}i k tebi, a Sara }e imati sina.

18:15 A Sara udari u bah govore}i: Nisam se
smejala. Jer se upla{i. Ali On re~e: Nije istina, ne-
go si se smejala.

18:16 Potom usta}e ljudi odande, i po|o}e put
Sodoma; a Avram po|e s njima da ih isprati.

18:17 A Gospod re~e: Kako bih tajio od Avrama
{ta }u u~initi,

18:18 Kad }e od Avrama postati velik i silan na-
rod, i u njemu }e se blagosloviti svi narodi na ze-
mlji?

18:19 Jer znam da }e zapovediti sinovima svo-
jim i domu svom nakon sebe da se dr`e puteva Go-
spodnjih i da ~ine {ta je pravo i dobro, da bi Go-
spod navr{io na Avramu {ta mu je obe}ao.

18:20 I re~e Gospod: Vika je u Sodomu i Gomo-
ru velika, i greh je njihov grdan.

18:21 Zato }u si}i da vidim eda li sve ~ine kao
{to vika do|e preda me; ako li nije tako, da znam.

18:22 I ljudi okrenuv{i se po|o}e put Sodoma;
ali Avram jo{ staja}e pred Gospodom,

18:23 I pristupiv Avram re~e: Ho}e{ li pogubiti i
pravednog s nepravедnim?

18:24 Mo`e biti da ima pedeset pravednika u
gradu; ho}e{ li i njih pogubiti, i ne}e{ oprostiti me-
stu za onih pedeset pravednika {to su u njemu?

18:25 Nemoj to ~initi, ni gubiti pravednika s ne-
pravедnikom, da bude pravedniku kao i nepravед-

niku; nemoj; eda li sudija cele zemlje ne}e suditi pravo?

18:26 I re~e Gospod: Ako na|em u Sodomu pedeset pravednika u gradu, oprosti}u celom mestu njih radi.

18:27 A Avram odgovori i re~e: Gle, sada bih progovorio Gospodu, ako i jesam prah i pepeo.

18:28 Mo`e biti pravednika pedeset manje pet, ho}e{ li za onih pet potrti sav grad? Odgovori: Ne}u, ako na|em ~etrdeset i pet.

18:29 I stade dalje govoriti, i re~e: Mo`e biti da }e se na}i ~etrdeset. Re~e: Ne}u radi onih ~etrdeset.

18:30 Potom re~e: Nemoj se gneviti, Gospode, {to }u re}i; mo`e biti da }e se na}i trideset. I re~e: Ne}u, ako na|em trideset.

18:31 Opet re~e: Gle sada bih progovorio Gospodu; mo`e biti da }e se na}i dvadeset. Re~e: Ne}u ih pogubiti za onih dvadeset.

18:32 Najposle re~e: Nemoj se gneviti, Gospode, {to }u jo{ jednom progovoriti; mo`e biti da }e se na}i deset. Re~e: Ne}u ih pogubiti radi onih deset.

18:33 I Gospod otide svr{iv{i razgovor sa Avramom; a Avram se vrati na svoje mesto.

GLAVA 19

Auve~e do|o{e dva an|ela u Sodom; a Lot se|a{e na vratima sodomskim; i kad ih ugleda, ustade te ih srete, i pokloni se licem do zemlje,

19:2 I re~e: Hodite, gospodo, u ku}u sluge svog, i preno}ite i operite noge svoje; pa sutra rano kad ustanete po|ite svojim putem. A oni reko{e: Ne, nego }emo preno}iti na ulici.

19:3 Ali on navali na njih, te se uvrati{e k njemu i u|o{e u ku}u njegovu, i on ih ugosti, i ispe~e hlebova presnih, i jedo{e.

19:4 I jo{ ne behu legli, a gra|ani Sodomljani slego{e se oko ku}e, staro i mlado, sav narod sa svih krajeva,

19:5 I vikahu Lota i govorahu mu: Gde su ljudi {to do|o{e sino} k tebi? Izvedi ih k nama da ih poznamo.

19:6 A Lot izi|e k njima pred vrata zatvoriv{i vrata za sobom,

19:7 I re~e im: Nemojte, bra}o, ~initi zla.

19:8 Evo imam dve k}eri, koje jo{ ne pozna{e ~oveka; njih }u vam izvesti, pa ~inite s njima {ta vam je volja; samo ne dirajte u ove ljude, jer su zato u{li pod moj krov.

19:9 A oni reko{e: Hodi amo. Pa onda reko{e: Ovaj je sam do{ao amo da `ivi kao do{ljak, pa jo{ ho}e da nam sudi; sad }emo tebi u~initi gore nego njima. Pa navali{e jako na ~oveka, na Lota, i stado{e istavljati vrata.

19:10 A ona dva ~oveka digo{e ruke, i uvuko{e Lota sebi u ku}u, i zatvori{e vrata.

19:11 A ljude {to behu pred vratima ku}nim ujedanput oslepi{e od najmanjeg do najve}eg, te ne mogahu na}i vrata.

19:12 Tada ona dva ~oveka reko{e Lotu: Ako ima{ ovde jo{ koga svog, ili zeta ili sina ili k}er, ili koga god svog u ovom gradu, gledaj nek idu odavde;

19:13 Jer ho}emo da zatremo mesto ovo, jer je vika njihova velika pred Gospodom, pa nas posla Gospod da ga zatremo.

19:14 I izi|e Lot, i kaza zetovima svojim, za koje htede dati k}eri svoje, i re~e im: Ustajte, idite iz mesta ovog, jer }e sada zatrti Gospod grad ovaj. Ali se zetovima njegovim u~ini da se {ali.

19:15 A kad zora zabele, navali{e an|eli na Lota govore}i: ustani, uzmi `enu svoju, i dve k}eri svoje koje su tu, da ne pogine{ u bezakonju grada tog.

19:16 A on se stade {-injati, te ljudi uze{e za ruku njega i `enu njegovu i dve k}eri njegove, jer ga be{e `ao Gospodu i izvedo{e ga i pusti{e ga iza grada.

19:17 I kad ih izvedo{e napolje, re~e jedan: Izbavi du{u svoju i ne obziri se natrag i u celoj ovoj ravni da nisi stao; be`i na ono brdo da ne pogine{.

19:18 A Lot im re~e: Nemoj, Gospode!

19:19 Gle, sluga tvoj na|e milost pred Tobom, i milost je Tvoja prevelika koju mi u~ini sa~uvav{i mi `ivot; ali ne mogu ute}i na brdo da me ne stigne zlo i ne poginem.

19:20 Eno grad blizu; onamo se mo`e ute}i, a mali je; da be`imo onamo; ta mali je, te }u ostati `iv.

19:21 A on mu re~e: Eto poslu{a}u te i zato, i ne}u zatrti grada, za koji re~e.

19:22 Br`e be`i onamo; jer ne mogu ~initi ni{ta dok ne stigne{ onamo. Zato se prozva onaj grad Sigor.

19:23 I kad sunce ogranu po zemlji, Lot do|e u Sigor.

19:24 Tada pusti Gospod na Sodom i na Gomor od Gospoda s neba da`d od sumpora i ognja,

19:25 I zatre one gradove i svu onu ravan, i sve ljude u gradovima i rod zemaljski.

19:26 Ali `ena Lotova be{e se obazrela idu}i za njim, i posta slan kamen.

19:27 A sutradan rano ustav{i Avram, otide na mesto gde je stajao pred Gospodom;

19:28 I pogleda na Sodom i Gomor i svu okolinu po onoj ravni, i ugleda, a to se diza{e dim od zemlje kao dim iz pe}i.

19:29 Ali kad Bog zatira{e gradove u onoj ravni, opomenu se Bog Avrama, i izvede Lota iz propasti kad zatre gradove gde `ive{e Lot.

19:30 A Lot otide iz Sigora i stani se na onom brdu s dve k}eri svoje, jer se boja{e ostati u Sigoru; i `ive{e u pe}ini s dve k}eri svoje.

19:31 A starija re~e mla|oj: Na{ je otac star, a nema nikoga na zemlji da do|e k nama, kao {to je obi~aj po svoj zemlji.

19:32 Hajde da damo ocu vina neka se opije, pa da legnemo s njim, eda bismo sa~uvale seme ocu svom.

19:33 I dado{e ocu vina onu no}; i do{av{i starija le`e s ocem svojim, i on ne oseti ni kad ona le`e ni kad ustade.

19:34 A sutradan re~e starija mla|oj: Gle, no}as spavah s ocem svojim. Da mu damo vina i dove~e,

pa idi ti i lezi s njim, eda bismo sa~uvale seme ocu svom.

19:35 Pa i to ve~e dado{e ocu vina, i ustav{i mla|a le`e s njim, i on ne oseti ni kad ona le`e ni kad ustade.

19:36 I obe k}eri Lotove zatrudne{e od oca svog.

19:37 I starija rodi sina, i nadede mu ime Moav; od njega su Moavci do dana{njeg dana.

19:38 Pa i mla|a rodi sina, i nadede mu ime Ven-Amije; od njega su Amonci do dana{njeg dana.

GLAVA 20

A Avram otide odande na jug, i stani se između |u Kadisa i Sura; i `ive{e kao do{ljak u Geraru.

20:2 I govora{e za `enu svoju Saru: Sestra mi je. A car gerarski Avimeleh posla te uze Saru.

20:3 Ali do|e Bog Avimelehu no}u u snu, i re~e mu: Gle, poginu}e{ sa `ene koju si uzeo, jer ima mu`a.

20:4 A Avimeleh ne be{e se nje dotakao, i zato re~e: Gospode, eda li }e{ i pravedan narod pogubiti?

20:5 Nije li mi sam kazao: Sestra mi je? A i ona sama kaza: Brat mi je. U~inio sam u ~istoti srca svog i u pravdi ruku svojih.

20:6 Tada mu re~e Bog u snu: Znam da si u~inio u ~istoti srca svog, zato te sa~uvah da mi ne sagre{i, i ne dadoh da je se dotakne{.

20:7 A sada vrati ~oveku `enu njegovu, jer je prorok, i moli}e se za te, te }e{ ostati `iv. Ako li ne vrati{, znaj da }e{ umreti ti i svi tvoji.

20:8 I ujutru rano usta Avimeleh, i sazva sve sluge svoje, i kaza im sve ovo da ~uju. I upla{i}e se ljudi veoma.

20:9 Tada Avimeleh dozva Avrama i re~e mu: [ta si nam u~inio? [ta li sam ti zgre{io, te navu~e na me i na carstvo moje toliko zlo? U~inio si mi {ta ne valja ~initi.

20:10 I jo{ re~e Avimeleh Avramu: [ta ti je bilo, te si to u~inio?

20:11 A Avram odgovori: Govorih: jama~no nema straha Bo`jeg u ovom mestu, pa }e me ubiti radi `ene moje.

20:12 A upravo i jeste mi sestra, k}i oca mog; ali nije k}i moje matere, pa po|e za me.

20:13 A kad me Bog izvede iz doma oca mog, ja joj rekoh: U~ini dobro, i ka`i za me gde god do|emo: Brat mi je.

20:14 Tada Avimeleh uze ovaca i goveda i sluga i slu{kinja, te dade Avramu, i vrati mu Saru `enu njegovu.

20:15 I re~e Avimeleh Avramu: Evo, zemlja ti je moja otvorena, `ivi slobodno gde ti je volja.

20:16 A Sari re~e: Evo dao sam tvom bratu hiljadu srebrnika; gle, on ti je o~ima pokrivalo pred svima koji budu s tobom; i to sve da ti je za nauku.

20:17 I Avram se pomoli Bogu, i isceli Bog Avimeleha i `enu njegovu i slu{kinje njegove, te ra|ahu.

20:18 Jer Gospod be{e sasvim zatvorio svaku matericu u domu Avimelehovom radi Sare `ene Avramove.

GLAVA 21

I Gospod pohodi Saru, kao {to be{e rekao i u~ini Gospod Sari kao {to be{e kazao.

21:2 Jer zatrudne i rodi Sara Avramu sina u starosti njegovoj u isto vreme kad kaza Gospod.

21:3 I Avram nadede ime sinu koji mu se rodi, kog mu rodi Sara, Isak.

21:4 I obreza Avram sina svog Isaka kad bi od osam dana, kao {to mu zapovedi Bog.

21:5 A Avramu be{e sto godina kad mu se rodi sin Isak.

21:6 A Sara re~e: Bog mi u~ini smeh; ko god ~uje, smeja}e mi se.

21:7 I re~e: Ko bi rekao Avramu da }e Sara dojeti decu? Ipak mu rodih sina u starosti njegovoj.

21:8 A kad dete doraste da se odbije od sise, u~ini Avram veliku gozbu onaj dan kad odbi{e Isaka od sise.

21:9 I Sara vide sina Agare Misirke, koja ga rodi Avramu, gde se podsmeva;

21:10 Pa re~e Avramu: Oteraj ovu robinju sa sinom njenim, jer sin ove robinje ne}e biti naslednik s mojim sinom, s Isakom.

21:11 A to Avramu bi vrlo krivo radi sina njegovog.

21:12 Ali Bog re~e Avramu: Nemoj da ti je krivo radi deteta i radi robinje tvoje. [ta ti je god kazala Sara, poslu{aj; jer }e ti se u Isaku seme prozvati.

21:13 Ali }u i od sina robinjinog u~initi narod, jer je tvoje seme.

21:14 I Avram ustav ujutru rano, uze hleba i me{inu vode, i dade Agari metnuv{i joj na le|a, i dete, i otpusti je. A ona oti{av{i luta{e po pustinji virsavskoj.

21:15 A kad nesta vode u me{ini, ona baci dete pod jedno drvo,

21:16 Pa otide koliko se mo`e strelom dobaciti, i sede prema njemu; jer govora{e: Da ne gledam kako }e umreti dete. I sede}i prema njemu stade iza glasa plakati.

21:17 A Bog ~u glas detinji, i an|eo Bo`ji viknu s neba Agar, i re~e joj: [ta ti je Agaro? Ne boj se, jer Bog ~u glas detinji odande gde je.

21:18 Ustani, digni dete i uzmi ga u naru~je; jer }u od njega u~initi velik narod.

21:19 I Bog joj otvori o~i, te ugleda studenac; i oti{av{i napuni me{inu vode, i napoji dete.

21:20 I Bog be{e s detetom, te odraste, i `ive{e u pustinji i posta strelac.

21:21 A `ive{e u pustinji Faranu. I mati ga o`eni iz zemlje misirske.

21:22 U to vreme re~e Avimeleh i Fihol vojvoda njegov Avramu govore}i: Bog je s tobom u svemu {to radi{.

21:23 Zakuni mi se sada Bogom da ne}e{ previriti mene ni sina mog ni unuka mog nego da }e{

dobro onako kako sam ja tebi ~inio i ti ~initi meni i zemlji u kojoj si do{ljak.

21:24 A Avram re~e: Ho}u se zakleti.

21:25 Ali Avram prekori Avimeleha za studenac, koji uze{e na silu sluge Avimelehove.

21:26 A Avimeleh re~e: Ne znam ko je to u~inio; niti mi ti kaza, niti ~uh do danas.

21:27 Tada Avram uze ovaca i goveda, i dade Avimelehu, i uhvati veru me|u sobom.

21:28 A Avram odlu~i sedam jaganjaca iz stada.

21:29 A Avimeleh re~e Avramu: [ta }e ono sedam jaganjaca {to si odlu~io?

21:30 A on odgovori: Da primi{ iz moje ruke ono sedam jaganjaca, da mi bude svedo~anstvo da sam ja iskopao ovaj studenac.

21:31 Otuda se prozva ono mesto Virsaveja, jer se onde zakle{e obojica.

21:32 Tako uhvati{e veru na Virsaveji. Tada se di`e Avimeleh i Fihol vojvoda njegov, i vrati{e se u zemlju filistejsku.

21:33 A Avram posadi lug na Virsaveji, i onde prizva ime Gospoda Boga Ve~nog.

21:34 I Avram `ive{e kao do{ljak u zemlji filistejskoj mnogo vremena.

GLAVA 22

Posle toga htede Bog oku{ati Avrama, pa mu re~e: Avrame! A on odgovori: Evo me.

22:2 I re~e mu Bog: Uzmi sada sina svog, jedinca svog milog, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na `rtvu tamo na brdu gde }u ti kazati.

22:3 I sutradan rano ustav{i Avram osamari margarca svog, i uze sa sobom dva momka i Isaka sina svog; i nacepav{i drva za `rtvu podi`e se i po|e na mesto koje mu kaza Bog.

22:4 Tre}i dan podigav{i o~i svoje Avram ugleda mesto iz daleka.

22:5 I re~e Avram momcima svojim: Ostanite vi ovde s margarcem, a ja i dete idemo onamo, pa kad se pomolimo Bogu, vrati}emo se k vama.

22:6 I uzev{i Avram drva za `rtvu naprti Isaku sinu svom, a sam uze u svoje ruke ognja i no`; pa otido{e obojica zajedno.

22:7 Tada re~e Isak Avramu ocu svom: O~e! A on re~e: [ta je, sine! I re~e Isak: Eto ognja i drva, a gde je jagnje za `rtvu?

22:8 A Avram odgovori: Bog }e se, sinko, postarati za jagnje sebi na `rtvu. I i|ahu obojica zajedno.

22:9 A kad do|o{e na mesto koje mu Bog kaza, Avram na~ini onde `rtvenik, i metnu drva na nj, i svezav{i Isaka sina svog metnu ga na `rtvenik vrh drva;

22:10 I izmahnu Avram rukom svojom i uze no` da zakolje sina svog.

22:11 Ali an|eo Gospodnji viknu ga s neba, i re~e: Avrame! Avrame! A on re~e: Evo me.

22:12 A an|eo re~e: Ne di`i ruke svoje na dete, i ne ~ini mu ni{ta; jer sada poznah da se boji{ Boga, kad nisi po`alio sina svog, jedinca svog, mene radi.

22:13 I Avram podigav{i o~i svoje pogleda; i gle, ovan iza njega zapleo se u ~esti rogovima; i oti{av{i Avram uze ovna i spali ga na `rtvu mesto sina svog.

22:14 I nazva Avram ono mesto Gospod }e se postarati. Zato se i danas ka`e: Na brdu, gde }e se Gospod postarati.

22:15 I an|eo Gospodnji opet viknu s neba Avrama.

22:16 I re~e: Sobom se zakleh, veli Gospod: kad si tako u~inio, i nisi po`alio sina svog, jedinca svog,

22:17 Zaista }u te blagosloviti i seme tvoje veoma umno`iti, da ga bude kao zvezda na nebu i kao peska na bregu morskom; i nasledi}e seme tvoje vrata neprijatelja svojih;

22:18 I blagoslovi}e se u semenu tvom svi narodi na zemlji, kad si poslu{ao glas moj.

22:19 Tada se Avram vrati k momcima svojim, te se digo{e, i otido{e zajedno u Virsaveju, jer Avram `ive{e u Virsaveji.

22:20 Posle toga javi{e Avramu govore}i: Gle, i Melha rodi sinove bratu tvom Nahoru:

22:21 Uza prvenca i Vuza brata mu, i Kamuila, oca Aramovog,

22:22 I Hazada i Azava i Faldesa i Jeldafa i Vatuila.

22:23 A Vatuilo rodi Reveku. Osam ih rodi Melha Nahoru bratu Avramovom.

22:24 I ino~a njegova, po imenu Revma, rodi i ona Taveka i Gama i Tohosa i Moha.

GLAVA 23

A po`ive Sara sto i dvadeset i sedam godina; to su godine veka Sarinog;

23:2 I umre Sara u Kirijat-Arvi, a to je Hevron, u zemlji hananskoj. I do|e Avram da o`ali Saru i opla~e.

23:3 A kad usta Avram od mrtvaca svog, re~e sinovima Hetovim govore}i:

23:4 Stranac sam i do{ljak kod vas; dajte mi da imam grob kod vas da pogrebem mrtvaca svog ispred o~iju svojih.

23:5 A sinovi Hetovi odgovori{e Avramu govore}i mu:

23:6 ^uj nas, gospodaru; ti si knez od Boga me|u nama; u najboljem grobu na{em pogrebi mrtvaca svog; niko izme|u nas ne}e ti zatvoriti grob svoj da ne pogrebe{ mrtvaca svog.

23:7 Tada usta Avram i pokloni se narodu zemlje one, sinovima Hetovim;

23:8 I re~e im govore}i: Ako ho}ete da pogrebem mrtvaca svog ispred o~iju svojih, poslu{ajte me, i govorite za mene Efronu sinu Sarovom,

23:9 Neka mi da pe}inu u Makpeli, koja je na kraj njive njegove; za novce neka mi je da me|u vama koliko vredi, da imam grob.

23:10 A Efron se|a{e usred sinova Hetovih. Pa re~e Efron Hetejin Avramu pred sinovima Hetovim, koji slu{ahu, pred svim koji ula`ahu na vrata grada njegovog, govore}i:

23:11 Ne, gospodaru; ~uj me: poklanjam ti njivu, i pe}inu kod nje poklanjam ti: pred sinovima naroda svog poklanjam ti je, pogrebi mrtvaca svog.

23:12 A Avram se pokloni narodu zemlje one,

23:13 I re~e Efronu pred narodom zemlje one govore}i: Ako si voljan ~uj me; da ti dam {ta vredi njiva, uzmi od mene, pa }u onda pogrepsti mrtvaca svog onde.

23:14 A Efron odgovori Avramu govore}i mu:

23:15 Gospodaru, ~uj me; zemlja vredi ~etiri stotine sikala srebra izme|u mene i tebe; {ta je to? Samo ti pogrebi mrtvaca svog.

23:16 A Avram ~uv{i Efrona izmeri mu srebro, koje re~e pred sinovima Hetovim, ~etiri stotine sikala srebra, kako su i{li me|u trgovcima.

23:17 I njiva Efronova u Makpeli prema Mamriji, njiva s pe}inom koja je na njoj, i sva drveta na njivi i po me|i njenoj unaokolo,

23:18 Posta Avramova pred sinovima Hetovim, pred svima koji ulaze na vrata grada onog.

23:19 Potom pogrebe Avram Saru `enu svoju u pe}ini na njivi Makpeli prema Mamriji, a to je Hevron, u zemlji hananskoj.

23:20 I potvrdi{e sinovi Hetovi njivu i pe}inu na njoj Avramu da ima grob.

GLAVA 24

A Avram be{e star i vremenit, i Gospod be{e blagoslovio Avrama u svemu;

24:2 I re~e Avram sluzi svom najstarijem u ku}i svojoj, koji be{e nad svim dobrom njegovim: Metni ruku svoju pod stegno moje,

24:3 Da te zakunem Gospodom Bogom nebeskim i Bogom zemaljskim da ne}e{ dovesti `ene sinu mom izme|u k}eri ovih Hananeja, me|u kojima `ivim;

24:4 Nego da }e{ oti}i u zemlju moju i u rod moj i dovesti `enu sinu mom Isaku.

24:5 A sluga mu re~e: i ako devojkica ne htedbude po}i sa mnom u ovu zemlju; ho}u li odvesti sina tvog u zemlju iz koje si se iselio?

24:6 A Avram mu re~e: Pazi da ne odvede{ sina mog onamo.

24:7 Gospod Bog nebeski, koji me je uzeo iz doma oca mog i iz zemlje roda mog, i koji mi je rekao i zakleo mi se govore}i: Semenu }u tvom dati zemlju ovu, On }e poslati an|ela svog pred tobom da dovede{ `enu sinu mom odande.

24:8 Ako li devojka ne htedbude po}i s tobom, onda da ti je prosta zakletva moja; samo sina mog nemoj odvesti onamo.

24:9 I metnu sluga ruku svoju pod stegno Avramu gospodaru svom, i zakle mu se za ovo.

24:10 Tada sluga uze deset kamila izme|u kamila gospodara svog da ide, jer sve blago gospodara njegovog be{e pod njegovom rukom; i oti{av{i do|e u Mesopotamiju do grada Nahorovog.

24:11 I pusti kamile da pole`u iza grada kod studenca pred ve~e kad izlaze gra|anke da zahvataju vode;

24:12 I re~e: Gospode Bo`e gospodara mog Avrama, daj mi sre}u danas i u~ini milost gospodaru mom Avramu.

24:13 Evo, ja }u stajati kod ovog studenca, a gra|anke }e do}i da zahvataju vode.

24:14 Kojoj devojci ka`em: Nagni kr~ag svoj da se napijem, a ona re~e: Na pij, i kamile }u ti napojiti; daj to da bude ona koju si namenio sluzi svom Isaku; i po tome da poznam da si u~inio milost gospodaru mom.

24:15 I on jo{ ne izgovori, a to Reveka, k}i Vatuila sina Melhe `ene Nahora brata Avramovog, do|e s kr~agom na ramenu.

24:16 I be{e vrlo lepa, jo{ devojka, jo{ je ~ovek ne be{e poznao. Ona si|e na izvor, i nato~i kr~ag, i po|e;

24:17 A sluga isko~i pred nju, i re~e; daj mi da se napijem malo vode iz kr~aga tvog.

24:18 A ona re~e: Na pij, gospodaru. I br`e spusti kr~ag na ruku svoju, i napoji ga.

24:19 I kad ga napoji, re~e: i kamilama }u tvojim naliti neka se napiju.

24:20 I br`e izru~i kr~ag svoj u pojilo, pa opet otr~a na studenac da nalije, i nali svim kamilama njegovim.

24:21 A ~ovek joj se divlja{e, i }uta{e, ne}e li poznati je li Gospod dao sre}u putu njegovom ili nije.

24:22 A kad se kamile napi{e, izvadi ~ovek zlatnu grivnu od po sikala i metnu joj oko ~ela, i dve narukvice metnu joj na ruke od deset sikala zlata.

24:23 I re~e: ^ija si k}i? Ka`i mi. Ima li u ku}i oca tvog mesta za nas da preno}imo?

24:24 A ona mu re~e: Ja sam k}i Vatuila sina Mel{inog, koga rodi Nahoru.

24:25 Jo{ re~e: Ima u nas mnogo slame i pi}e i mesta za no}i{te.

24:26 Tada ~ovek saviv{i se pokloni se Gospodu,

24:27 I re~e: Blagosloven da je Gospod Bog gospodara mog Avrama, {to ne ostavi milost svoju i veru svoju prema gospodaru mom, i putem dovede me Gospod u dom rodbine gospodara mog.

24:28 A devojka otr~a i sve ovo kaza u domu matere svoje.

24:29 A Reveka ima{e brata, kome ime be{e Lavan; i istr~a Lavan k ~oveku na studenac,

24:30 Kako vide grivnu i narukvice na rukama sestre svoje i ~u gde Reveka sestra mu re~e: Tako mi kaza ~ovek; do|e k ~oveku; a on staja{e kod kamila na studencu.

24:31 I re~e: Hodi, koji si blagosloven od Gospoda; {to bi stajao napolju? Spremio sam ku}u, ima mesta i za kamile.

24:32 I dovede ~oveka u ku}u, i rastovari kamile; i doda{e slame i pi}e kamilama, i doneso{e vode za noge njemu i ljudima {to behu s njim;

24:33 I postavi{e mu da jede; ali on re~e: Ne}u jesti dokle ne ka`em stvar svoju. A Lavan mu re~e: Govori.

24:34 Tada re~e: Ja sam sluga Avramov.

24:35 A Gospod je blagoslovio gospodara mog veoma, te je postao velik, i dao mu je ovaca i govoda, i srebra i zlata, i sluga i slu{kinja, i kamila i magaraca.

24:36 I jo{ Sara `ena gospodara mog rodi sina gospodaru mom u starosti njegovoj, i on mu dade sve {to ima.

24:37 A mene zakle gospodar moj govore{i: Nemoj dovesti sinu mom `ene izme|u k}eri ovih Hananeja, me|u kojima `ivim;

24:38 Nego idi u dom oca mog i u rod moj, da dovede{ `enu sinu mom.

24:39 A ja rekoh gospodaru svom:

24:40 Mo`e biti da devojka ne}e hteti po{i sa mnom.

24:41 A on mi re~e: Gospod, po ~ijoj volji svagda `iveh, posla}e an|ela svog s tobom, i da}e sre}u tvom putu da dovede{ `enu sinu mom od roda mog, iz doma oca mog.

24:42 Onda }e ti biti prosta zakletva moja, kad otide{ u rod moj; ako ti je i ne dadu, opet }e ti biti prosta zakletva moja.

24:43 I kad do|oh danas na studenac, rekoh: Gospode Bo`e gospodara mog Avrama, ako si dao sre}u putu mom, kojim idem,

24:44 Evo, ja }u stajati kod studenca: koja devojka do|e da zahvati vode, i ja joj ka`em: Daj mi da se napijem malo vode iz kr~aga tvog,

24:45 A ona mi odgovori: i ti pij i kamilama }u tvojim naliti; to neka bude `ena koju je namenio Gospod sinu gospodara mog.

24:46 Ja jo{ ne izgovorih u srcu svom, a do|e Reveka s kr~agom na ramenu, i si{av{i na izvor zahvati; i ja joj rekoh: Daj mi da se napijem.

24:47 A ona br`e spustiv{i sa sebe kr~ag re~e: Na pij, i kamile }u ti napojiti. I kad se napih, napoji i kamile moje.

24:48 I zapitah je govore{i: ^ija si k}i? A ona odgovori: Ja sam k}i Vatuila sina Nahorovog, kog mu rodi Melha. Tada joj metnuh grivnu oko ~ela i narukvice na ruke;

24:49 I padoh i poklonih se Gospodu, i zahvalih Gospodu Bogu gospodara mog Avrama, {to me dovede pravim putem da na|em k}er brata gospodara svog za sina njegovog.

24:50 Ako }ete dakle u~initi ljubav i veru gospodaru mom, ka`ite mi; ako li ne}ete, ka`ite mi, da idem na desno ili na levo.

24:51 A Lavan i Vatuilo odgovaraju{i reko{e: Od Gospoda je ovo do{lo; mi ti ne mo`emo kazati ni zlo ni dobro. Eto, Reveka je u tvojoj vlasti, uzmi je pa idi, i neka bude `ena sinu tvog gospodara, kao {to kaza Gospod.

24:52 A kad ~u sluga Avramov re~i njihove, pokloni se Gospodu do zemlje;

24:53 I izvadi zaklade srebrne i zlatne i haljine, i dade Reveci; tako|e i bratu njenom i materi njenoj dade darove.

24:54 Potom jedo{e i pi{e on i ljudi koji behu s njim, i preno{i}e. A kad ujutru usta{e, re~e sluga: Pustite me gospodaru mom.

24:55 A brat i mati njena reko{e: Neka ostane devojka kod nas koji dan, barem deset dana, pa onda neka ide.

24:56 A on im re~e: Nemojte me zadr`avati, kad je Gospod dao sre}u mom putu; pustite me da idem gospodaru svom.

24:57 Tada reko{e: Da zovemo devojkicu, i upitamo {ta ona veli.

24:58 I dozva{e Reveku i reko{e joj: Ho}e{ i}i s ovim ~ovekom? A ona odgovori: Ho}u.

24:59 I pusti{e Reveku sestru svoju i dojkinju njenu sa slugom Avramovim i ljudima njegovim.

24:60 I blagoslovi{e Reveku i reko{e joj: Sestro na{a, da se namno`i{ na hiljade hiljada, i seme tvoje da nasledi vrata svojih neprijatelja!

24:61 I podi`e se Reveka s devojkama svojim, i poseda{e na kamile, i po|o{e s ~ovekom; i sluga uzev{i Reveku otide.

24:62 A Isak i|a{e vra}aju{i se od studenca @ivoga koji me vide jer `ivlja{e u ju`nom kraju;

24:63 A be{e iza{ao Isak u polje pred ve~e da se pomoli Bogu; i podigav{i o~i svoje ugleda kamile gde idu.

24:64 I Reveka podigav{i o~i svoje ugleda Isaka, te sko~i s kamile,

24:65 I re~e sluzi: Ko je onaj ~ovek {to ide preko polja pred nas? A sluga re~e: Ono je gospodar moj. I ona uze pokrivalo i pokri lice.

24:66 I pripovedi sluga Isaku sve {to je svr{io.

24:67 I odvede je Isak u {ator Sare matere svoje; i uze Reveku, i ona mu posta `ena, i omile mu. I Isak se ute{i za materom svojom.

GLAVA 25

A Avram uze drugu `enu, po imenu Heturu. 25:2 I ona mu rodi Zomrana i Joksana i Madana i Madijana i Jesvoka i Soijena.

25:3 A Joksan rodi Savana i Dedana. A Dedanovi sinovi bi{e Asurim i Latusim i Laomim.

25:4 A sinovi Madijanovi: Efar i Afir i Enoh i Avida i Eldaga. Svi behu deca Heturina.

25:5 A Avram dade sve {to ima{e Isaku;

25:6 A sinovima svojih ino~a dade Avram dare, i opravi ih od Isaka sina svog jo{ za `ivota svog na istok, u isto~ni kraj.

25:7 I veka Avramovog {to po `ive be{e sto i sedamdeset i pet godina.

25:8 I onemo}av umre Avram u dobroj starosti, sit `ivota, i bi pribran k rodu svom.

25:9 I pogrebo{e ga Isak i Ismailo u pe}ini makpelskoj na njivi Efrona sina Sara Hetejina, koja je prema Mamriji;

25:10 Na njivi koju kupi Avram od sinova Hetovih, onde je pogreben Avram sa Sarom `enom svojom.

25:11 I po smrti Avramovoj blagoslovi Bog Isaka sina njegovog; a Isak `ive{e kod studenca @ivoga koji me vidi.

25:12 A ovo je pleme Ismaila sina Avramovog, kog rodi Avramu Agara Misirka robinja Sarina,

25:13 I ovo su imena sinova Ismailovih, kako se zvahu u plemenima svojim; prvenac Ismailov Navajot, pa Kidar i Navdeilo i Masam,

25:14 I Masma i Duma i Masa,

25:15 I Hadar i Teman i Jetur i Nafis i Kedma.

25:16 To su sinovi Ismailovi, i to su im imena po selima i gradovima njihovim, dvanaest knezova nad svojim narodima.

25:17 A godine su veka Ismailovog sto i trideset i sedam godina. Posle onemo}av umre, i bi pribran k rodu svom.

25:18 I `ivehu od Evilata do Sura prema Misiru, kako se ide u Asiriju; i dopade mu prema svoj bra}i svojoj da `ivi.

25:19 A ovo je pleme Isaka sina Avramovog: Avram rodi Isaka;

25:20 A Isaku be{e ~etrdeset godina kad se o`eni Revekom, k}erju Vatuila Sirina iz Mesopotamije, sestrom Lavana Sirina.

25:21 I Isak se molja{e Gospodu za `enu svoju, jer be{e nerotkinja; i umoli Gospoda, te zatrudne Reveka `ena njegov.

25:22 Ali udarahu jedno o drugo deca u utrobi njenoj, te re~e: Ako je tako, na {ta sam? I otide da pita Gospoda.

25:23 A Gospod joj re~e: Dva su plemena u utrobi tvojoj, i dva }e naroda, iza}i iz tebe; i jedan }e narod biti ja~i od drugog naroda, i ve}i }e slu`iti manjem.

25:24 I kad do|e vreme da rodi, a to blizanci u utrobi njenoj.

25:25 I prvi iza|e crven, sav kao runo rutav, i nade{e mu ime Isav.

25:26 A posle iza|e brat mu, dr`e}i rukom za petu Isava; i nade{e mu ime Jakov. A be{e Isaku {ezdeset godina, kad ih rodi Reveka.

25:27 I deca odrasto{e, i Isav posta lovac i ratar, a Jakov be{e ~ovek krotak i bavlja{e se u {atorima.

25:28 I Isak milova{e Isava, jer rado je|a{e lov njegov; a Reveka milova{e Jakova.

25:29 Jednom Jakov skuva jelo, a Isav do|e iz polja umoran.

25:30 I re~e Isav Jakovu: Daj mi da jedem to jelo crveno, jer sam umoran. Otuda se prozva Edom.

25:31 A Jakov mu re~e: Prodaj mi danas prvena{tvo svoje.

25:32 A Isav odgovori: Evo, ho}u da umrem, pa {ta }e mi prvena{tvo?

25:33 A Jakov re~e: Zakuni mi se danas. I on mu se zakle; tako prodade svoje prvena{tvo Jakovu.

25:34 I Jakov dade Isavu hleba i skuvanog le}a, i on se najede i napi, pa usta i otide. Tako Isav nije mario za prvena{tvo svoje.

GLAVA 26

Ali nastala glad u zemlji svrhu prve gladi koja be{e za vremena Avramovog; i Isak otide k Avimelehu caru filistejskom u Gerar.

26:2 I javi mu se Gospod i re~e: Nemoj i}i u Misir, nego sedi u zemlji koju }u ti kazati.

26:3 Sedi u toj zemlji, i ja }u biti s tobom, i blagoslovi}u te; jer }u tebi i semenu tvom dati sve ove zemlje, i potvrdi}u zakletvu, kojom sam se zakleo Avramu ocu tvom.

26:4 I umno`i}u seme tvoje da ga bude kao zvezda na nebu, i da}u semenu tvom sve ove zemlje; i u semenu tvom blagoslovi}e se svi narodi na zemlji,

26:5 Zato {to je Avram slu{ao glas moj i ~uvao naredbu moju, zapovesti moje i pravila moja i zakone moje.

26:6 I osta Isak u Geraru.

26:7 A ljudi u mestu onom pitahu za `enu njegovu, a on govora{e: Sestra mi je. Jer se boja{e kazati: @ena mi je; da me, veli, ne ubiju ovi ljudi radi Reveke, jer je lepa.

26:8 I kad provede mnogo vremena onde, dogodi se, te pogleda Avimeleh car filistejski s prozora, i vide Isaka gde se {ali s Revekom `enom svojom.

26:9 I dozva Avimeleh Isaka i re~e: Ta to ti je `ena; kako si kazao: Sestra mi je? A Isak mu odgovori: Rekoh: da ne poginem s nje.

26:10 A Avimeleh re~e: [ta si nam u~inio? Lako je mogao ko od naroda ovog le}i s tvojom `enom, te bi nas ti uvalio u greh.

26:11 I zapovedi Avimeleh svemu narodu svom govore}i: Ko se dotakne ovog ~oveka ili `ene njegove, poginu}e.

26:12 I Isak stade sejati u onoj zemlji, i dobi one godine po sto, tako ga blagoslovi Gospod.

26:13 I obogati se ~ovek, i napredova{e sve ve}ma, te posta silan.

26:14 I ima{e ovaca i goveda i mnogo sluga; a Filisteji mu zavi|ahu,

26:15 Pa sve studence koje behu iskopale sluge oca njegovog za vremena Avrama oca njegovog zaroni{e Filisteji, i zasu{e ih zemljom.

26:16 I Avimeleh re~e Isaku: Idi od nas, jer si postao silniji od nas.

26:17 I Isak otide, odande, i razape {atore u dolini gerarskoj, i nastani se onde.

26:18 I stade Isak otkopavati studence, koji behu iskopani za vremena Avrama oca njegovog, i koje zaroni{e Filisteji po smrti Avramovoj; i prozva ih imenima koja im be{e nadeo otac njegov.

26:19 I kopaju}i sluge Isakove u onom dolu na|o{e studenac `ive vode.

26:20 Ali se sva|a{e pastiri gerarski s pastirima Isakovim govore}i: Na{a je voda. I nadede ime onom studencu Esek, jer se svadi{e s njim.

26:21 Posle iskopa{e drugi studenac, pa se i oko njega sva|a{e, zato ga nazva Sitna.

26:22 Tada se podi`e odande, i iskopa drugi studenac, i oko njega ne bi sva|e; zato ga nazva Rehovot, govore}i: Sad nam dade Gospod prostora da rastemo u ovoj zemlji.

26:23 I otide odande gore u Virsaveju.

26:24 I istu no} javi mu se Gospod, i re~e: Ja sam Bog Avrama oca tvog. Ne boj se, jer sam ja s tobom, i blagoslovi}u te i umno`i}u seme tvoje Avrama radi sluge svog.

26:25 I na~ini onde `rtvenik, i prizva ime Gospodnje; i onde razape {ator svoj; i sluge Isakove iskopa{e onde studenac.

26:26 I do|e k njemu Avimeleh iz Gerara s Ohozatom prijateljem svojim i s Fiholom vojvodom svojim.

26:27 A Isak im re~e: [to ste do{li k meni, kad mrzite na me i oteraste me od sebe?

26:28 A oni reko{e: Videsmo zaista da je Gospod s tobom, pa rekosmo: Neka bude zakletva

izme | u nas, izme | u nas i tebe; hajde da uhvatimo veru s tobom;

26:29 Da nam ne ~ini{ zla, kao {to se mi tebe ne dotakosmo i kao {to mi tebi samo dobro ~inismo, i pustismo te da ide{ na miru, i eto si blagosloven od Gospoda.

26:30 Tada ih on ugosti; te jedo{e i pi{e.

26:31 A sutradan ustav{i rano, zakle{e se jedan drugom, i otpusti ih Isak i otido{e od njega s mirom.

26:32 Isti dan do{av{i sluge Isakove kaza{e mu za studenac koji iskopa{e, i reko{e mu: Na | osmo vodu.

26:33 I nazva ga Saveja; otuda se zove grad onaj Virsaveja do dana{njeg dana.

26:34 A kad bi Isavu ~etrdeset godina, uze za `enu Juditu, k}er Veoha Hetejina, i Vasematu k}er Elona Hetejina.

26:35 I one zadavahu mnogo jada Isaku i Reveci.

GLAVA 27

Kad Isak ostare i o~i mu potamne{e, te ne vide{e, dozva Isava starijeg sina svog, i re~e mu: Sine! A on odgovori: Evo me.

27:2 Tada re~e: Evo ostareo sam, ne znam kad }u umreti;

27:3 Uzmi oru`je svoje, tul i luk, i iza | i u planinu, te mi ulovi lova;

27:4 I zgotovi mi jelo po mojoj volji, i donesi mi da jedem, pa da te blagoslovi du{a moja dok nisam umro.

27:5 A Reveka ~u {ta Isak re~e sinu svom Isavu. I Isav otide u planinu da ulovi lova i donese.

27:6 A Reveka re~e Jakovu, sinu svom govore}i: Gle, ~uh oca tvog gde govori s Isavom, bratom tvojim i re~e:

27:7 Donesi mi lova, i zgotovi jelo da jedem, pa da te blagoslovim pred Gospodom dok nisam umro.

27:8 Nego sada, sine, poslu{aj me {ta }u ti kazati.

27:9 Idi sada k stadu i donesi dva dobra jareta, da zgotovim ocu tvom jelo od njih, kako rado jede.

27:10 Pa }e{ uneti ocu da jede i da te blagoslovi dok nije umro.

27:11 A Jakov re~e Reveci materi svojoj: Ali je Isav brat moj rutav, a ja sam gladak;

27:12 Mo`e me opipati otac, pa }e se osetiti da sam ga hteo prevariti, te }u navu}i na se prokletstvo mesto blagoslova.

27:13 A mati mu re~e: Neka prokletstvo tvoje, sine padne na mene; samo me poslu{aj, i idi i donesi mi.

27:14 Tada oti{av{i uze i donese materi svojoj; a mati njegova zgotovi jelo kako je | a{e rado otac njegov.

27:15 Pa onda uze Reveka najlep{e haljine starijeg sina svog, koje behu u nje kod ku}e, i obu~e Jakova mla | eg sina svog.

27:16 I jare}im ko`icama oblo`i mu ruke i vrat gde be{e gladak.

27:17 I dade Jakovu sinu svom u ruke jelo i hleb {to zgotovi.

27:18 A on u | e k ocu svom i re~e: O~e. A on odgovori: Evo me; koji si ti, sine?

27:19 I Jakov re~e ocu svom: Ja, Isav tvoj prvenac; u~inio sam kako si mi rekao; digni se, posadi se da jede{ lova mog, pa da me blagoslovi du{a tvoja.

27:20 A Isak re~e sinu svom: Kad br`e na | e, sine? A on re~e: Gospod Bog tvoj dade, te iza | e preda me.

27:21 Tada re~e Isak Jakovu: Hodi bli`e, sine da te opipam jesi li sin moj Isav ili ne.

27:22 I pristupi Jakov k Isaku ocu svom, a on ga opipa, pa re~e: Glas je Jakovljev, ali ruke su Isavove.

27:23 I ne pozna ga, jer mu ruke behu kao u Isav brata njegovog rutave: Zato ga blagoslovi;

27:24 I re~e mu: Jesi li ti sin moj Isav? A on odgovori: Ja sam.

27:25 Tada re~e: A ti daj, sine, da jedem lova tvog, pa da te blagoslovi du{a moja. I dade mu, te jede; pa mu donese i vina te pi.

27:26 Potom Isak, otac njegov re~e mu: Hodi sine, celivaj me.

27:27 I on pristupi i celiva ga; a Isak oseti miris od haljina njegovih, i blagoslovi ga govore}i: Gle, miris sina mog kao miris od polja koje blagoslovi Gospod.

27:28 Bog ti dao rose nebeske, i dobre zemlje i p{enice i vina izobila!

27:29 Narodi ti slu`ili i plemena ti se klanjala! Bio gospodar bra}i svojoj i klanjali ti se sinovi matere tvoje! Proklet bio koji tebe usproklinje, a blagosloven koji tebe uzblagosilja!

27:30 A kad Isak blagoslovi Jakova, i Jakov oti-de ispred Isaka oca svog, u taj ~as do|e Isav brat njegov iz lova.

27:31 Pa zgotovi i on jelo i unese ocu svom, i re~e mu: Ustani, o~e, da jede{ {ta ti je sin ulovio, pa da me blagoslovi du{a tvoja.

27:32 A Isak otac njegov re~e mu: Ko si ti? A on re~e: Ja, sin tvoj, prvenac tvoj Isav.

27:33 Tada se prepade Isak, i re~e: Ko? Da gde je onaj koji ulovi i donese mi lova, i od svega jedoh pre nego ti do|e, i blagoslovih ga? On }e i ostati blagosloven.

27:34 A kad ~u Isav re~i oca svog, vri{te iza glasa i o`alosti se veoma, i re~e ocu svom: Blagoslovi i mene, o~e.

27:35 A on mu re~e: Do|e brat tvoj s prevarom, i odnese tvoj blagoslov.

27:36 A Isav re~e: Pravo je {to mu je ime Jakov, jer me ve} drugom prevari. Prvena{tvo mi uze, pa eto sada mi uze i blagoslov. Potom re~e: Nisi li i meni ostavio blagoslov?

27:37 A Isak odgovori, i re~e Isavu: Eto sam ga postavio tebi za gospodara; i svu bra}u njegovu dadoh mu da mu budu sluge; p{enicom i vinom ukrepnih ga; pa {ta bih sada tebi u~inio, sine?

27:38 I Isav re~e ocu svom: Eda li je samo jedan blagoslov u tebe, o~e? Blagoslovi i mene, o~e. I stade iza glasa plakati Isav.

27:39 A Isak otac njegov odgovaraju}i re~e mu: Evo, stan }e ti biti na rodnoj zemlji i rosi nebeskoj ozgo.

27:40 Ali }e{ `iveti od ma~a svog, i bratu }e{ svom slu`iti; ali }e do}i vreme, te }e{ po{to se ntpla~e{ skr{iti jaram njegov s vrata svog.

27:41 I Isav omrze ljuto na Jakova radi blagoslova, kojim ga blagoslovi otac, i govora{e u srcu svom: Blizu su `alosni dani oca mog, tada }u ubiti Jakova brata svog.

27:42 I kaza{e Reveci re~i Isava sina njenog starijeg, a ona poslav{i dozva Jakova mla|eg sina svog, i re~e mu: Gle, Isav brat tvoj te{i se time {to ho}e da te ubije.

27:43 Nego, sine, poslu{aj {ta }u ti kazati; ustani i be`i k Lavanu bratu mom u Haran.

27:44 I ostani kod njega neko vreme dokle pro|e srdnja brata tvog,

27:45 Dokle se gnev brata tvog odvrati od tebe, te zaboravi {ta si mu u~inio; a onda }u ja poslati da te dovedu odande. Za{to bih ostala bez obojice vas u jedan dan?

27:46 A Isaku re~e Reveka: Omrzao mi je `ivot radi ovih Hetejaka. Ako se Jakov o`eni Hetejkom, kakvom izme|u k}eri ove zemlje, na {ta mi `ivot?

GLAVA 28

Tada Isak dozva Jakova, i blagoslovi ga, i zapovedi mu i re~e: Nemoj da se o`eni{ kojom izme|u k}eri hananejskih.

28:2 Ustani, idi u Padan-Aram u dom Vatuila oca matere svoje, i odande se o`eni izme|u k}eri Lavana ujaka svog.

28:3 A Bog Svemogu}i da te blagoslovi, i da ti da veliku porodicu i umno`i te, da od tebe postane mno{tvo naroda,

28:4 I da ti da blagoslov Avramov, tebi i semenu tvom s tobom, da nasledi{ zemlju u kojoj si do{ljak, koju Bog dade Avramu.

28:5 Tako opravi Isak Jakova, i on po|e u Padan-Aram k Lavanu sinu Vatuila Sirina, bratu Reveke matere Jakovljeve i Isavove.

28:6 A Isav vide gde Isak blagoslovi Jakova i opravi ga u Padan-Aram da se odande o`eni, i gde

blagosiljaju}i ga zapovedi mu i re~e: Nemoj da se o`eni{ kojom izme|u k}eri hananejskih,

28:7 I gde Jakov poslu{a oca svog i mater svoju, i otide u Padan-Aram;

28:8 I vide Isav da k}eri hananejske nisu po volji Isaku ocu njegovom.

28:9 Pa otide Isav k Ismailu, i uze za `enu preko `ena svojih Maeletu, k}er Ismaila sina Avramovog, sestru Naveotovu.

28:10 A Jakov otide od Virsaveje idu}i u Haran.

28:11 I do|e na jedno mesto, i onde zano}i, jer sunce be{e za{lo; i uze kamen na onom mestu, i metnu ga sebi pod glavu, i zaspao na onom mestu.

28:12 I usni, a to lestve stajahu na zemlji a vrhom ticahu u nebo, i gle, an|eli Bo`ji po njima se penjahu i sila`ahu;

28:13 I gle, na vrhu staja{e Gospod, i re~e: Ja sam Gospod Bog Avrama oca tvog i Bog Isakov; tu zemlju na kojoj spava{ tebi }u dati i semenu tvom;

28:14 I semena }e tvog biti kao praha na zemlji, te }e{ se ra{iriti na zapad i na istok i na sever i na jug, i svi narodi na zemlji blagoslovi}e se u tebi i u semenu tvom.

28:15 I evo, ja sam s tobom, i ~uva}u te kuda god po|e{, i dove{ }u te natrag u ovu zemlju, jer te ne}u ostaviti dokle god ne u~inim {ta ti rekoh.

28:16 A kad se Jakov probudi od sna, re~e: Zaceo je Gospod na ovom mestu; a ja ne znah.

28:17 I upla{i se, i re~e: Kako je stra{no mesto ovo! Ovde je doista ku}a Bo`ja, i ovo su vrata nebeska.

28:18 I usta Jakov ujutru rano, i uze kamen {to be{e metnuo sebi pod glavu, i utvrdi ga za spomen i preli ga uljem.

28:19 I prozva ono mesto Vetilj, a pre be{e ime onom gradu Luz.

28:20 I u~ini Jakov zavet, govore}i: Ako Bog bude sa mnom i sa~uva me na putu kojim idem i da mi hleba da jedem i odela da se obla~im,

28:21 I ako se vratim na miru u dom oca svog, Gospod }e mi biti Bog;

28:22 A kamen ovaj koji utvrdih za spomen bi}e dom Bo`ji; i {ta mi god da{, od svega }u deseto dati Tebi.

GLAVA 29

Tada se podi`e Jakov i otide u zemlju isto~nu.

29:2 I obziru}i se ugleda studenac u polju; i gle, tri stada ovaca le`ahu kod njega, jer se na onom studencu pojahu stada, a veliki kamen be{e studencu na vratima.

29:3 Onde se skupljahu sva stada, te pastiri odvaljivahu kamen s vrata studencu i pojahu stada, i posle opet privaljivahu kamen na vrata studencu na njegovo mesto.

29:4 I Jakov im re~e: Bra}o, odakle ste? Reko{e: Iz Harana smo.

29:5 A on im re~e: Poznajete li Lavana sina Nahorovog? Oni reko{e: Poznajemo.

29:6 On im re~e: Je li zdrav? Reko{e: Jeste, i evo Rahilje k}eri njegove, gde ide sa stadom.

29:7 I on re~e: Eto jo{ je rano, niti je vreme vra}ati stoku; napojte stoku pa idite i pasite je.

29:8 A oni reko{e: Ne mo`emo, dokle se ne skupe sva stada, da odvalimo kamen s vrata studencu, onda }emo napojiti stoku.

29:9 Dok on jo{ govora{e s njima, do|e Rahilja sa stadom oca svog, jer ona pasa{e ovce.

29:10 A kad Jakov vide Rahilju k}er Lavana ujaka svog, i stado Lavana ujaka svog, pristupi Jakov i odvali kamen studencu s vrata, i napoji stado Lavana ujaka svog.

29:11 I poljubi Jakov Rahilju, i povikav{i zaplaka se.

29:12 I kaza se Jakov Rahilji da je rod ocu njenom i da je sin Reve~in; a ona otr~a te javi ocu svom.

29:13 A kad Lavan ~u za Jakova sina sestre svoje, istr~a mu na susret, i zagrli ga i poljubi, i uvede u svoju ku}u. I on pripovedi Lavanu sve ovo.

29:14 A Lavan mu re~e: Ta ti si kost moja i telo moje. I osta kod njega ceo mesec dana.

29:15 Tada re~e Lavan Jakovu: Zar badava da mi slu`i{, {to si mi rod? Ka`i mi {ta }e ti biti plata?

29:16 A Lavan ima{e dve k}eri: starijoj be{e ime Lija, a mla|oj Rahilja.

29:17 I u Lije behu kvarne o~i, a Rahilja be{e lepog stasa i lepog lica.

29:18 I Jakovu omile Rahilja, te re~e: Slu`i}u ti sedam godina za Rahilju, mla|u k}er tvoju.

29:19 A Lavan mu re~e: Bolje tebi da je dam nego drugom; ostani kod mene.

29:20 I odslu`i Jakov za Rahilju sedam godina, i u~ini{e mu se kao nekoliko dana, jer je ljublja{e.

29:21 I re~e Jakov Lavanu: Daj mi `enu, jer mi se navr{i vreme, da legnem s njom.

29:22 I sazva Lavan sve ljude iz onog mesta i u~ini gozbu.

29:23 A uve~e uze Liju k}er svoju i uvede je k Jakovu, i on le`e s njom.

29:24 I Lavan dade Zelfu robinju svoju Liji k}eri svojoj da joj bude robinja.

29:25 A kad bi ujutru, gle, ono be{e Lija; te re~e Jakov Lavanu: [ta si mi to u~inio? Ne slu`im li za Rahilju kod tebe? Za{to si me prevario?

29:26 A Lavan mu re~e: Ne biva u na{em mestu da se uda mla|a pre starije.

29:27 Navr{i nedelju dana s tom, pa }emo ti dati i drugu za slu`bu {to }e{ slu`iti kod mene jo{ sedam godina drugih.

29:28 Jakov u~ini tako, i navr{i s njom nedelju dana, pa mu dade Lavan Rahilju k}er svoju za `enu.

29:29 I dade Lavan Rahilji k}eri svojoj robinju svoju Valu da joj bude robinja.

29:30 I tako le`e Jakov s Rahiljom; i volja{e Rahilju nego Liju, i stade slu`iti kod Lavana jo{ sedam drugih godina.

29:31 A Gospod vide}i da Jakov ne mari za Liju, otvori njoj matericu, a Rahilja osta nerotkinja.

29:32 I Lija zatrudne, i rodi sina, i nadede mu ime Ruvim, govore}i: Gospod pogleda na jade moje, sada }e me ljubiti mu` moj.

29:33 I opet zatrudne, i rodi sina i re~e: Gospod ~u da sam prezrena, pa mi dade i ovog. I nadede mu ime Simeun.

29:34 I opet zatrudne, i rodi sina, i re~e: Da ako se sada ve} priljubi k meni mu` moj, kad mu rodih tri sina. Zato mu nade{e ime Levije.

29:35 I zatrudne opet, i rodi sina, i re~e: Sada }u hvaliti Gospoda. Zato mu nadede ime Juda; i presta ra|ati.

GLAVA 30

A Rahilja videv{i gde ne ra|a dece Jakovu, pozavide sestri svojoj; i re~e Jakovu: Daj mi dece, ili }u umreti.

30:2 A Jakov se rasrdi na Rahilju, i re~e: Zar sam ja a ne Bog koji ti ne da poroda?

30:3 A ona re~e: Eto robinje moje Vale, lezi s njom, neka rodi na mojim kolenima, pa }u i ja imati dece od nje.

30:4 I dade mu Valu robinju svoju za `enu, i Jakov le`e s njom.

30:5 I zatrudne Vala, i rodi Jakovu sina.

30:6 A Rahilja re~e: Gospod mi je sudio i ~uo glas moj, te mi dade sina. Zato mu nadede ime Dan.

30:7 I Vala robinja Rahiljina zatrudne opet, i rodi drugog sina Jakovu;

30:8 A Rahilja re~e: Borah se `estoko sa sestrom svojom, ali odoleh. I nadede mu ime Neftalim.

30:9 A Lija videv{i gde presta ra|ati uze Zelfu robinju svoju i dade je Jakovu za `enu.

30:10 I rodi Zelfa robinja Lijina Jakovu sina;

30:11 I Lija re~e: Do|e ~eta. I nadede mu ime Gad.

30:12 Opet rodi Zelfa robinja Lijina drugog sina Jakovu;

30:13 I re~e Lija: Blago meni, jer }e me bla`enom zvati `ene. Zato mu nadede ime Asir.

30:14 A Ruvim izi|e u vreme `etve p{eni~ne i na|e mandragoru u polju, i donese je Liji materi

svojoj. A Rahilja re~e Liji: Daj mi mandragoru sina svog.

30:15 A ona joj re~e: Malo li ti je {to si mi uzela mu`a? Ho}e{ da mi uzme{ i mandragoru sina mog? A Rahilja joj re~e: Neka no}as spava s tobom za mandragoru sina tvog.

30:16 I uve~e kad se Jakov vra}a{e iz polja, izi|e mu Lija na susret i re~e: Spava}e{ kod mene, jer te kupih za mandragoru sina svog. I spava kod nje onu no}.

30:17 A Bog usli{i Liju, te ona zatrudne, i rodi Jakovu petog sina.

30:18 I re~e Lija: Gospod mi dade platu moju {to dadoh robinju svoju mu`u svom. I nadede mu ime Isahar.

30:19 I zatrudne Lija opet, i rodi Jakovu {estog sina;

30:20 I re~e Lija: Dariva me Gospod darom dobrim; da ako se sada ve} priljubi k meni mu` moj, jer mu rodih {est sinova. Zato mu nadede ime Zavlun.

30:21 Najposle rodi k}er, i nadede joj ima Dina.

30:22 Ali se Gospod opomenu Rahilje; i usli{iv- {i je otvori joj matericu.

30:23 I zatrudne, i rodi sina, i re~e: Uze Bog sramotu moju.

30:24 I nadede mu ime Josif, govore}i: Neka mi doda Gospod jo{ jednog sina.

30:25 A kad Rahilja rodi Josifa, re~e Jakov Lavanu: Pusti me da idem u svoje mesto i u svoju zemlju.

30:26 Daj mi `ene moje, za koje sam ti slu`io, i decu moju, da idem, jer zna{ kako sam ti slu`io.

30:27 A Lavan mu re~e: Nemoj, ako sam na{ao milost pred tobom; vidim da me je blagoslovio Gospod tebe radi.

30:28 I jo{ re~e: I{ti koliko ho}e{ plate, i ja }u ti dati.

30:29 A Jakov mu odgovori: Ti zna{ kako sam ti slu`io i kakva ti je stoka postala kod mene.

30:30 Jer je malo bilo {to si imao dokle ja ne do- |oh; ali se umno`i veoma, jer te Gospod blagoslo-

vi kad ja do|oh. Pa kad }u i ja tako sebi ku}u ku}i- ti?

30:31 I re~e mu Lavan: [ta ho}e{ da ti dam? A Jakov odgovori: Ne treba ni{ta da mi da{; nego }u ti opet pasti stoku i ~uvati, ako }e{ mi u~iti ovo:

30:32 Da za|em danas po svoj stoci tvojoj, i odlu~im sve {to je {areno i s belegom, i sve {to je crno izme|u ovaca, i {ta je s belegom i {areno izme|u koza, pa {ta posle bude tako, ono da mi je plata.

30:33 Tako }e mi se posle posvedo~iti pravda moja pred tobom kad do|e{ da vidi{ zaslugu moju: [ta god ne bude {areno ni s belegom ni crno izme- |u ovaca i koza u mene, bi}e kradeno.

30:34 A Lavan re~e: Eto, neka bude kako si ka- zao.

30:35 I odlu~i Lavan isti dan jarce s belegom i {arene i sve koze s belegom i {arene, i sve na ~em be{e {ta belo, i sve crno izme|u ovaca, i predade sinovima svojim.

30:36 I ostavi daljine tri dana hoda izme|u sebe i Jakova. I Jakov pasa{e ostalu stoku Lavanovu.

30:37 I uze Jakov zelenih prutova topolovih i le- skovih i kestenovih, i naguli ih do beline koja be{e na prutovima.

30:38 I meta{e naguljene prutove pred stoku u `lebove i korita kad dola`a{e stoka da pije, da bi se upaljivala kad do|e da pije.

30:39 I upaljiva{e se stoka gledaju}i u prutove, i {ta se mla|a{e be{e s belegom, prutasto i {areno.

30:40 I Jakov odlu~iva{e mlad, i obra}a{e stado Lavanovo da gleda u {arene i u sve crne; a svoje stado odvaja{e i ne obra}a{e ga prema stadu Lavanovom.

30:41 I kad se god upaljiva{e stoka rana, meta{e Jakov prutove u korita pred o~i stoci da bi se upa- ljivala gledaju}i u prutove;

30:42 A kad se upaljiva{e pozna stoka, ne meta- {e; tako pozne bivahu Lavanove a rane Jakovljeve.

30:43 I tako se taj ~ovek obogati vrlo, te ima{e mnogo stoke i sluga i slu{kinja i kamila i magara- ca.

GLAVA 31

A Jakov ~u gde sinovi Lavanovi govore: Jakov uze sve {to be{e na{eg oca, i od onog {to be{e na{eg oca ste~e sve ovo blago.

31:2 I vide Jakov gde lice Lavanovo nije prema njemu kao pre.

31:3 I Gospod re~e Jakovu: Vрати se u zemlju otaca svojih i u rod svoj, i ja }u biti s tobom.

31:4 I poslav{i Jakov dozva Rahilju i Liju u polje k stadu svom.

31:5 I re~e im: Vidim gde lice oca va{eg nije prema meni kao pre; ali je Bog oca mog bio sa mnom.

31:6 I vi znate da sam slu`io ocu va{em kako sam god mogao;

31:7 A otac me je va{ varao i menjao mi platu deset puta; ali mu Bog ne dade da me o{teti;

31:8 Kad on re~e: [ta bude {areno neka ti je plata, onda se mladilo sve {areno; a kad re~e: S belegom {ta bude neka ti je plata, onda se mladilo sve s belegom.

31:9 Tako Bog uze stoku ocu va{em i dade je meni;

31:10 Jer kad se upaljiva{e stoka, podigoh o~i svoje i videh u snu, a to ovnovi i jarci {to ska~u na ovce i koze behu {areni, s belegama prutastim i kolastim.

31:11 A an|eo Gospodnji re~e mi u snu: Jakove! A ja odgovorih: Evo me.

31:12 A on re~e: Podigni sad o~i svoje i gledaj, ovnovi i jarci {to ska~u na ovce i koze, {areni su, s belegama prutastim i kolastim; jer videh sve {to ti ~ini Lavan.

31:13 Ja sam Bog od Vetilja, gde si prelio kamen i u~inio mi zavet; ustani sada i idi iz ove zemlje, i vrati se na postojbinu svoju.

31:14 Tada odgovori Rahilja i Lija, i reko{e mu: Eda li jo{ imamo kakav deo i nasledstvo u domu oca svog?

31:15 Nije li nas dr`ao kao tu|inke kad nas je prodao? Pa je jo{ i na{e novce jednako jeo.

31:16 Jer sve ovo blago {to uze Gospod ocu na{em, na{e je i na{e dece. Zato ~ini sve {to ti je Gospod kazao.

31:17 I podi`e se Jakov, i metnu decu svoju i `ene svoje na kamile;

31:18 I odvede svu stoku svoju i sve blago {to be{e stekao, stoku koju be{e stekao u Padan-Aramu, i po|e k Isaku ocu svom u zemlju hanansku.

31:19 A Lavan be{e oti{ao da stri`e ovce svoje; i Rahilja ukrade idole ocu svom.

31:20 I Jakov otide kradom od Lavana Sirina ne javiv{i mu da ho}e da ide.

31:21 I pobe`e sa svim blagom svojim, i podi`e se te pre|e preko vode, i uputi se ka gori Galadu.

31:22 A tre}i dan javi{e Lavanu da je pobjegao Jakov.

31:23 I uze sa sobom bra}u svoju, i po|e za njim u poteru, i za sedam dana sti`e ga na gori Galadu.

31:24 Ali Bog do|e Lavanu Sirinu no}u u snu, i re~e mu: ^uvaj se da ne govori{ s Jakovom ni lepo ni ru`no.

31:25 I sti`e Lavan Jakova; a Jakov be{e razapeo {ator svoj na gori, pa i Lavan tako|e razape svoj s bra}om svojom na gori Galadu.

31:26 I Lavan re~e Jakovu: [ta u~ini te kradom pobe`e od mene i odvede k}eri moje kao na ma~otete?

31:27 Za{to tajno pobe`e i kradom otide od mene? Niti mi re~e da te ispratim s veseljem i s pesmama, s bubnjevim i guslama?

31:28 Niti mi dade da izljubim sinove svoje i k}eri svoje? Ludo si radio.

31:29 Mogao bih vam dosaditi; ali Bog oca va{eg no}as mi re~e govore{i: ^uvaj se da ne govori{ s Jakovom ni lepo ni ru`no.

31:30 Idi dakle kad si se tako u`eleo ku}e oca svog; ali za{to ukrade bogove moje?

31:31 A Jakov odgovori i re~e: Bojah se i mi{ljah ho}e{ silom oteti k}eri svoje od mene.

31:32 A bogove svoje u koga na|e{, onaj neka ne `ivi vi{e; pred na{om bra}om tra`i {ta je tvoje u

mene, pa uzmi. Jer Jakov nije znao da ih je ukrala Rahilja.

31:33 I u|e Lavan u {ator Jakovljevi i u {ator Lijin i u {ator dveju robinja, i ne na|e ih; i iza{av iz {atora Lijina u|e u {ator Rahiljin.

31:34 A Rahilja uze idole i sakri ih pod samar kamile svoje i sede ozgo; i Lavan pipa{e po celom {atoru, i ne na|e.

31:35 A ona re~e ocu svom: Nemoj se srditi, gospodaru, {to ti ne mogu ustati, jer mi je {ta u `ena biva. Tra`iv{i dakle ne na|e idole svoje.

31:36 I Jakov se rasrdi, i stade koriti Lavana, i govore}i re~e mu: [ta sam u~inio, {ta sam skrivio, te si me tako `estoko terao?

31:37 Pipao si sav prtljag moj, pa {ta si na{ao iz svoje ku}e? Daj ovamo pred moju i svoju bra}u, neka rasude izme|u nas dvojice.

31:38 Evo dvadeset godina bih kod tebe: ovce tvoje i koze tvoje ne jalovi{e se, a ovnova iz stada tvog ne jedoh.

31:39 [ta bi zverje zaklalo nisam ti donosio, sam sam podmirivao; od mene si iskao {to bi mi bilo ukradeno danju ili no}u.

31:40 Danju me ubija{e vru}ina a no}u mraz; i san mi ne pada{e na o~i.

31:41 Tako mi je bio dvadeset godina u tvojoj ku}i; slu`io sam ti ~etnaest godina za dva k}eri tvoje i {est godina za stoku tvoju, i platu si mi menjao deset puta.

31:42 Da nije Bog oca mog, Bog Avramov, i strah Isakov bio sa mnom, bi me zacelo otpustio prazna. Ali je Bog video nevolju moju i trud ruku mojih, pa te ukori no}as.

31:43 A Lavan odgovori Jakovu i re~e: Ove su k}eri moje k}eri, i ovi su sinovi moji sinovi, i ova stoka moja stoka, i {ta god vidi{ sve je moje; pa {ta bih u~inio danas k}erima svojim ili sinovima njihovim koje rodi{e?

31:44 Nego hajde da uhvatimo veru, ja i ti, da bude svedo~anstvo izme|u mene i tebe.

31:45 I Jakov uze kamen i utvrdi ga za spomen.

31:46 I re~e Jakov bra}i svojoj; nakupite kame-nja. I nakupi{e kamenja i slo`i{e na gomilu, i jedo{e na gomili.

31:47 I Lavan ga nazva Jegar-Sahadut, a Jakov ga nazva Galed.

31:48 I re~e Lavan: Ova gomila neka bude svedok izme|u mene i tebe danas. Zato se prozva Galed.

31:49 A prozva se i Mispa, jer re~e Lavan: Neka Gospod gleda izme|u mene i tebe, kad ne uzmo`emo videti jedan drugog.

31:50 Ako ucveli{ k}eri moje i ako uzme{ `ene preko mojih k}eri, ne}e ~ovek biti izme|u nas nego gle Bog svedok izme|u mene i tebe.

31:51 I jo{ re~e Lavan Jakovu: Gledaj ovu gomilu i gledaj ovaj spomenik, koji podigoh izme|u sebe i tebe.

31:52 Svedok je ova gomila i svedok je ovaj spomenik, da ni ja ne}u pre}i preko ove gomile k tebi ni ti k meni da ne}e{ pre}i preko ove gomile i spomenika ovog na zlo.

31:53 Bog Avramov i bogovi Nahorovi, bogovi oca njihovog, neka sude me|u nama. A Jakov se zakle strahom oca svog Isaka.

31:54 I Jakov prinese `rtvu na gori, i sazva bra}u svoju na ve~eru; i jedo{e pa no}i{e na gori.

31:55 A ujutru rano usta Lavan, i izljubi svoju unu~ad i k}eri svoje, i blagoslovi ih, pa otide, i vrati se u svoje mesto.

GLAVA 32

A Jakov otide svojim putem; i sreto{e ga an|eli Bo`ji;

32:2 A kad ih ugleda Jakov, re~e: Ovo je logor Bo`ji. I prozva ono mesto Mahanaim.

32:3 I Jakov posla pred sobom glasnike k Isavu bratu svom u zemlju Sir, krajinu edomsku.

32:4 I zapovedi im govore}i: Ovako ka`ite gospodaru mom Isavu: Sluga tvoj Jakov ovako ka`e: Bio sam do{ljak kod Lavana i bavio se do sad.

32:5 A imam volova i magaraca, ovaca i sluga, i slu{kinja, i poslah da javim tebi gospodaru svom, eda bih na{ao milost pred tobom.

32:6 I vrati{e se glasnici k Jakovu i reko{e mu: Idosmo do brata tvog Isava, i eto on ti ide na susret s ~etiri stotine momaka.

32:7 A Jakov se upla{i jako i zabrinu se; pa razdeli svoje ljude i ovce i goveda i kamile u dve ~ete.

32:8 I re~e: Ako Isav udari na jednu ~etu i razbi je je, da ako druga ute~e.

32:9 I re~e Jakov: Bo`e oca mog Avrama i Bo`e oca mog Isaka, Gospode, koji si mi kazao: Vрати se u zemlju svoju i u rod svoj, i ja }u ti biti dobrotvor!

32:10 Nisam vredan tolike milosti i tolike vere {to si u~inio sluzi svom; jer samo sa {tapom svojim pre|oh preko Jordana, a sada sam gospodar od dve ~ete.

32:11 Izbavi me iz ruke brata mog, iz ruke Isavove, jer se bojim da ne do|e i ubije mene i mater s decom.

32:12 A Ti si kazao: Zaista ja }u ti biti dobrotvor, i u~ini}u seme tvoje da bude kao peska morskog, koji se ne mo`e izbrojati od mno`ine.

32:13 I zano}i onde onu no}, i uze {ta mu do|e do ruke, da po{alje na dar Isavu bratu svom,

32:14 Dvesta koza s dvadeset jaraca, dvesta ovaca s dvadeset ovnova,

32:15 Trideset kamila dojljica s kamiladima, ~etrdeset krava s desetoro teladi, dvadeset magarica s desetoro magaradi.

32:16 I predade ih slugama svojim, svako stado napose, i re~e slugama: Idite napred preda mnom, ostavljaju}i dosta mesta izme|u jednog stada i drugog.

32:17 I zapovedi prvom govore}i: Kad sretne{ Isava, brata mog, pa te zapita: ^iji si? I kuda ide{? I ~ije je to {to goni{ pred sobom?

32:18 A ti reci: Sluge tvog Jakova, a ovo {alje na dar gospodaru svom Isavu, a eto i sam ide za nama.

32:19 Tako zapovedi i drugom i tre}em i svima koji i|ahu za stadom, i re~e: Tako ka`ite Isavu kad nai|ete na nj.

32:20 I jo{ ka`ite: Eto, Jakov sluga tvoj ide za nama. Jer govora{e: Ubla`i}u ga darom koji ide preda mnom, pa }u mu onda videti lice, da ako me lepo primi.

32:21 Tako otide dar napred, a on preno}i onu no} kod ~ete svoje.

32:22 I po no}i usta, i uze obe `ene i dve robinje i jedanaestoro dece svoje; i prebrodi brod Javok.

32:23 A po{to njih uze i prevede preko potoka, preturi i ostalo {to ima{e.

32:24 A kad osta Jakov sam, tada se jedan ~ovek rva{e s njim do zore.

32:25 I kad vide da ga ne mo`e svladati, udari ga po zglavku u stegnu, te se Jakovu i{~a{i stegno iz zglavka, kad se ~ovek rva{e s njim.

32:26 Pa onda re~e: Pusti me, zora je. A Jakov mu re~e: Ne}u te pustiti dokle me ne blagoslovi{.

32:27 A ~ovek mu re~e: Kako ti je ime. A on odgovori: Jakov.

32:28 Tada mu re~e: Odsele se ne}e{ zvati Jakov, nego Izrailj; jer si se juna~ki borio i s Bogom i s ljudima, i odoleo si.

32:29 A Jakov zapita i re~e: Ka`i mi kako je tebi ime. A On re~e: [to pita{ kako mi je ime? I blagoslovi ga onde.

32:30 I Jakov nadede ime onom mestu Fanuil; jer, veli, Boga videh licem k licu, i du{a se moja izbavi.

32:31 I sunce mu se rodi kad pro|e Fanuil, i hrama{e na stegno svoje.

32:32 Zato sinovi Izrailjevi ne jedu krajeve od mi{i}a na zglavku u stegnu do dana{njeg dana, {to se Jakovu povredi{e krajevi od mi{i}a na zglavku u stegnu.

GLAVA 33

A Jakov podigav{i o~i svoje pogleda, a to Isav ide, i ~etiri stotine ljudi s njim. I razdeli decu uz Liju i uz Rahilju i uz dve robinje.

33:2 I namesti napred robinje i njihovu decu, pa Liju i njenu decu za njima, a najposle Rahilju i Josifa.

33:3 A sam pro|e napred, i pokloni se do zemlje sedam puta dokle do|e do brata svog.

33:4 A Isav pritr-a preda nj i zagrli ga i pade mu oko vrata i celiva ga, i obojica se zaplaka{e,

33:5 I Isav podigav{i o-i ugleda `ene i decu, pa re~e: Ko su ti ono? A Jakov re~e: Deca, koju Bog milostivo darova služi tvom.

33:6 I pristupi{e robinje s decom svojom, i pokloni{e se.

33:7 Potom pristupi i Lija i deca njena, i pokloni{e se; a najposle pristupi Josif i Rahilja, i pokloni{e se.

33:8 A Isav re~e: [ta }e ti ~itava vojska ona koju sretoh? A on re~e: Da na|em milost pred gospodarem svojim.

33:9 A Isav re~e: Ima, brate, u mene dosta; neka tebi {ta je tvoje.

33:10 A Jakov re~e: Ne; ako sam sada na{ao milost pred tobom, primi dar iz moje ruke, jer videh lice tvoje kao da videh lice Bo`je, tako si me lepo do~ekao.

33:11 Primi dar moj, koji ti je doveden; jer me je obilato obdario Bog, i imam svega. I navali na nj, te primi.

33:12 Posle re~e Isav: Hajde da idemo, i}i }u i ja s tobom.

33:13 A Jakov mu re~e: Zna gospodar moj da su ova deca nejaka, i imam ovaca i krava dojljica, pa ako ih usteram jedan dan, poginu}e mi sve stado.

33:14 Nego gospodar moj neka ide pred slugom svojim, a ja }u polako i}i, koliko mogu deca i stoka, dokle do|em ka gospodaru svom u Sir.

33:15 A Isav re~e: A ono da ti ostavim nekoliko ljudi {to su sa mnom. A on re~e: Na {ta? Daj da na|em milost pred gospodarem svojim.

33:16 I tako Isav vrati se isti dan svojim putem u Sir.

33:17 A Jakov otide u Sokot, i onde na~ini sebi ku}u a stoci svojoj na~ini staje; zato nazva ono mesto Sokot.

33:18 Posle do|e Jakov zdravo u grad Sihem u zemlji hananskoj, vrativ{i se iz Padan-Arama, i namesti se prema gradu.

33:19 I kupi komad zemlje, gde razape {ator svoj, od sinova Emora oca Sihemovog za sto novaca.

33:20 I na~ini onde `rtvenik, i nazva ga: Silni Bog Izrailjev.

GLAVA 34

A Dina k}i Lijina, koju rodi Jakovu, iza|e da gleda devojkice u onom kraju.

34:2 A ugleda je Sihem, sin Emora Efejina, kneza od one zemlje, i uze je i le`e s njom i osramotio je.

34:3 I prionu srce njegovo za Dinu k}er Jakovljevu, i devojkica mu omile, i on joj se umiljava{e.

34:4 I re~e Sihem Emoru ocu svom govore}i: O`eni me ovom devojkicom.

34:5 A Jakov ~u da je osramotio Dinu k}er njegovu; a sinovi njegovi behu u polju sa stokom njegovom, i Jakov o}ute dokle oni ne do|u.

34:6 A Emor otac Sihemov izi|e k Jakovu da se razgovori s njim.

34:7 A kad do|o{e sinovi Jakovljevi iz polja i ~u{e {ta je bilo, `ao bi ljudima vrlo i razgnevi{e se veoma, {to u~ini sramotu Izrailju oble`av k}er Jakovljevu, kako ne bi valjalo ~initi.

34:8 Tada im re~e Emor govore}i: Sin moj Sihem srcem prionu za va{u k}er; podajte mu je za `enu.

34:9 I oprijateljite se s nama; k}eri svoje udajte za nas i k}erima na{im `enite se.

34:10 Pa `ivite s nama, i zemlja }e vam biti otvorena; nastanite se i trgujte i dr`ite ba{tine u njoj.

34:11 I re~e Sihem ocu devoj~inom i bra}i joj: Da na|em milost pred vama, i da}u {ta mi god ka`ete.

34:12 I{tite mi koliko god ho}ete uzdarja i dara, ja }u dati {ta god ka`ete; samo mi dajte devojkicu za `enu.

34:13 A sinovi Jakovljevi odgovoriše Sihemu i Emoru ocu njegovom prevarno, jer osramoti Dinu sestru njihovu.

34:14 I rekoše im: Ne možemo to učiniti ni dati sestre svoje za ~oveka neobrezanog, jer je to sramota nama.

34:15 Nego ćemo vam učiniti po volji, ako ćete se izjednačiti s nama i obrezati sve muškinje između sebe.

34:16 Onda ćemo udavati svoje kćeri za vas i učiniti ćemo se vašim kćerima, i postaćemo jedan narod.

34:17 Ako li ne pristanete da se obrećete, mi ćemo uzeti svoju devojkicu i otići ćemo.

34:18 I po volji biše reči njihove Emoru i Sihemu sinu Emorovom.

34:19 I momak ne oklevaše učiniti to; jer mu kćer Jakovljeva omile veoma; i on beše najviše poštovan između svih u kući oca svog.

34:20 I otide Emor i sin mu Sihem na vrata grada svog, i rekoše gradanima govoreći:

34:21 Ovi ljudi hoće mirno da žive s nama, da se nastane u ovoj zemlji i da trguju po njoj; a evo zemlja je široka i za njih; pa ćemo se kćerima njihovim učiniti i svoje ćemo kćeri udavati za njih.

34:22 Ali će tako pristati da žive s nama i da postanemo jedan narod, ako se sve muškinje među nama obreću, kao što su oni obrezani.

34:23 Njihova stoka i njihovo blago i sva goveda njihova neće li biti naša? Složimo se samo s nama, pa će ostati kod nas.

34:24 I koji izlaha na vrata grada njegovog, svi poslušaše Emora i Sihema sina njegovog; i obreza se sve muškinje, svi koji izlaha na vrata grada njegovog.

34:25 A treći dan kad oni behu u bolovima, uzeše dva sina Jakovljeva Simeun i Levije, braća Dinina, svaki svoj mač i učine slobodno u grad i pobiješe sve muškinje.

34:26 Ubiše i Emora i sina mu Sihema otrim mačem, i uzevši Dinu iz kuće Sihemove otidoše.

34:27 Tada dođoše sinovi Jakovljevi na pobijene, i opleniše grad, jer u njemu bi osramoćena sestra njihova.

34:28 I uzeše ovce njihove i goveda njihova i magarce njihove, što god beše u gradu i što bod beše u polju.

34:29 I sve blago njihovo, i svu decu i žene njihove pohvataše i odvedoše, i što god beše u kojoj kući.

34:30 A Jakov reče Simeunu i Leviju; smetoste me, i omraziste me narodu ove zemlje, Hananejima i Ferezejima; u mene ima malo ljudi, pa ako se skupe na me, hoće me ubiti te ću se istrebiti ja i dom moj.

34:31 A oni rekoše: Zar sa sestrom našom da rađe kao s kurvom?

GLAVA 35

A Bog reče Jakovu: Ustani, idi gore u Vetilj i onde stani; i nađini onde žrtvenik Bogu, koji ti se javio kad si beo od Isava brata svog.

35:2 I Jakov reče porodici svojoj i svima koji behu s njim: Bacite tuđe bogove što su u vas, i oistite se i preobucite se;

35:3 Pa da se dignemo i idemo gore u Vetilj, da nađinim onde žrtvenik Bogu, koji me učuo u dan nevolje moje i bio sa mnom na putu kojim sam išao.

35:4 I dadoše Jakovu sve bogove tuđe koji behu u njihovim rukama, i oboce, koje imahu učima; i Jakov ih zakopa pod hrastom kod Sihema.

35:5 Potom otidoše. A strah Božji dođe na gradove koji behu oko njih, te se ne digoše u poteru za sinovima Izrailjevim.

35:6 I Jakov i sva obitelj što beše s njim dođoše u Luz u zemlji hananskoj, a to je Vetilj.

35:7 I onde nađini žrtvenik, i nazva ono mesto: Bog vetiljski, jer mu se onde javi Bog, kad je beo od brata svog.

35:8 Tada umre Devora dojkinja Reveina, i pogreboše je ispod Vetilja pod hrastom, koji nazva Jakov Alon-Vakut.

35:9 I javi se Bog Jakovu opet, pošto izi|e iz Padan-Arama, i blagoslovi ga,

35:10 I re~e mu Bog: Ime ti je Jakov; ali se odsele ne}e{ zvati Jakov, nego }e ti ime biti Izrailj. I nadede mu ime Izrailj.

35:11 I jo{ mu re~e Bog: Ja sam Bog Svemogu}i; rasti i mno`i se; narod i mnogi }e narodi postati od tebe, i carevi }e iza}i iz bedara tvojih.

35:12 I da}u ti zemlju koju sam dao Avramu i Isaku, i nakon tebe semenu tvom da}u zemlju ovu.

35:13 Potom otide od njega Bog s mesta gde mu govori.

35:14 A Jakov metnu spomenik na istom mestu gde mu Bog govori, spomenik od kamena, i pokropi ga kropljenjem, i preli ga uljem.

35:15 I Jakov prozva mesto gde mu govori Bog Vetilj.

35:16 I otido}e od Vetilja. A kad im osta jo{ malo puta do Efrate, porodi se Rahilja, i be}e joj te`ak poro|aj.

35:17 I kad se veoma mu~a}e, re~e joj babica: Ne boj se, ima}e{ jo{ jednog sina.

35:18 A kad se rastavlja}e s du{om te umira}e, nazva ga Venonija; ali mu otac nadede ime Venijamin.

35:19 I umre Rahilja, i pogrebo}e je na putu koji ide u Efratu, a to je Vitlejem.

35:20 I metnu Jakov spomenik na grob njen. To je spomenik na grobu Rahiljinom do dana{njeg dana.

35:21 Odatle oti{av{i Izrailj razape {ator svoj iza kule migdol-ederske.

35:22 I kad Izrailj `ive}e u onoj zemlji, otide Ruvim i le`e s Valom ino~om oca svog. I to do~u Izrailj. A ima}e Jakov dvanaest sinova.

35:23 Sinovi Lijini behu: Ruvim prvenac Jakovljevi, i Simeun i Levije i Juda i Isahar i Zavulon;

35:24 A sinovi Rahiljini: Josif i Venijamin;

35:25 A sinovi Vale robinje Rahiljine: Dan i Neftalim;

35:26 A sinovi Zelfe robinje Lijine: Gad i Asir. To su sinovi Jakovljevi, koji mu se rodi}e u Padan-Aramu.

35:27 I Jakov do|e k Isaku ocu svom u Mamriju u Kirijat-Arvu, koje je Hevron, gde Avram i Isak behu do{l}jaci.

35:28 A Isaku be}e sto i osamdeset godina;

35:29 I onemo}av umre Isak, i bi pribran k rodu svom star i sit `ivota; i pogrebo}e ga Isav i Jakov sinovi njegovi.

GLAVA 36

A ovo je pleme Isavovo, a on je Edom.

36:2 Isav se o`eni izme|u k}eri hananejskih Adom k}erju Eloma Hetejina, i Olivemom k}erju Ane sina Sevegona Evejina,

36:3 I Vasematom k}erju Ismailovom, sestrom Naveotovom.

36:4 I rodi Ada Isavu Elifasa, a Vasemata rodi Raguila.

36:5 A Olivema rodi Jeusa i Jegloma i Koreja. To su sinovi Isavovi, koji mu se rodi}e u zemlji hananskoj.

36:6 I Isav uze `ene svoje i sinove svoje i k}eri svoje i sve doma{nje svoje, i stada svoja i svu stoku svoju i sve blago svoje {to be}e stekao u zemlji hananskoj; pa otide u drugu zemlju daleko od Jakova brata svog.

36:7 Jer im blago be}e vrlo veliko, te ne mogahu `iveti zajedno; niti ih zemlja gde behu do{l}jaci mogae nositi od mno`ine stoke njihove.

36:8 I Isav `ive}e na planini Siru Isav je Edom.

36:9 A ovo je pleme Isava oca Edomcima na planini Siru.

36:10 Ovo su imena sinova Isavovih: Elifas sin Ade `ene Isavove, i Ratuilo sin Vasemate `ene Isavove.

36:11 A Elifasovi sinovi behu: Teman, Omar, Sofar, Gotom i Kenez.

36:12 A Tamna be}e ino~a Elifasu sinu Isavovom, i rodi Elifasu Amalika. To su sinovi Ade `ene Isavove.

36:13 A ovo su sinovi Raguilovi: Nahot, Zare, Some i Moze. To behu sinovi Vasemate, `ene Isavove.

36:14 A ovo su sinovi Oliveme k}eri Ane sina Sevegonovog, `ene Isavove. Ona rodi Isavu Jeusa i Jegloma i Koreja.

36:15 Ovo su stare{ine sinova Isavovih: sinovi Elifasa prvenca Isavovog: stare{ina Teman, stare{i-na Omar, stare{ina Sofar, stare{ina Kenez,

36:16 Stare{ina Korej, stare{ina Gotim, stare{ina Amalik. To su stare{ine od Elifasa u zemlji edomskoj. To su sinovi Adini.

36:17 A sinovi Raguila sina Isavovog: stare{ina Nahot, stare{ina Zare, stare{ina Some, stare{ina Moze. To su stare{ine od Raguila u zemlji edomskoj. To su sinovi Vasemate `ene Isavove.

36:18 A sinovi Oliveme `ene Isavove: stare{ina Jeus, stare{ina Jeglom, stare{ina Korej: to su stare{ine od Oliveme k}eri Anine, `ene Isavove.

36:19 To su sinovi Isavovi, i to su stare{ine njihove; a on je Edom.

36:20 A ovo su sinovi Sira Horejina, koji `ivehu u onoj zemlji: Lotan i Soval i Sevegon i Ana,

36:21 I Dison i Asar i Rison. To su stare{ine Horejima, sinovi Sirovi u zemlji edomskoj.

36:22 A sinovi Lotanovi behu Horije i Emam, a sestra Lotanova be{e Tamna.

36:23 A ovo su sinovi Sovalovi: Golam i Manahat i Gevil i Sofar i Omar.

36:24 A ovo su sinovi Sevegonovi: Aije i Ana. A taj je Ana koji prona|e tople izvore u pustinji pasu}i magarice Sevegona oca svog.

36:25 A ovo su deca Anina: Dison i Olivema k}i Anina.

36:26 A ovo su sinovi Disonovi: Amada i Asvan i Itran i Haran.

36:27 A ovo su sinovi Asarovi: Valam i Zavan i Akan.

36:28 A ovo su sinovi Risonovi: Uz i Aran.

36:29 I ovo su stare{ine Horejima: stare{ina Lotan, stare{ina Soval, stare{ina Sevegon, stare{ina Ana,

36:30 Stare{ina Dison, stare{ina Asar, stare{ina Rison. To su stare{ine Horejima, kako im stare{ovahu u zemlji Siru.

36:31 A ovo su carevi koji carova{e u zemlji edomskoj pre nego se zacari car nad sinovima Izraeljevim.

36:32 Carova u edomskoj Valak sin Veorov, a gradu mu be{e ime Denava.

36:33 A kad umre Valak, zacari se na njegovo mesto Jovav sin Zarin od Vosore.

36:34 A kad umre Jovav, zacari se na njegovo mesto Asom od zemlje temanovske.

36:35 A kad umre Asom, zacari se na njegovo mesto Adad sin Varadov, koji ise~e Madijane u polju moavskom, a gradu mu be{e ime Geten.

36:36 A kad umre Adad, zacari se na njegovo mesto Samada, iz Masekasa.

36:37 A kad umre Samada, zacari se na njegovo mesto Saul iz Rovota na reci.

36:38 A kad umre Saul, zacari se na njegovo mesto Valenon sin Ahovorov.

36:39 A kad umre Valenon sin Ahovorov, zacari se na njegovo mesto Adar, a grad mu se zva{e Fogor, a `eni mu be{e ime Meteveila, koja be{e k}i Matraide k}eri Mezevove.

36:40 I ovo su plemena stare{inama od Isava po porodicama njihovim, po mestima njihovim, po imenima njihovim: stare{ina Tamna, stare{ina Gola, stare{ina Jeter,

36:41 Stare{ina Olivema, stare{ina Ila, stare{ina Finon,

36:42 Stare{ina Kenez, stare{ina Teman, stare{i-na Mazar,

36:43 Stare{ina Magedilo, stare{ina Zafoj: to su stare{ine edomske kako nastavahu u svojoj zemlji. Ovaj Isav bi otac Edomcima.

GLAVA 37

A Jakov `ive{e u zemlji gde mu je otac bio do{ljak, u zemlji hananskoj.

37:2 Ovo su dogaja|ji Jakovljevi. Josif kad be{e momak od sedamnaest godina, pasa{e stoku s bra}om svojom, koju rodi{e Vala i Zelfa `ene oca njegovog; i dono{a{e Josif zle glasove o njima ocu svom.

37:3 A Izrailj ljublja{e Josifa najve}ma izme}u svih sinova svojih, jer mu se rodio pod starost; i na~ini mu {arenu haljinu.

37:4 A bra}a vide}i gde ga otac ljubi najve}ma izme|u sve bra}e njegove, stado{e mrzeti na nj tako da mu ne mogahu lepe re~i progovoriti.

37:5 Uz to usni Josif san i pripovedi bra}i svojoj, te oni jo{ ve}ma omrznu na nj.

37:6 Jer im re~e: Da ~ujete san {to sam snio:

37:7 Vezaemo snoplje u polju, pa moj snop usta i ispravi se, a va{i snopovi i |ahu unaokolo i klanjahu se snopu mom.

37:8 Tada mu bra}a reko{e: Da ne}e{ jo{ biti car nad nama i zapovedati nam? Stoga jo{ ve}ma stado{e mrzeti na nj radi snova njegovih i radi re~i njegovih.

37:9 Posle opet usni drugi san, i pripovedi bra}i svojoj govore}i: Usnih opet san, a to se sunce i mesec i jedanaest zvezda klanjahu meni.

37:10 A pripovedi i ocu svom i bra}i svojoj; ali ga otac prekori i re~e mu: Kakav je to san {to si snio? Eda li }emo do}i ja i mati tvoja i bra}a tvoja da se klanjamo tebi do zemlje?

37:11 I zavi|ahu mu bra}a; ali otac njegov ~uva{e ove re~i.

37:12 A kad bra}a njegova otido{e da pasu stoku oca svog kod Sihema,

37:13 Re~e Izrailj Josifu: Ne pasu li bra}a tvoja stoku kod Sihema? Hajde da te po{aljem k njima. A on re~e: Evo me.

37:14 A on mu re~e: Idi, vidi kako su bra}a tvoja i kako je stoka, pa do|i da mi javi}. I opravi ga iz doline hevronske, i on otide put Sihema.

37:15 I ~ovek jedan na|e ga a on luta po polju; te ga zapita govore}i: [ta tra`i{?

37:16 A on re~e: Tra`im bra}u svoju; ka`i mi, molim te, gde su sa stokom?

37:17 A ~ovek re~e: Oti{li su odavde, jer ~uh gde reko{e: Hajdemo u Dotaim. I otide Josif za bra}om svojom, i na|e ih u Dotaimu.

37:18 A oni ga ugleda{e iz daleka; i dok jo{ ne do|e blizu njih, stado{e se dogovarati da ga ubiju,

37:19 I reko{e me|u sobom: Gle, evo onog {to sne sanja.

37:20 Hajde sada da ga ubijemo i da ga bacimo u koju od ovih jama, pa }emo kazati: Ljuta ga je zverka izjela. Onda }emo videti {ta }e biti od njegovih snova.

37:21 Ali Ruvim kad ~u to, izbavi ga iz ruku njihovih rekav{i: Nemojte da ga ubijemo.

37:22 I jo{ im re~e Ruvim: Nemojte krvi proli-vati; bacite ga u ovu jamu u pustinji, a ne di`ite ruke na nj. A on ga htede izbaviti iz ruku njihovih i odvesti k ocu.

37:23 I kad Josif do|e k bra}i svojoj, svuko{e s njega haljinu njegovu, haljinu {arenu, koju ima{e na sebi.

37:24 I uhvativ{i ga baci{e ga u jamu; a jama be{e prazna, ne be{e vode u njoj.

37:25 Posle sedo{e da jedu. I podigav{i o~i ugleda{e, a to gomila Ismailjaca i |a{e od Galada s kamilama natovarenim mirisavog korenja i tamjana i smirne, te no{ahu u Misir.

37:26 I re~e Juda bra}i svojoj: Kakva }e biti korist {to }emo ubiti brata svog i zatajiti krv njegovu?

37:27 Hajde da ga prodamo ovim Ismailjcima pa da ne di`emo ruke svoje na nj, jer nam je brat, na{e je telo. I poslu{a{e ga bra}a njegova.

37:28 Pa kad trgovci madijanski behu pored njih, oni izvuko{e i izvadi{e Josifa iz jame, i prodado{e Josifa Ismailjcima za dvadeset srebrnika; i oni odvedo{e Josifa u Misir.

37:29 A kad se Ruvim vrati k jami, a to nema Josifa u jami; tada razdre haljine svoje,

37:30 Pa se vrati k bra}i svojoj, i re~e: Nema deteta; a ja kuda }u?

37:31 Tada uze{e haljinu Josifovu, i zaklav{i ja-re zamo~i{e haljinu u krv,

37:32 Pa onda posla{e {arenu haljinu ocu njegovom poru~iv{i: Na|osmo ovu haljinu, vidi je li haljina sina tvog ili nije.

37:33 A on je pozna i re~e: Sina je mog haljina; ljuta ga je zverka izjela; Josif je doista raskinut.

37:34 I razdre Jakov haljine svoje, i veza kostret oko sebe, i tu`a{e za sinom svojim dugo vremena.

37:35 I svi sinovi njegovi i sve k}eri njegove ustado{e oko njega te{e}i ga, ali se on ne dade ute{iti, nego govora{e: S tugom }u u grob le}i za sinom svojim. Pa i njegov otac plaka{e za njim.

37:36 A Madijani prodado{e ga u Misir Petefriju, dvoraninu Faraonovom, zapovedniku stra`arskom.

GLAVA 38

Au to vreme dogodi se, te Juda otide od bra}e svoje i uvrati se kod nekog Odolamejca, kome ime be{e Iras.

38:2 I onde vide Juda k}er nekog Hananejca, kome ime be{e Sava, i uze je i le`e s njom;

38:3 I ona zatrudne i rodi sina, kome nadede ime Ir.

38:4 I opet zatrudnev{i rodi sina, kome nadede ime Avnan.

38:5 I opet rodi sina, i nadede mu ime Silom; a Juda be{e u Hasvi kad ona toga rodi.

38:6 I Juda o`eni prvenca svog Ira devojkom po imenu Tamara.

38:7 Ali Ir prvenac Judin be{e nevaljao pred Gospodom, i ubi ga Gospod.

38:8 A Juda re~e Avnanu: U|i k`eni brata svog i o`eni se njom na ime bratovo, da podigne{ seme bratu svom.

38:9 A Avnan, znaju}i da ne}e biti njegov porod, kad le`e sa`enom brata svog prosipa{e na zemlju, da ne rodi dece bratu svom.

38:10 Ali Gospodu ne bi milo {to ~inja{e, te ubi i njega.

38:11 I Juda re~e Tamari snasi svojoj: Ostani udovicom u ku}i oca svog dokle odraste Silom sin moj. Jer govora{e: Da ne umre i on kao bra}a mu. I otide Tamara, i`ive{e u ku}i oca svog.

38:12 A kad pro|e mnogo vremena, umre k}i Savina, `ena Judina. I kad se Juda ute{i, po|e u Tamnu k ljudima {to mu stri`ahu ovce, sam s Irasom prijateljem svojim Odolamejcem.

38:13 I javi{e Tamari govore}i: Eto svekar tvoj ide u Tamnu da stri`e ovce svoje.

38:14 A ona skide sa sebe udovi~ko ruho svoje, i uze pokrivalo i pokri lice, i sede na raskr{e na putu koji ide u Tamnu. Jer vide da je Silom odra~tao, a nju jo{ ne uda{e za nj.

38:15 A Juda kada vide, pomisli da je kurva, jer be{e pokrila lice svoje.

38:16 Pa svrnu s puta k njoj i re~e joj: Pusti da legnem s tobom. Jer nije poznao da mu je snaha. A ona re~e: [ta }e{ mi dati da legne{ sa mnom?

38:17 A on re~e: Posla}u ti jare iz stada. A ona re~e: Ali da mi da{ zalog dokle ga ne po{alje{.

38:18 A on re~e: Kakav zalog da ti dam? A ona re~e: Eto, prsten i rubac, i {tap {to ti je u ruci. I on joj dade, te le`e s njom, i ona zatrudne od njega.

38:19 Posle ustav{i Tamara otide i skide pokrivalo sa sebe i obu~e udovi~ko ruho.

38:20 A Juda posla jare po prijatelju svom Odolamejcu da mu donese natrag od`ene zalog. Ali je on ne na|e.

38:21 Pa pita{e ljude po onom mestu gde je ona bila govore}i: Gde je ona kurva {to je bila na raskr{u na ovom putu? A oni reko{e: Nije ovde bilo kurve.

38:22 I vrati se k Judi i re~e: Ne na|oh je, nego jo{ reko{e me{tani: Nije ovde bilo kurve.

38:23 A Juda re~e: Neka joj, da se ne sramotimo; ja sam slao jare, ali je ti ne na|e.

38:24 A kad pro|e do tri meseca dana, javi{e Judi govore}i: Tamara snaha tvoja u~ini preljubu, i evo zatrudne od preljube. A Juda re~e: Izvedite je da se spali.

38:25 A kad je povedo{e, posla k svekru svom i poru~i: S ~ovekom ~ije je ovo zatrudnela sam. I re~e: Tra`i ~iji je ovaj prsten i rubac i {tap.

38:26 A Juda pozna i re~e: Pravija je od mene, jer je ne dadoh sinu svom Silomu. I vi{e ne le`e s njom.

38:27 A kad do|e vreme da rodi, a to blizanci u utrobi njenoj.

38:28 I kad se pora|a{e, jedno dete pomoli ruku, a babica uze i veza mu crven konac oko ruke govore{i: Ovaj je prvi.

38:29 Ali on uvu~e ruku, i gle iza|e brat njegov, a ona re~e: Kako prodre? Prodiranje neka ti bude. I nade{e mu ime Fares.

38:30 A posle iza|e brat mu, kome oko ruke be{e crveni konac, i nade{e mu ime Zara.

GLAVA 39

A Josifa odvedo{e u Misir; i Petefrije dvoranin Faraonov, zapovednik stra`arski, ~ovek Misirac, kupi ga od Ismailjaca, koji ga odvedo{e onamo.

39:2 I Gospod be{e s Josifom, te bi sre}an, i `ive{e u ku}i gospodara svog Misirca.

39:3 I gospodar njegov vide da je Gospod s njim i da sve {to radi Gospod vodi u napredak u ruci njegovoj.

39:4 I Josif ste~e milost u njega, i dvora{e ga; a najposle postavi ga nad celim domom svojim, i {ta god ima{e njemu dade u ruke.

39:5 A kad ga postavi nad domom svojim i nad svim {to ima{e, od tada Gospod blagoslovi dom toga Misirca radi Josifa; i blagoslov Gospodnji be{e na svemu {to ima{e u ku}i i u polju.

39:6 I ostavi u Josifovim rukama sve {to ima{e, i ne razbira{e niza{ta osim jela koje je|a{e. A Josif be{e lepog stasa i lepog lica.

39:7 I dogodi se posle, te se `ena gospodara njegovog zagleda u Josifa, i re~e: Lezi sa mnom.

39:8 A on ne hte, nego re~e `eni gospodara svog: Eto gospodar moj ne razbira niza{ta {ta je u ku}i, nego {ta god ima dade meni u ruke.

39:9 Ni sam nije ve{i od mene u ovoj ku}i, i ni{ta ne krije od mene osim tebe, jer si mu `ena; pa kako bih u~inio tako grdno zlo i Bogu zgre{io?

39:10 I ona govora{e takve re~i Josifu svaki dan, ali je ne poslu{a da legne s njom ni da se bavi kod nje.

39:11 A jedan dan kad do|e Josif u ku}u da radi svoj posao, a ne be{e nikoga od doma{njih u ku}i,

39:12 Ona ga uhvati za haljinu govore{i: Lezi sa mnom. Ali on ostaviv{i joj u rukama haljinu svoju pobe`e i otide.

39:13 A kad ona vide gde joj ostavi u rukama haljinu svoju i pobe`e,

39:14 Viknu ~eljad svoju, i re~e im govore{i: Gledajte, doveo nam je ~oveka Jevrejina da nas sramoti; do|e k meni da legne sa mnom, a ja povikah iza glasa;

39:15 A on kad ~u gde vi~em, ostavi haljinu svoju kod mene i pobe`e i otide.

39:16 I ona ostavi haljinu njegovu kod sebe dok mu gospodar do|e ku}i.

39:17 A tada mu re~e ovako govore{i: Sluga Jevrejin, koga si nam doveo, do|e k meni da me osramoti;

39:18 A ja povikah iza glasa, te on ostavi haljinu svoju kod mene i pobe`e.

39:19 A kad gospodar njegov ~u re~i `ene svoje gde mu re~e: To mi je u~inio sluga tvoj, razgnevi se vrlo.

39:20 I gospodar Josifov uhvati ga, i baci ga u tamnicu, gde le`ahu su`nji carski: i bi onde u tamnici.

39:21 Ali Gospod be{e s Josifom i ra{iri milost svoju nad njim i u~ini te omile tamni~aru.

39:22 I poveri tamni~ar Josifu sve su`nje u tamnici, i {ta je god trebalo onde ~initi on ure|iva{e.

39:23 I tamni~ar ne nadgleda{e ni{ta {to be{e u Josifovoj ruci, jer Gospod be{e s njim; i {ta god ~inja{e, Gospod vo|a{e u napredak.

GLAVA 40

Posle toga dogodi se, te peharnik cara misirskog i hlebar skrivi{e gospodaru svom, caru misirskom.

40:2 I Faraon se razgnevi na ta dva dvoranina, na stare{inu nad peharnicima i na stare{inu nad hlebarima;

40:3 I baci ih u tamnicu u ku}i zapovednika stra`arskog, gde Josif be{e su`anj.

40:4 A zapovednik stra`arski odredi im Josifa da ih slu`i; i behu dugo u tamnici.

40:5 I usni{e san obojica u jednu no}, svaki po zna~enju svog sna za sebe, i peharnik i hlebar cara misirskog, koji behu su`nji u tamnici.

40:6 I sutradan kad do|e Josif k njima, pogleda ih, a oni behu vrlo neveseli.

40:7 Pa zapita dvorane Faraonove, koji behu su`nji s njim u ku}i gospodara njegovog, i re~e: [to ste danas lica neveselog?

40:8 A oni mu reko{e: San usnismo obojica, a nema ko da nam ka`e {ta zna~e. A Josif im re~e: [ta zna~e, nije li u Boga? Ali pripovedite mi.

40:9 I stare{ina nad peharnicima pripovedi san svoj Josifu govore}i: Snih, a preda mnom ~okot;

40:10 I na ~okotu behu tri loze, i napupi i procvate, i gro`|e na njemu uzre;

40:11 A u ruci mi be{e ~a{a Faraonova, te pobrah zrelo gro`|e i iscedih ga u ~a{u Faraonovu, i dodadoh ~a{u Faraonu.

40:12 A Josif mu re~e: Ovo zna~i: tri su loze tri dana.

40:13 Jo{ tri dana, i Faraon broje}i svoje dvorane uze}e i tebe, i opet te postaviti u pre|a{nju slu`bu, i opet }e{ mu dodavati ~a{u kao i pre dok si mu bio peharnik.

40:14 Ali nemoj zaboraviti mene kad bude{ u dobru, u~ini milost i pomeni za me Faraonu, i izvedi me iz ove ku}e.

40:15 Jer su me ukrali iz zemlje jevrejske, a ovde nisam ni{ta u~inio da me bace u ovu jamu.

40:16 A kad vide stare{ina nad hlebarima kako lepo kaza san, re~e Josifu: i ja snih, a meni na glavi tri kotarice bele;

40:17 I u najgornjoj kotarici be{e svakojakih kola-a za Faraona, i ptice je|ahu iz kotarice na mojoj glavi.

40:18 A Josif odgovori i re~e: Ovo zna~i: tri kotarice tri su dana.

40:19 Jo{ tri dana, i Faraon broje}i dvorane svoje izbaci}e te i obesi}e te na ve{ala, i ptice }e jesti s tebe meso.

40:20 I kad do|e tre}i dan, to be{e dan u koji se rodio Faraon, i u~ini Faraon gozbu svim slugama svojim, i nai|e me|u slugama svojim na stare{inu nad peharnicima i na stare{inu nad hlebarima;

40:21 I povrati stare{inu nad peharnicima u slu`bu da dodaje ~a{u Faraonu;

40:22 A stare{inu nad hlebarima obesi, kao {to kaza Josif.

40:23 I stare{ina nad peharnicima ne opomenu se Josifa, nego ga zaboravi.

GLAVA 41

Aposle dve godine dana usni Faraon, a on stoji na jednoj reci.

41:2 I gle, iz reke iza|e sedam krava lepih i debelih, i stado{e pasti po obali.

41:3 I gle, iza njih iza|e iz reke sedam drugih krava, ru`nih i mr{avih, i stado{e pored onih krava na obali.

41:4 I ove krave ru`ne i mr{ave pojedoe onih sedam krava lepih i debelih. U tom se probudi Faraon.

41:5 Pa opet zaspav usni drugom, a to sedam klasova izraste iz jednog stabla jedrih i lepih;

41:6 A iza njih isklija sedam klasova malih i {turih;

41:7 Pa ovi klasovi mali pojedoe onih sedam velikih i jedrih. U tom se probudi Faraon i vide da je san.

41:8 I kad bi ujutru, on se zabrinu u duhu, i poslavi{ sazva sve gatare misirske i sve mudrace, i pripovedi im {ta je snio; ali niko ne mo`e kazati Faraonu {ta zna~i.

41:9 Tada progovori stare{ina nad peharnicima Faraonu i re~e: Danas se opomenuh greha svog.

41:10 Kad se Faraon rasrdi na sluge svoje i baci u tamnicu u ku}i zapovednika stra`arskog mene i stare{inu nad hlebarima,

41:11 Usnismo jednu no} ja i on, svaki za sebe po zna~enju sna svog usnismo.

41:12 A onde beše s nama mom~e Jevrej~e, sluga zapovednika stra`arskog, i mi mu pripovedismo sne, a on nam kaza {ta ~iji san zna-i.

41:13 I zbi se kako nam kaza: mene povrati Faraon u slu`bu, a onog obesi.

41:14 Tada Faraon posla po Josifa, i br`e ga izvedo{e iz tamnice, a on se obrija i preobu~e se, te iza|e pred Faraona.

41:15 A Faraon re~e Josifu: Usnih san, pa mi niko ne ume da ka`e {ta zna-i; a za tebe ~ujem da ume{ kazivati sne.

41:16 A Josif odgovori Faraonu i re~e: To nije u mojoj vlasti, Bog }e javiti dobro Faraonu.

41:17 I re~e Faraon Josifu: Usnih, a ja stojim kraj reke na obali.

41:18 I gle, iz reke iza|e sedam krava debelih i lepih, te stado{e pasti po obali.

41:19 I gle, iza njih iza|e sedam drugih krava r|avih, i vrlo ru`nih i mr{avih, kakvih nisam video u celoj zemlji misirskoj.

41:20 I ove krave mr{ave i ru`ne pojedoe onih sedam debelih,

41:21 I kad im bi{e u trbuhu, ne poznavae se da su im u trbuhu, nego opet behu onako ru`ne kao pre. U tom se probudih.

41:22 Pa opet usnih, a to sedam klasova izraste iz jednog stabla jedrih i lepih;

41:23 A iza njih isklija sedam malih, tankih i {turih.

41:24 I ovi tanki klasovi pro`dre{e onih sedam lepih. I ovo pripovedih gatarima, ali mi ni jedan ne zna kazati {ta zna-i.

41:25 A Josif re~e Faraonu: Oba su sna Faraonova jednaka; Bog javlja Faraonu {ta je naumio.

41:26 Sedam lepih krava jesu sedam godina, i sedam lepih klasova jesu sedam godina; oba su sna jednaka.

41:27 A sedam krava mr{avih i ru`nih, {to iza|oe iza onih, jesu sedam godina; i sedam klasova sitnih i {turih bi}e sedam godina gladnih.

41:28 To je {to reko{h Faraonu: Bog ka`e Faraonu {ta je naumio.

41:29 Evo do}i }e sedam godina vrlo rodnih svoj zemlji misirskoj.

41:30 A iza njih nastae sedam gladnih godina, gde }e se zaboraviti sve obilje u zemlji misirskoj, jer }e glad satrti zemlju,

41:31 Te se ne}e znati to obilje u zemlji od gladi potonje, jer }e biti vrlo velika.

41:32 A {to je dva puta uzastopce Faraon snio, to je zato {to je zacelo Bog tako naumio, i na skoro }e to u~initi Bog.

41:33 Nego sada neka potra`i Faraon ~oveka mudrog i razumnog, pa neka ga postavi nad zemljom misirskom.

41:34 I neka gleda Faraon da postavi stare{ine po zemlji, i pokupi petinu po zemlji misirskoj za sedam rodnih godina;

41:35 Neka skupljaju od svakog `ita za rodnih godina koje idu, i neka snesu pod ruku Faraonovu svakog `ita u sve gradove, i neka ~uvaju,

41:36 Da se na|e hrane zemlji za sedam godina gladnih, kad nastanu, da ne propadne zemlja od gladi.

41:37 I ovo se u~ini dobro Faraonu i svim slugama njegovim.

41:38 I re~e Faraon slugama svojim: Mo`emo li na}i ~oveka kakav je ovaj, u kome bi duh bio Bo`ji?

41:39 Pa re~e Faraon Josifu: Kad je tebi javio Bog sve ovo, nema nikoga tako mudrog i razumnog kao {to si ti.

41:40 Ti }e{ biti nad domom mojim, i sav }e ti narod moj usta ljubiti; samo }u ovim prestolom biti ve}i od tebe.

41:41 I jo{ re~e Faraon Josifu: Evo, postavljam te nad svom zemljom misirskom.

41:42 I skide Faraon prsten s ruke svoje i metnu ga Josifu na ruku, i obu~e ga u haljine od tankog platna, i obesi mu zlatnu veri`icu o vratu,

41:43 I posadi ga na kola koja behu druga za njegovim, i zapovedi da pred njim vi~u: Klanjajte se! I da ga je postavio nad svom zemljom misirskom.

41:44 I jo{ re~e Faraon Josifu: Ja sam Faraon, ali bez tebe ne}e niko ma}i ruke svoje ni noge svoje u svoj zemlji misirskoj.

41:45 I dade Faraon Josifu ime Psontomfanih, i o`eni ga Asenetom k}erju Potifere sve{tenika onskog. I po|e Josif po zemlji misirskoj.

41:46 A be{e Josifu trideset godina kad iza|e pred Faraona cara misirskog. I oti{av{i od Faraona obi|e svu zemlju misirsku.

41:47 I za sedam rodnih godina rodi zemlja sva{ta izobila.

41:48 I stade Josif kupiti za tih sedam godina svakog `ita {to be{e po zemlji misirskoj, i snositi `ito u gradove; u svaki grad sno{a{e `ito s njiva koje behu oko njega.

41:49 Tako nakupi Josif `ita vrlo mnogo koliko je peska morskog, tako da ga presta meriti, jer mu ne be{e broja.

41:50 I dokle jo{ ne nastaje gladna godina, rodi{e se Josifu dva sina, koje mu rodi Aseneta k}i Potifere sve{tenika onskog.

41:51 I prvencu nadede Josif ime Manasija, govore}i: Jer mi Bog dade da zaboravim svu muku svoju i sav dom oca svog.

41:52 A drugom nadede ime Jefrem, govore}i: Jer mi Bog dade da rastem u zemlji nevolje svoje.

41:53 Ali pro|e sedam godina rodnih u zemlji misirskoj;

41:54 I nastaje sedam godina gladnih, kao {to je Josif napred kazao. I be{e glad po svim zemljama, a po svoj zemlji misirskoj be{e hleba.

41:55 Ali najposle nastaje glad i po svoj zemlji misirskoj, i narod povika k Faraonu za hleb; a Faraon re~e svima Misircima: Idite k Josifu, pa {ta vam on ka`e ono ~inite.

41:56 I kad glad be{e po svoj zemlji, otvori Josif sve `itnice, i prodava{e Misircima. I glad postaje vrlo velika u zemlji misirskoj.

41:57 I iz svih zemalja dola`ahu u Misir k Josifu da kupuju; jer postaje glad u svakoj zemlji.

GLAVA 42

A Jakov vide}i da ima `ita u Misiru, re~e sinovima svojim: [ta gledate jedan na drugog?

42:2 I re~e: Eto ~ujem da u Misiru ima `ita; idite onamo te nam kupite otuda, da ostanemo `ivi i ne pomremo.

42:3 I deseterica bra}e Josifove otido{e da kupe `ita u Misiru.

42:4 A Venijamina brata Josifovog ne pusti otac s bra}om govore}i: Da ga ne bi zadesilo kako zlo.

42:5 I do|o{e sinovi Izrailjevi da kupe `ita s ostalima koji dola`ahu; jer be{e glad u zemlji hananskoj.

42:6 A Josif upravlja{e zemljom, i prodava{e `ito svemu narodu po zemlji. I bra}a Josifova do{av{i pokloni{e mu se licem do zemlje.

42:7 A Josif ugledav{i bra}u pozna ih; ali se u~ini da ih ne poznaje, i o{tro im progovori i re~e: Odakle ste do{li? A oni reko{e: Iz zemlje hananske, da kupimo hrane.

42:8 Josif dakle pozna bra}u svoju; ali oni njega ne pozna{e.

42:9 I opomenu se Josif snova koje je snio za njih; i re~e im: Vi ste uhode; do{li ste da vidite gde je zemlja slaba.

42:10 A oni mu reko{e: Nismo, gospodar; nego sluge tvoje do|o{e da kupe hrane.

42:11 Svi smo sinovi jednog ~oveka, po{teni ljudi, nikada nisu sluge tvoje bile uhode.

42:12 A on im re~e: Nije istina, nego ste do{li da vidite gde je zemlja slaba.

42:13 A oni reko{e: Nas je bilo dvanaest bra}e, sluga tvojih, sinova jednog ~oveka u zemlji hananskoj; i eno, najmla|i je danas kod oca na{eg, a jednog nema vi{e.

42:14 A Josif im re~e: Ka`em ja da ste vi uhode.

42:15 Nego ho}u da se uverim ovako: tako `iv bio Faraon, ne}ete iza}i odavde dokle ne do|e ovamo najmla|i brat va{.

42:16 Po{lajte jednog izme|u sebe neka dovede brata va{eg, a vi }ete ostati ovde u tamnici, pa }u

videti je li istina {ta govorite; ina~e ste uhode, tako `iv bio Faraon.

42:17 I zatvori ih u tamnicu na tri dana.

42:18 A tre}i dan re~e im Josif: Ako ste radi `i-votu, ovo u~inite, jer se ja Boga bojim:

42:19 Ako ste po{teni ljudi, jedan brat izme|u vas neka ostane u tamnici, a vi idite i odnesite `ita koliko treba porodicama va{im.

42:20 Pa onda dovedite k meni najmla|eg brata svog da se posvedo~e re~i va{e i da ne izginete. I oni u~ini{e tako.

42:21 I reko{e jedan drugom: Doista se ogre{i-smo o brata svog, jer videsmo muku du{e njegove kad nam se molja{e, pa ga se oglu{ismo; zato do|e na nas ova muka.

42:22 A Ruvim odgovori im govore}i: Nisam li vam govorio: Nemojte se gre{iti o dete? Ali me ne poslu{aste; i zato se evo tra`i od nas krv njegova.

42:23 A oni ne znahu da ih Josif razume, jer se s njim razgovarahu preko tuma~a.

42:24 A Josif okrete se od njih, i zaplaka se. Potom se opet okrete k njima, i progovori s njima, i uzev{i izme|u njih Simeuna veza ga pred njima.

42:25 I zapovedi Josif da im naspu vre}e `ita, pa i novce {ta je koji dao da metnu svakome u vre}u, i da im dadu bra{njenice na put. I tako bi u~injeno.

42:26 I natovariv{i `ito svoje na magarce svoje otido{e.

42:27 A jedan od njih otvoriv svoju vre}u da nahrani magarca svog u jednoj gostionici, vide novce svoje ozgo u vre}i.

42:28 I re~e bra}i svojoj: Ja dobih natrag novce svoje, evo ih u mojoj vre}i. I zadrhta srce u njima i upla{i{e se govore}i jedan drugom: [ta nam to u~i-ni Bog?

42:29 I do{av{i k Jakovu ocu svom u zemlju hanansku, pripovedi{e mu sve {to im se dogodi, go-vore}i:

42:30 O{tro govora{e s nama ~ovek, koji zapo-veda u onoj zemlji, i do~eka nas kao uhode.

42:31 A kad mu rekosmo: Mi smo po{teni ljudi, nikad nismo bili uhode;

42:32 Bilo nas je dvanaest bra}e, sinova oca na-{eg; jednog ve} nema, a najmla|i je danas kod oca na{eg u zemlji hananskoj;

42:33 Re~e nam ~ovek, koji zapoveda u onoj ze-mlji: Ovako }u doznati jeste li po{teni ljudi: brata jednog izme|u sebe ostavite kod mene, a {ta vam treba za porodice va{e gladi radi, uzmite i idite.

42:34 Posle dovedite k meni brata svog najmla-|eg, da se uverim da niste uhode nego po{teni lju-di; brata }u vam vratiti, i mo}i }ete trgovati po ovoj zemlji.

42:35 A kad izru~ivahu vre}e svoje, gle, svako-me u vre}i behu u zave`ljaju novci njegovi; i vide-v{i zave`ljaje novaca svojih upla{i{e se i oni i otac im.

42:36 I re~e im Jakov otac njihov: Potrste mi de-cu; Josifa nema, Simeuna nema, pa ho}ete i Veni-jamina da uzmete; sve se skupilo na me.

42:37 A Ruvim progovori i re~e ocu svom: Dva sina moja ubij, ako ti ga ne dovedem natrag; daj ga u moje ruke, i ja }u ti ga opet dovesti.

42:38 A on re~e: Ne}e i}i sin moj s vama, jer je brat njegov umro i on osta sam, pa ako bi ga zade-silo kako zlo na putu na koji }ete i}i, svalili bi ste me stara s tugom u grob.

GLAVA 43

A li glad be{e vrlo velika u onoj zemlji.
43:2 Pa kad pojedoe `ito koje behu done-li iz Misira, re~e im otac: Idite opet, i kupite nam malo hrane.

43:3 A Juda mu progovori i re~e: Tvrdo nam se zarekao onaj ~ovek govore}i: Ne}ete videti lica mog, ako ne bude s vama brat va{.

43:4 Ako }e{ pustiti s nama brata na{eg, i}i }e-mo i kupi}emo ti hrane.

43:5 Ako li ne}e{ pustiti, ne}emo i}i, jer nam je rekao onaj ~ovek: Ne}ete videti lica mog, ako ne bude s vama brat va{.

43:6 A Izrailj re~e: [to mi to zlo u~iniste i kaza-ste ~oveku da imate jo{ jednog brata?

43:7 A oni reko{e: ^ovek je potanko raspitivao za nas i za rod na{ govore}i: Je li vam jo{te `iv otac? Imate li jo{ bra}e? A mi mu odgovorismo kako nas pita{e. Jesmo li mogli kako znati da }e kazati: Dovedite brata svog?

43:8 I re~e Juda Izrailju ocu svom: Pusti dete sa mnom, pa }emo se podignuti i oti}i, da ostanemo `ivi i ne pomremo i mi i ti i na{a deca.

43:9 Ja ti se jam~im za nj, iz moje ga ruke i{ti; ako ti ga ne dovedem natrag i preda te ne stavim, da sam ti kriv do veka.

43:10 Da nismo toliko oklevali, do sada bismo se dva puta vratili.

43:11 Onda re~e Izrailj otac njihov: Kad je tako, u~inite ovo: uzmite {ta najlep{e ima u ovoj zemlji u svoje vre}e, i ponesite ~oveku onom dar: malo tamjana i malo meda, mirisavog korenja i smirne, urme i badema.

43:12 A novaca ponesite dvojinom, i uzmite novce {to behu ozgo u vre}ama va{im i odnesite natrag, mo`e biti da je pogre{ka.

43:13 I uzmite brata svog, pa ustanite i idite opet k onom ~oveku.

43:14 A Bog Svemogu}i da vam da da na|ete milost u onog ~oveka, da vam pusti brata va{eg drugog i Venijamina; ako li ostanem bez dece, nek ostanem bez dece.

43:15 Tada uzev{i dare i novaca dvojinom, uzev{i i Venijamina, podigo{e se i otido{e u Misir, i iza|o{e pred Josifa.

43:16 A Josif kad vide s njima Venijamina, re~e ~oveku koji upravlja{e ku}om njegovom: Odvedi ove ljude u ku}u, pa nakolji mesa i zgotovi, jer }e u podne sa mnom jesti ovi ljudi.

43:17 I u~ini ~ovek kako Josif re~e, i uvede ljude u ku}u Josifovu.

43:18 A oni se bojahu kad ih ~ovek vo|a{e u ku}u Josifovu, i reko{e: Za novce koji pre behu metnuti u vre}e na{e vodi nas, dokle smisli kako }e nas okriviti, da nas zarobi i uzme na{e magarce.

43:19 Pa pristupiv{i k ~oveku koji upravlja{e ku}om Josifovom, progovori{e mu na vratima ku}nim,

43:20 I reko{e: ^uj, gospodaru; do{li smo bili i pre, i kupismo hrane;

43:21 Pa kad do|osmo u jednu gostionicu i otvorismo vre}e, a to novci svakog nas behu ozgo u vre}i njegovoj, novci na{i na meru; i evo smo ih doneli natrag;

43:22 A druge smo novce doneli da kupimo hrane; ne znamo ko nam metnu novce na{e u vre}e.

43:23 A on im re~e: Budite mirni, ne bojte se; Bog va{ i Bog oca va{eg metnuo je blago u vre}e va{e; novci su va{i bili u mene. I izvede im Simeuna.

43:24 I uvede ih ~ovek u ku}u Josifovu, i donese im vode te oprae noge, i magarcima njihovim polo`i.

43:25 I pripravi{e dar ~ekaju}i dokle do|e Josif u podne, jer ~u{e da }e oni onde jesti.

43:26 I kad Josif do|e ku}i, izneso{e mu dar koji imahu kod sebe, i pokloni{e mu se do zemlje.

43:27 A on ih zapita kako su, i re~e: Kako je otac va{ stari, za koga mi govoriste? Je li jo{te `iv?

43:28 A oni reko{e: Dobro je sluga tvoj, otac na{; jo{ je `iv. I pokloni{e mu se.

43:29 A on pogledav{i vide Venijamina brata svog, sina matere svoje, i re~e: Je li vam to najmla|i brat va{ za kog mi govoriste? I re~e: Bog da ti bude milostiv, sinko!

43:30 A Josifu gora{e srce od ljubavi prema bratu svom, te br`e potra`i gde }e plakati, i u{av{i u jednu sobu plaka onde.

43:31 Posle umiv se iza|e, i uste`u}i se re~e: Dajte jelo.

43:32 I doneso{e njemu najposle i Misircima koji obedovahu u njega, jer ne mogahu Misirci jesti s Jevrejima, jer je to ne-isto Misircima.

43:33 A se|ahu pred njim stariji po stare{tvu svom a mla|i po mladosti svojoj. I zgledahu se od ~uda.

43:34 I uzimaju}i jela ispred sebe sla{e njima, i Venijaminu dopade pet puta vi{e nego drugima. I pi{e i napi{e se s njim.

GLAVA 44

I zapovedi Josif ~oveku {to upravlja{e ku}om njegovom govore}i: Naspi ovim ljudima u vre}e `ita koliko mogu poneti, i svakome u vre}u metni ozgo novce njegove.

44:2 I ~a{u moju, ~a{u srebrnu, metni najmla|em u vre}u odozgo i novce za njegovo `ito. I u~ini kako mu Josif re~e.

44:3 A ujutru kad svanu, otpusti{e ljude s magarcima njihovim.

44:4 A kad iza|o{e iz mesta i jo{ ne behu daleko, re~e Josif ~oveku {to upravlja{e ku}om njegovom: Ustani, idi br`e za onim ljudima, i kad ih stigne{ reci im: Za{to vra}ate zlo za dobro?

44:5 Nije li to ~a{a iz koje pije moj gospodar? I ne}e li po njoj zacelo poznati kakvi ste? Zlo ste radili {to ste to u~inili.

44:6 I on ih sti`e, i re~e im tako.

44:7 A oni mu reko{e: Za{to govori{, gospodaru, takve re~i? Sa~uvaj Bo`e da sluge tvoje u~ine takvo {ta!

44:8 Eno smo ti doneli natrag iz zemlje hananske novce koje na|osmo ozgo u vre}ama svojim, pa kako bismo ukrali iz ku}e gospodara tvog srebro ili zlato?

44:9 U kog se izme|u sluga tvojih na|e, onaj neka pogine, i svrh toga mi }emo biti robovi gospodaru mom.

44:10 A on re~e: Neka bude kako rekoste; ali u koga se na|e, onaj da mi bude rob, a vi ostali ne}ete biti krivi.

44:11 I br`e poskida{e svi na zemlju vre}e svoje, i razre{i{e svaki svoju vre}u.

44:12 A on stade tra`iti po~ev{i od najstarijeg, i kad do|e na najmla|eg, na|e se ~a{a u vre}i Venijaminovoj.

44:13 Tada razdre{e haljine svoje, i natovariv{i svaki svoj tovar na svog magarca vrati{e se u grad.

44:14 I do|e Juda s bra}om svojom Josifu u ku}u, dok on jo{ be{e kod ku}e, i pado{e pred njim na zemlju.

44:15 A Josif im re~e: [ta ste to u~inili? Zar niste znali da ~ovek kao {to sam ja mo`e zacelo doznati?

44:16 Tada re~e Juda: [ta da ti ka`emo, gospodaru? [ta da govorimo? Kako li da se pravdamo? Bog je otkrio zlo~instvo tvojih sluga. Evo, mi smo svi robovi tvoji, gospodaru, i mi i ovaj u koga se na{la ~a{a.

44:17 A Josif re~e: Bo`e sa~uvaj! Ne}u ja to; u koga se na{la ~a{a on neka mi bude rob, a vi idite s mirom ocu svom.

44:18 Ali Juda pristupiv k njemu re~e: ^uj me, gospodaru; dopusti da progovori sluga tvoj gospodaru svom, i neka se gnev tvoj ne raspali na slugu tvog, jer si ti kao sam Faraon.

44:19 Gospodar moj zapita sluge svoje govore}i: Imate li oca ili brata?

44:20 A mi rekosmo gospodaru svom: Imamo starog oca i brata najmla|eg, koji mu se rodi u starosti; a njegov je brat umro, i on osta sam od matere svoje, i otac ga pazi.

44:21 A ti re~e slugama svojim: Dovedite mi ga da vidim svojim o~ima.

44:22 I rekosmo gospodaru svom: Ne}e mo}i dete ostaviti oca svog; da ostavi oca svog, odmah }e otac umreti.

44:23 A ti re~e slugama svojim: Ako ne do|e brat va{ najmla|i, ne}ete videti lica mog.

44:24 A kad se vratismo k sluzi tvom a ocu mom, kazasmo mu re~i gospodara mog.

44:25 Posle re~e nam otac: Idite opet, kupite nam hrane.

44:26 A mi rekosmo: Ne mo`emo i}i, osim ako bude brat na{ najmla|i s nama, onda }emo i}i, jer ne mo`emo videti lica onog ~oveka, ako ne bude s nama brat na{ najmla|i.

44:27 A sluga tvoj, otac moj, re~e nam: Znaete da mi je `ena rodila dva sina.

44:28 I jedan od njih otide od mene, i rekoh: Zacelo ga je raskinula zverka; i do sada ga ne videh.

44:29 Ako i ovog odvedete od mene i zadesi ga kako zlo, svali}ete me starog u grob s tugom.

44:30 Pa sada da otidem k sluzi tvom, ocu svom, a ovo dete da ne bude s nama, kako je du{a onog vezana za du{u ovog,

44:31 Umre}e kad vidi da nema deteta, te }e slu-ge tvoje svaliti starog slugu tvog, a oca svog, s tu-gom u grob.

44:32 A tvoj se sluga podjem~io za dete ocu svom rekav{i: Ako ti ga ne dovedem natrag, da sam kriv ocu svom do veka.

44:33 Zato neka sluga tvoj ostane mesto deteta, da bude rob gospodaru mom, a dete neka ide s bra}om svojom.

44:34 Jer kako bih se vratio k ocu svom bez de-teta, da gledam jade koji bi mi oca zadesili?

GLAVA 45

Tada Josif ne mogu}i se uzdr`ati pred ostalima koji stajahu oko njega, povika: Iza|ite svi na-polje. Tako ne osta niko kod njega kad se Josif po-kaza bra}i svojoj.

45:2 Pa briznu plakati tako da ~u{e Misirci, ~u i dom Faraonov.

45:3 I re~e Josif bra}i svojoj: Ja sam Josif; je li mi otac jo{ u `ivotu? Ali mu bra}a ne mogahu od-govoriti, jer se prepado{e od njega.

45:4 A Josif re~e bra}i svojoj: Pristupite bli`e k meni. I pristupi{e; a on re~e ja sam Josif brat va{, kog prodadoste u Misir.

45:5 A sada nemojte `aliti niti se kajati {to me prodadoste ovamo, jer Bog mene posla pred vama radi `ivota va{eg.

45:6 Jer je ve} dve godine dana glad u zemlji, a bi}e jo{ pet godina, gde ne}e biti ni oranja ni `etve.

45:7 A Bog me posla pred vama, da vas sa~uva na zemlji i da vam izbavi `ivot izbavljenjem preve-likim.

45:8 I tako niste me vi opravili ovamo nego sam Bog, koji me postavi ocem Faraonu i gospodarem od svega doma njegovog i stare{inom nad svom zemljom misirskom.

45:9 Vratite se br`e k ocu mom i ka`ite mu: Ovako veli sin tvoj Josif: Bog me je postavio go-

spodarem svemu Misiru, hodi k meni, nemoj okle-vati.

45:10 Sede}e{ u zemlji gesemskoj i bi}e{ blizu mene, ti i sinovi tvoji i sinovi sinova tvojih, i ovce tvoje i goveda tvoja i {ta je god tvoje.

45:11 I ja }u te hraniti onde, jer }e jo{ pet godi-na biti glad, da ne pogine{ od gladi ti i dom tvoj i {ta je god tvoje.

45:12 A eto vidite o~ima svojim, i brat moj Ve-nijamin svojim o~ima, da vam ja iz usta govorim.

45:13 Ka`ite ocu mom svu slavu moju u Misiru i {ta ste god videli; pohitajte i dovedite ovamo oca mog.

45:14 Tada pade oko vrata Venijaminu bratu svom i plaka. I Venijamin plaka o vratu njegovom.

45:15 I izljubi svu bra}u svoju i isplaka se nad njima. Potom se bra}a njegova razgovarahu s njim.

45:16 I ~u se glas u ku}i Faraonovoj, i reko{e: Do|o{e bra}a Josifu. I milo bi Faraonu i slugama njegovim;

45:17 I re~e Faraon Josifu: Ka`i bra}i svojoj: Ovako u~inite: natovarite magarce svoje, pa idite i vratite se u zemlju hanansku,

45:18 Pa uzmite oca svog i ~eljad svoju, i do|ite k meni, i da}u vam najbolje {to ima u zemlji misir-skoj, i je}ete najbolje obilje ove zemlje.

45:19 A ti im zapovedi: Ovako u~inite: uzmite sa sobom iz zemlje misirske kola za decu svoju i za `ene svoje, i povedite oca svog i do|ite ovamo;

45:20 A na poku}stvo svoje ne gledajte, jer {ta ima najbolje u svoj zemlji misirskoj va{e je.

45:21 I sinovi Izrailjevi u~ini{e tako; i Josif im dade kola po zapovesti Faraonovoj; dade im i bra{-njenice na put.

45:22 I svakome dade po dve haljine, a Venija-minu dade trista srebrnika i petore haljine.

45:23 A ocu svom posla jo{ deset magaraca na-tovarenih najlep{ih stvari {to ima u Misiru, i deset magarica natovarenih `ita i hleba i jestiva ocu na put.

45:24 Tako opravi bra}u svoju, i po|o{e; i re~e im: Nemojte se koriti putem.

45:25 Tako se vratiše iz Misira, i dođoše u zemlju hanansku k Jakovu ocu svom.

45:26 I javiše mu i rekoše: Još je živ Josif, i zapoveda nad svom zemljom misirskom. A u njemu srce prenemoše, jer im ne verovaše.

45:27 Ali kad mu kazaše sve reči Josifove, koje im je Josif rekao, i vide kola, koja posla Josif oca, tada ošive duh Jakova oca njihovog;

45:28 I reče Izrailj: Dosta mi je kad je još živ sin moj Josif; idem da ga vidim dokle nisam umro.

GLAVA 46

Tada pođe Izrailj sa svim što imaše, i dođav u Virsaveju prinese rtvu Bogu oca svog Isaka.

46:2 I Bog reče Izrailju noću u utvari: Jakove! Jakove! A on odgovori: Evo me.

46:3 I Bog mu reče: Ja sam Bog, Bog oca tvog; ne boj se otići u Misir; jer ću onde nastaniti od tebe narod velik.

46:4 Ja ću ići s tobom u Misir, i ja ću te odvesti onamo, i Josif će metnuti ruku svoju na oči tvoje.

46:5 I pođe Jakov od Virsaveje; i sinovi Izrailjevi posadiše Jakova, oca svog i decu svoju i čene svoje na kola koja posla Faraon po nj.

46:6 I uzeše stoku svoju i blago svoje što behu stekli u zemlji hananskoj; i dođoše u Misir Jakov i sva porodica njegova.

46:7 Sinove svoje i sinove sinova svojih, kćeri svoje i kćeri sinova svojih, i svu porodicu svoju dovede sa sobom u Misir.

46:8 A ovo su imena dece Izrailjeve što dođoše u Misir: Jakov i sinovi njegovi. Prvenac Jakovljev Ruvim;

46:9 I sinovi Ruvimovi: Enoh, Faluj, Esron i Harmija.

46:10 A sinovi Simeunovi: Jemuilo, Jamin, Aod, Jahin, Soar i Saul, sin jedne Hananejke.

46:11 Sinovi Levijevi: Girson, Kat i Merarije.

46:12 Sinovi Judini: Ir, Avnan, Silom, Fares i Zara; a umrli behu Ir i Avnan u zemlji hananskoj, ali behu sinovi Faresovi Esrom i Jemuilo.

46:13 Sinovi Isaharovi: Tola, Fuva, Jov, i Simron.

46:14 Sinovi Zavulonovi: Sered, Alon, i Ahojilo.

46:15 To su sinovi Lijini, koje rodi Jakovu u Padan-Aramu, i još te Dina kćeri njegova. Svega duž, sinova njegovih i kćeri njegovih beše trideset i tri.

46:16 Sinovi Gadovi: Sifon, Agije, Sunije, Esvon, Irije, Arodije i Arilije.

46:17 Sinovi Asirovi: Jemna, Jesva, Jesvija i Verija, i sestra njihova Sara. A sinovi Verijini Horvor i Melhilo.

46:18 To su sinovi Zelfe, koju dade Lavan Liji kćeri svojoj, i ona ih rodi Jakovu, česnaest duž.

46:19 A sinovi Rahilje čene Jakovljeve: Josif i Venijamin.

46:20 A Josifu se rodiše u Misiru od Asenete, kćeri Potifere svećenika onskog: Manasija i Jefrem.

46:21 A sinovi Venijaminovi: Vela, Veher, Asvil, Gira, Naman, Ihije, Ros, Mupim, Upim i Arad.

46:22 To su sinovi Rahiljini što se rodiše Jakovu, svega četrnaest duž.

46:23 I sin Danov: Asom.

46:24 A sinovi Neftalimovi: Asilo, Gunije, Jeser i Silim.

46:25 To su sinovi Vale, koju dade Lavan Rahilji kćeri svojoj i ona ih rodi Jakovu; svega sedam duž.

46:26 A svega duž što dođoše s Jakovom u Misir, a izađoše od bedara njegovih, osim čena sinova Jakovljevih, svega duž beše čezdeset i šest.

46:27 I dva sina Josifova koji mu se rodiše u Misiru; svega dakle duž doma Jakovljevog, što dođoše u Misir, beše sedamdeset.

46:28 A Judu posla Jakov napred k Josifu, da mu javi da izađe preda nj u Gesem. I dođoše u zemlju gesemsku.

46:29 A Josif upreče u kola svoja, i izađe na susret Izrailju ocu svom u Gesem; i kad ga vide Jakov, pade mu oko vrata, i plaka dugo o vratu njegovom.

46:30 I re~e Izrailj Josifu: Sada ne marim umreti kad sam te video da si jo{te `iv.

46:31 A Josif re~e bra}i svojoj i domu oca svog: Idem da javim Faraonu; ali }u mu kazati: Bra}a moja i dom oca mog iz zemlje hananske do|o{e k meni;

46:32 A ti su ljudi pastiri i svagda su se bavili oko stoke, i dovedo{e ovce svoje i goveda svoja i {ta god imaju.

46:33 A kad vas Faraon dozove, re}i }e vam: Kakvu radnju radite?

46:34 A vi ka`ite: Pastiri su bile sluge tvoje od mladosti, i mi i stari na{i; da biste ostali u zemlji gesemskoj; jer su Misircima svi pastiri ne~isti.

GLAVA 47

I oti{av{i Josif javi Faraonu i re~e: Otac moj i bra}a moja s ovcama svojim i s govedima svojim i sa svim {to imaju do|o{e iz zemlje hananske, i evo ih u zemlji gesemskoj.

47:2 I uzev{i nekolicinu bra}e svoje, pet ljudi, izvede ih pred Faraona.

47:3 A Faraon re~e bra}i njegovoj: Kakvu radnju radite? A oni reko{e Faraonu: Pastiri su sluge tvoje, i mi i na{i stari.

47:4 Jo{ reko{e Faraonu: Do|osmo da `ivimo kao do{ljac u ovoj zemlji, jer nema pa{e za stoku tvojih sluga, jer je velika glad u zemlji hananskoj; a sada dopusti da `ive u zemlji gesemskoj sluge tvoje.

47:5 A Faraon re~e Josifu: Otac tvoj i bra}a tvoja do|o{e k tebi;

47:6 U tvojoj je vlasti zemlja misirska; na najboljem mestu u ovoj zemlji naseli oca svog i bra}u svoju, neka `ive u zemlji gesemskoj; i ako koje zna{ izme|u njih da su vredni ljudi, postavi ih nad mojom stokom.

47:7 Posle dovede Josif i Jakova oca svog i izvede ga pred Faraona, i blagoslovi Jakov Faraona.

47:8 A Faraon re~e Jakovu: Koliko ti ima godina?

47:9 Odgovori Jakov Faraonu: Meni ima sto i trideset godina, kako sam do{ljak. Malo je dana `ivota mog i zli su bili, niti sti`u veka otaca mojih, koliko su oni `iveli.

47:10 I blagosloviv Jakov Faraona otide od Faraona.

47:11 A Josif naseli oca svog i bra}u svoju, i dade im dobro u zemlji misirskoj na najboljem mestu te zemlje, u zemlji rameskoj, kao {to zapovedi Faraon.

47:12 I hranja{e Josif hlebom oca svog i bra}u svoju i sav dom oca svog do najmanjeg.

47:13 Ali nesta hleba u svoj zemlji, jer glad be{e vrlo velika, i uzmu~i se zemlja misirska i zemlja hananska od gladi.

47:14 I pokupi Josif sve novce {to se nala`ahu po zemlji misirskoj i po zemlji hananskoj za `ito, koje kupovahu, i slaga{e novce u ku}u Faraonovu.

47:15 A kad nesta novca u zemlji misirskoj i u zemlji hananskoj, stado{e svi Misirci dolaziti k Josifu govore}i: Daj nam hleba; za{to da mreimo kod tebe, {to novaca nema?

47:16 A Josif im govora{e: Dajte stoku svoju, pa }u vam dati hleba za stoku, kad je nestalo novca.

47:17 I dovo|ahu stoku svoju k Josifu, i Josif im dava{e hleba za konje i za ovce i za goveda i za magarce. Tako ih prehrani onu godinu hlebom za svu stoku njihovu.

47:18 A kad pro|e ona godina, stado{e opet dolaziti k njemu druge godine govore}i: Ne mo`emo tajiti od gospodara svog, ali je novaca nestalo, i stoka koju imasmo u na{eg je gospodara; i nije ostalo ni{ta da donesemo gospodaru svom osim telesa na{ih i njiva na{ih.

47:19 Za{to da mreimo na tvoje o~i? Evo i nas i na{ih njiva; kupi nas i njive na{e za hleb, da s njivama svojim budemo robovi Faraonu, i daj `ita da ostanemo `ivi i ne pomremo i da zemlja ne opusti.

47:20 Tako pokupova Josif Faraonu sve njive u Misiru, jer Misirci prodavahu svaki svoju njivu, kad glad uze jako maha me|u njima. I zemlja posta Faraonova.

47:21 A narod preseli u gradove od jednog kraja Misira do drugog.

47:22 Samo ne kupi sve{teni-kih njiva; jer Faraon odredi deo sve{tenicima, i hranjahu se od svog dela, koji im dade Faraon, te ne proda{e svojih njiva.

47:23 A Josif re~e narodu: Evo kupih danas vas i njive va{e Faraonu; evo vam semena, pa zasejte njive.

47:24 A {ta bude roda, da}ete peto Faraonu, a ~etiri dela neka budu vama za seme po njivama i za hranu vama i onima koji su po ku}ama va{im i za hranu deci va{oj.

47:25 A oni reko{e: Ti si nam `ivot sa~uvao; neka na|emo milost pred gospodarem svojim da budemo robovi Faraonu.

47:26 I postavi Josif zakon do dana{njeg dana za njive misirske da se daje peto Faraonu; samo njive sve{teni-ke ne posta{e Faraonove.

47:27 A deca Izrailjeva `ivljahu u zemlji misirskoj u kraju gesemskom, i dr`ahu ga, i narodi{e se i namno`i{e se veoma.

47:28 I Jakov po`ive u zemlji misirskoj sedamnaest godina; a svega bi Jakovu sto i ~etrdeset i sedam godina.

47:29 A kad se pribli`i vreme Izrailju da umre, dozva sina svog Josifa, i re~e mu: Ako sam na{ao milost pred tobom, metni ruku svoju pod stegno moje, i u~ini mi milost i veru, nemoj me pogrepsti u Misiru;

47:30 Nego neka le`im kod otaca svojih; i ti me odnesi iz Misira i pogrebi me u grobu njihovom. A on re~e: U~ini}u kako si kazao.

47:31 I re~e mu Jakov: Zakuni mi se. I on mu se zakle. I pokloni se Izrailj preko uzglavlja od odra svog.

GLAVA 48

Posle javi{e Josifu: Eno, otac ti je bolestan. A on povede sa sobom dva sina svoja, Manasiju i Jefrema.

48:2 I javi{e Jakovu i reko{e: Evo sin tvoj Josif ide k tebi. A Izrailj se okrepi, te sede na postelji svojoj.

48:3 I re~e Jakov Josifu: Bog Svemogu}i javi se meni u Luzu u zemlji hananskoj, i blagoslovi me;

48:4 I re~e mi: U~ini}u te da naraste{ i namno`i se; i u~ini}u od tebe mno{tvo naroda, i da}u zemlju ovu semenu tvom nakon tebe da je njihova do ve-ka.

48:5 Sada dakle dva sina tvoja, {to ti se rodi{e u zemlji misirskoj pre nego do|oh k tebi u Misir, moji su, Jefrem i Manasija kao Ruvim i Simeun neka budu moji.

48:6 A deca koju rodi{ posle njih, neka budu tvoja i neka se po imenu bra}e svoje zovu u nasledstvu svom.

48:7 Jer kad se vratih iz Padana, umre mi Rahilja u zemlji hananskoj na putu, kad be{e jo{ malo do Efrate; i pogreboh je na putu u Efratu, a to je Vitlejem.

48:8 A vide Izrailj sinove Josifove, re~e: Ko su ovi?

48:9 A Josif re~e ocu svom: Moji sinovi, koje mi Bog dade ovde. A on re~e: Dovedi ih k meni, da ih blagoslovim.

48:10 A o~i behu Izrailju ote`ale od starosti, te ne moga{e dobro videti. A kad mu ih privede, celiva ih i zagrli.

48:11 I re~e Izrailj Josifu: Nisam mislio da }u videti lice tvoje; a gle, Bog mi dade da vidim i porod tvoj.

48:12 A Josif odma~e ih od kolena njegovih i pokloni se licem do zemlje.

48:13 Pa ih uze Josif obojicu, Jefrema sebi s desne strane a Izrailju s leve, Manasiju pak sebi s leve strane a Izrailju s desne; i tako ih prima~e k njemu.

48:14 A Izrailj pru`iv{i desnu ruku svoju metnu je na glavu Jefremu mla|em, a levu na glavu Manasiji, tako namestiv{i ruke navla{, ako i jeste Manasija bio prvenac.

48:15 I blagoslovi Josifa govore}i: Bog, kome su svagda uga|ali oci moji Avram i Isak, Bog, koji

me je hranio od kako sam postao do dana{njeg dana,

48:16 An|eo, koji me je izbavljao od svakog zla, da blagoslovi decu ovu, i da se po mom imenu i po imenu otaca mojih Avrama i Isaka prozovu, i da se kao ribe namno`e na zemlji!

48:17 A Josif kad vide gde otac metnu desnu ruku svoju na glavu Jefremu, ne bi mu milo, pa uhvati za ruku oca svog da je premesti s glave Jefremove na glavu Manasijinu.

48:18 I re~e Josif ocu svom: Ne tako, o~e; ovo je prvenac, metni desnicu njemu na glavu.

48:19 Ali otac njegov ne hte, nego re~e: Znam, sine, znam; i od njega }e postati narod, i on }e biti velik; ali }e mla|i brat njegov biti ve}i od njega, i seme }e njegovo biti veliko mno{tvo naroda.

48:20 I blagoslovi ih u onaj dan i re~e: Tobom }e Izrailj blagosiljati govore}i: Bog da te u~ini kao Jefrema i kao Manasiju. Tako postavi Jefrema pred Manasiju.

48:21 Posle re~e Izrailj Josifu: Evo ja }u skoro umreti; ali }e Bog biti s vama i odve}e vas opet u zemlju otaca va{ih.

48:22 I ja ti dajem jedan deo vi{e nego bra}i tvojoj, koji uzeh iz ruku amorejskih ma~em svojim i lukom svojim.

GLAVA 49

Posle sazva Jakov sinove svoje i re~e: Skupite se da vam javim {ta }e vam biti do posletka.

49:2 Skupite se i poslu{ajte, sinovi Jakovljevi, poslu{ajte Izrailja oca svog.

49:3 Ruvime, ti si prvenac moj, krepost moja i po~etak sile moje; prvi gospodstvom i prvi snagom.

49:4 Navro si kao voda; ne}e{ biti prvi; jer si stao na postelju oca svog i oskrvniio je legav na nju.

49:5 Simeun i Levi je, bra}a, ma~evi su im oru`je nepravdi.

49:6 U tajne njihove da ne ulazi du{a moja, sa zborom njihovim da se ne sastavlja slava moja; jer

u gnevu svom pobi}e ljude, i za svoje veselje poki-da{e volove.

49:7 Proklet da je gnev njihov, {to be{e nagao, i ljutina njihova, {to be{e `estoka; razdeli}u ih po Jakovu, i rasu}u ih po Izrailju.

49:8 Juda, tebe }e hvaliti bra}a tvoja, a ruka }e ti biti za vratom neprijateljima tvojim, i klanja}e ti se sinovi oca tvog.

49:9 Lavi}u Juda! S plena si se vratio, sine moj; spusti se i le`e kao lav i kao ljuti lav; ko }e ga probuditi?

49:10 Palica vladala~ka ne}e se odvojiti od Jude niti od nogu njegovih onaj koji postavlja zakon, dokle ne do|e Onaj kome pripada, i Njemu }e se pokoravati narodi.

49:11 Ve`e za ~okot magare svoje, i za plemenu lozu mlade od magarice svoje; u vinu pere haljinu svoju i ogrta~ svoj u soku od gro`a.

49:12 O~i mu se crvene od vina i zubi bele od mleka.

49:13 Zavulon }e `iveti pokraj mora i gde pristaju la|e, a me|a }e mu biti do Sidona.

49:14 Isahar je magarac jak u kostima, koji le`i u toru,

49:15 I vide da je po~ivanje dobro i da je zemlja mila, sagnu}e ramena svoja da nosi, i pla}a}e danak.

49:16 Dan }e suditi svom narodu, kao jedno izme|u plemena Izrailjevih.

49:17 Dan }e biti zmija na putu i guja na stazi, koja ujeda konja za ki~icu, te pada konj na oznako.

49:18 Gospode, Tebe ~ekam da me izbavi{.

49:19 A Gad, njega }e vojska savladati; ali }e najposle on nadvladati.

49:20 U Asira }e biti obilata hrana, i on }e davati slasti carske.

49:21 Neftalim je ko{uta pu{tena, i govori}e lepe re~i.

49:22 Josif je rodna grana, rodna grana kraj izvora, kojoj se ogranci ra{iri}e svrh zida.

49:23 Ako ga i ucveli}e ljuto i strelja}e na nj, i bi}e mu neprijatelji strelci,

49:24 Opet osta jak luk njegov i oja~a{e mi{ice ruku njegovih od ruku jakog Boga Jakovljevog, odakle posta pastir, kamen Izrailju,

49:25 Od silnog Boga oca tvog, koji }e ti pomagati, i od Svemogu}eg, koji }e te blagosloviti blagoslovima ozgo s neba, blagoslovima ozdo iz bezdana, blagoslovima od dojaka i od materice.

49:26 Blagoslovi oca tvog nadvisi{e blagoslove mojih starih svrh brda ve~nih, neka budu nad glavom Josifovom i nad temenom odvojenog izme|u bra}e.

49:27 Venijamin je vuk grabljivi, jutrom jede lov, a ve~erom deli plen.

49:28 Ovo su dvanaest plemena Izrailjevih, i ovo im otac izgovori kad ih blagoslovi, svako blagoslovom njegovim blagoslovi ih.

49:29 Potom im zapovedi i re~e im: Kad se priberem k rodu svom, pogrebite me kod otaca mojih u pe}ini koja je na njivi Efrona Hetejina,

49:30 U pe}ini koja je na njivi makpelskoj prema Mamriji u zemlji hananskoj, koju kupi Avram s njivom u Efrona Hetejina da ima svoj grob.

49:31 Onda pogrebe Avrama i Saru `enu njegovu, onde pogrebo{e Isaka i Reveku `enu njegovu, i onde pogreboh Liju.

49:32 A kupljena je njiva i pe}ina na njoj u sinova Hetovih.

49:33 A kad izgovori Jakov zapovesti sinovima svojim, di`e noge svoje na postelju, i umre, i pribran bi k rodu svom.

GLAVA 50

Tada Josif pade na lice ocu svom, i plaka nad njim celuju}i ga.

50:2 I zapovedi Josif slugama svojim lekarima da mirisima poma`u oca njegovog; i lekari poma{e mirisima Izrailja.

50:3 I navr{i mu se ~etrdeset dana, jer toliko dana treba onim koje poma`u mirisima; i plaka{e za njim Misirci sedamdeset dana.

50:4 A kad pro|o{e `alosni dani, re~e Josif doma{njima Faraonovim govore}i: Ako sam na{ao milost pred vama, govorite Faraonu i recite:

50:5 Otac me je moj zakleo govore}i: Evo, ja }u skoro umreti; u grobu mom, koji iskopah u zemlji hananskoj, onde me pogrebi. Pa sada da idem da pogrebem oca svog, a posle }u opet do}i.

50:6 A Faraon mu re~e: Idi, pogrebi oca svog kako te je zakleo.

50:7 I otide Josif da pogrebe oca svog; i s njim po|o{e sve sluge Faraonove, stare{ine od doma njegovog i sve stare{ine od zemlje misirske.

50:8 I sav dom Josifov i bra}a njegova i dom oca njegovog; samo decu svoju i ovce svoje i goveda svoja ostavi{e u zemlji gesemskoj.

50:9 A po|e s njim kola i konjanika toliko da be{e vojska vrlo velika.

50:10 A kad do|o{e na gumno Atadovo, koje je s one strane Jordana, plaka{e onde mnogo i vrlo tu`no; i Josif u~ini `alost za ocem svojim za sedam dana.

50:11 A ljudi iz one zemlje, Hananejci, kad vide{e pla~ na gumnu Atadovom, reko{e: U velikoj su `alosti Misirci. Zato prozva{e ono mesto s one strane Jordana @alost misirska.

50:12 I u~ini{e mu sinovi njegovi kako im be{e zapovedio.

50:13 Odneso{e ga sinovi njegovi u zemlju hanansku, i pogrebo{e ga u pe}ini na njivi makpelskoj, koju kupi Avram da ima svoj grob u Efrona Hetejina prema Mamriji.

50:14 I pogrebav{i oca svog vrati se Josif u Misir i bra}a njegova i svi koji behu iza{li s njim da pogrebu oca njegovog.

50:15 A bra}a Josifova vide}i gde im otac umre, reko{e: Mo`e biti da se Josif srdi na nas, pa }e nam se osvetiti za sve zlo {to mu u~inismo.

50:16 Zato poru~i{e Josifu: Otac tvoj zapovedi na smrti i re~e:

50:17 Ovako ka`ite Josifu: Molim te, oprosti bra}i svojoj bezakonje i greh, {to ti pakosti{e; sada oprosti bezakonje slugama Boga oca tvog. A Josif zaplaka se kad mu to reko{e.

50:18 Posle do|o{e i bra}a njegova i pado{e pred njim i reko{e: Evo smo sluge tvoje.

50:19 A Josif im re~e: Ne bojte se, zar sam ja mesto Boga?

50:20 Vi ste mislili zlo po me, ali je Bog mislio dobro, da u~ini {ta se danas zbiva, da se sa~uva u `ivotu mnogi narod.

50:21 Ne bojte se dakle; ja }u hraniti vas i va{u decu. Tako ih ute{i i oslobodi.

50:22 Tako `ivlja{e Josif u Misiru s domom oca svog, i po`ive sto i deset godina.

50:23 I vide Josif sinove Jefremove do tre}eg kolena; i sinovi Mahira sina Manasijinog rodi{e se i odrasto{e na kolenima Josifovim.

50:24 I re~e Josif bra}i svojoj: Ja }u skoro umreti; ali }e vas zacelo Bog pohoditi, i izve{e vas iz ove zemlje u zemlju za koju se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu.

50:25 I zakle Josif sinove Izrailjeve i re~e: Zai-sta }e vas pohoditi Bog; a vi onda odnesite kosti moje odavde.

50:26 Potom umre Josif, a be{e mu sto i deset godina; i pomazav{i ga mirisima metnu{e ga u kov~eg u Misiru.